

சிவமனோன்மணி மாலை

அமரர் சிவசாமி மனோன்மணி
அவர்களின் ஞாபகார்த்த வெளியீடு
07.08.2021

உ
சிவமயம்

சிவமனோன்மணி மாலை

யாழ்மாவட்டம், வடமராட்சி கிழக்கு, நாகர்கோவிலைப்
பிறப்பிடமாகவும், வசிப்பிடமாகவும்
வடமராட்சி வடக்கு, கற்கோவளத்தினை
தற்காலிக வசிப்பிடமாகவும் கொண்டு வாழ்ந்தவருமாகிய

அமரர் சுவசாம் மனோன்மணி

அவர்களின்

வரலாற்று நிகைவுமலர்

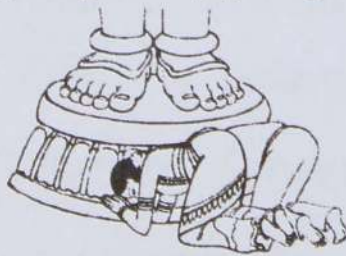
07.08.2021

சமர்ப்பணம்

எங்கள் குடும்பத்தின் ஒளிவிளக்காய்
 அன்பின் குலவிழக்காய் இணைபிரியா
 இல்லத்தரசியாய் பாசமுள்ள தாயாய் வாழ்க்கைக்கு
 வழிகாட்டியாய் உதவிகள் புரிந்த உத்தமியாய்
 இறுதியில் எங்களை தவிக்கவிட்டு இறைவனடி சேர்ந்து விட்ட
 எங்கள் தெய்வத்தின் இனிய நினைவுகளை எங்களது இதயங்களில்
 சுமந்து இறைவன் திருவடியில் நிலையாக சாந்திபெற
 சிவமனோன்மணி மலை
 என்னும் இந் நினைவு மலரை அவரின்
 பாதார விந்தங்களுக்கு எமது கண்ணீர்
 நிறைந்த காணிக்கையாக
 சமர்ப்பிக்கின்றோம்.
 ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

இங்ஙனம்
 கணவன், வீடுகளில், மருமக்கள்,
 பேரப்பிள்ளைகள், சகோதர
 சகோதரிகள், மைத்துன
 மைத்துனிமார்

மறைந்தும் மறையாது என்றும் எம்
மனங்களில் நிறைந்தவர்

அமரர் சிவசாமி மனோன்மணி

தவப்பேறு
20.08.1950

சிவப்பேறு
09.07.2021

திதி நிர்ணய வெண்பா

ஆண்டு புகழ் சீர் பிலவ ஆனித்திங்கள் சேர்
நீண்ட திருவாதிரை அமாவாசைத் திதியில் வேண்டு புகழ்
பூண்ட வெம் தாயார் சிவசாமி மனோன்மணி மண்விட்டு
விண்புக்க நாளென்று போற்று.

பொருள் அடக்கம்

1) தோத்திரப் பாக்கள்	1
2) அன்னாரது வாழ்க்கை வரலாறு	5
3) விநாயக வணக்கம்	7
4) தேவாரம்	8
5) திருவாசகம்	11
6) திருவிசைப்பா	18
7) திருப்பல்லாண்டு	21
8) திருப்புராணம்	25
9) திருப்புகழ்	27
10) திருமந்திரம்	30
11) கந்தசஷ்டிக் கவசம்	31
12) சரஸ்வதி பாமாலை	40
13) சகலகலாவல்லி மாலை	41
14) திருப்பள்ளியெழுச்சி	43
15) திருவெம்பாவை	46
16) திருப்பொற்சுண்ணம்	52
17) அபிராமி அந்தாதி	59
18) கௌரிக்காப்பு	80
19) திவ்விய பிரபந்தம்	83
20) பிள்ளையார் கதை	85
21) விநாயகர் அகவல்	118
22) விநாயகர் கவசம்	121
23) பட்டினத்தார் பாடல்	124
24) வைரவப் பெருமான் பாடல்கள்	129
25) பஜனைப் பாடல்கள்	
✽ பிள்ளையார் பாடல்	133
✽ முருகன் பாடல்	139
✽ காளிப் பாடல்	155
✽ பேச்சியம்மன் பாடல்	157

1	சுருதிநாடு	121
2	சுருதிநாடு	122
3	சுருதிநாடு	123
4	சுருதிநாடு	124
5	சுருதிநாடு	125
6	சுருதிநாடு	126
7	சுருதிநாடு	127
8	சுருதிநாடு	128
9	சுருதிநாடு	129
10	சுருதிநாடு	130
11	சுருதிநாடு	131
12	சுருதிநாடு	132
13	சுருதிநாடு	133
14	சுருதிநாடு	134
15	சுருதிநாடு	135
16	சுருதிநாடு	136
17	சுருதிநாடு	137
18	சுருதிநாடு	138
19	சுருதிநாடு	139
20	சுருதிநாடு	140
21	சுருதிநாடு	141
22	சுருதிநாடு	142
23	சுருதிநாடு	143
24	சுருதிநாடு	144
25	சுருதிநாடு	145
26	சுருதிநாடு	146
27	சுருதிநாடு	147
28	சுருதிநாடு	148
29	சுருதிநாடு	149
30	சுருதிநாடு	150
31	சுருதிநாடு	151
32	சுருதிநாடு	152
33	சுருதிநாடு	153
34	சுருதிநாடு	154
35	சுருதிநாடு	155
36	சுருதிநாடு	156
37	சுருதிநாடு	157
38	சுருதிநாடு	158
39	சுருதிநாடு	159
40	சுருதிநாடு	160
41	சுருதிநாடு	161
42	சுருதிநாடு	162
43	சுருதிநாடு	163
44	சுருதிநாடு	164
45	சுருதிநாடு	165
46	சுருதிநாடு	166
47	சுருதிநாடு	167
48	சுருதிநாடு	168
49	சுருதிநாடு	169
50	சுருதிநாடு	170
51	சுருதிநாடு	171
52	சுருதிநாடு	172
53	சுருதிநாடு	173
54	சுருதிநாடு	174
55	சுருதிநாடு	175
56	சுருதிநாடு	176
57	சுருதிநாடு	177
58	சுருதிநாடு	178
59	சுருதிநாடு	179
60	சுருதிநாடு	180
61	சுருதிநாடு	181
62	சுருதிநாடு	182
63	சுருதிநாடு	183
64	சுருதிநாடு	184
65	சுருதிநாடு	185
66	சுருதிநாடு	186
67	சுருதிநாடு	187
68	சுருதிநாடு	188
69	சுருதிநாடு	189
70	சுருதிநாடு	190
71	சுருதிநாடு	191
72	சுருதிநாடு	192
73	சுருதிநாடு	193
74	சுருதிநாடு	194
75	சுருதிநாடு	195
76	சுருதிநாடு	196
77	சுருதிநாடு	197
78	சுருதிநாடு	198
79	சுருதிநாடு	199
80	சுருதிநாடு	200

உ
சிவமயம்

தோத்திரப் பாக்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் துதி

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாம் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

தேவாரம்

சிறையாரு மடக்கிளியே
யிங்கேவா தேனாடு பால்
முறையாலே யுணத்தருவன்
மொய்பவளத் தொடுதரளந்
துறையாருங் கடற்றோணி
புரத்தீசன் றுளங்குமிளம்
பிறையாளன் திருநாமம்
எனக்கொரு காற்பேசாயே.

திருவாசகம்

இந்திரிய வயமங்கி
இறப்பதற்கே காரணமாய்
அந்தரமே திரிந்து போய்
அருநரகில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச்
சிவமாக்கி எனையாண்ட
அந்தமிலா ஆனந்தம்
அணிகொள் தில்லை கண்டேனே.

திருவிசைப்பா

அன்னநடையார் அமுதமொழியார்
அவர்கள் பயில் தில்லைக்
தென்னன் தமிழும் இசையும் கலந்த
சிற்றம் பலந்தன்னுட்
பொன்னும் மணியும் நிரந்த தலத்துப்
புலித்தோள் பியற்கிட்டு
மின்னின் இடையாள் உமையாள் காண
விகிர்தன் ஆடுமே.

திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக
நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்பெற்ற
தார் பெறுவார் உலகில்

ஊரும் உலகம் கழற உழறி
உமைமண வாளுனுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசு நாம்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருமந்திரம்

குருட்டினை நீக்கும் குருவினைக்கொள்ளார்
குருட்டினை நீக்காக் குருவினைக் கொள்வர்
குருடும் குருடும் குருட்டாட்டம் ஆடிக்
குருடும் குருடும் குழிவிழுமாறே.

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருஉரு சிந்தித்தல் தானே.

பெரியபுராணம்

கற்பனை கடந்த சோதி
கருணையே உருவம்ஆகி
அற்புதக்கோலம் நீடி
அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பரவியோமம் ஆகும்
திருச்சிற்றம்பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடம் செய்கின்ற
பூங்கழல் போற்றி போற்றி.

திருப்புகழ்

இசைந்த ஏறுங்கரியுரி போர்வையுமெழில் நீறும்
இலங்கு நூலும் புலியதளாடையு மழுமானும்
அசைந்த தோடும் சிரமணி மாலையுமுடி மீதே
அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய குருநாதா.

உசந்த சூரன் கிளையுடன் வேரற முனிவோனே
உகந்த பாசக் கயிறொடு தூதுவர் நலியாதே
அசந்தபோதென் துயர்கெட மாமயில் வரவேணும்
அமைந்தவேலும் புயமிசை மேவிய பெருமானே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாதுபெய்க மலிவளஞ்சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசுசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்கள்ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அமரர் சிவசாமி மனோன்மணி அவர்களின்

வாழ்க்கை வரலாறு

இந்து சமுத்திரத்தின் முத்தென திகழும் இலங்கைத் திருநாட்டின் யாழ்ப்பாண மாவட்ட வடமராட்சி கிழக்குப் பகுதியில் தொன்மை மிக்க கிராமமாக விளங்கும் நாகர்கோவிலில் காலஞ்சென்ற திரு.திருமதி சீனிவாசகம் தெய்வானைப்பிள்ளை தம்பதியினருக்கு மூத்த புதல்வியாக 20.08.1950ம் ஆண்டு பிறந்த இவருக்கு இரண்டு அண்ணன்மாரும், ஒரு தம்பியாரும், மூன்று தங்கைமாரும் உள்ளனர்.

பெற்றோர் பாசமுடன் ஆசை மகளாக வளர்த்த மனோன்மணி தமது கல்வியை யா/நாகேஸ்வரா வித்தியாலயத்தில் கற்று வந்தார்.

கன்னிப்பருவம் எய்தியதும் இவர் 1967ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் காலம் சென்ற திரு.திருமதி கிட்டிண்பிள்ளை செல்லமுத்து தம்பதியினரின் மூத்த மகன் சிவசாமி (வேலாயுதம்) அவர்களை திருமணம் செய்து ஜெயதாசன், சிவமுருகன், கமலதாஸ், வசந்தன் ஆகிய நான்கு ஆண்பிள்ளைகளையும், ஜெயமங்கலேஸ்வரி , அமரர் ஜெயகௌரி, கேதீஸ்வரி, துர்கா ஆகிய நான்கு பெண்பிள்ளைகளையும் பெற்றெடுத்தார்.

இவர் அல்லும் பகலும் தமது குலதெய்வங்களை வழிபாடு செய்து பூமாலை தொடுத்து உளவாரத் தொண்டுகள் புரிந்து, தமது நான்கு ஆண்பிள்ளைகளையும் , இரண்டு பெண் பிள்ளைகளையும் வெளிநாடு அனுப்பி மருமக்களையும், பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டப்பிள்ளையையும் கண்டு மன மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்து வந்தார். இவர் 2000ம் ஆண்டு

இடம்பெயர்ந்து தமது தகப்பனார் திரு.சீனிவாசகம் பிறந்த இடமான வடமராட்சி வடக்கு கற்கோவளம், கிராமத்தில் வாழ்ந்து வந்த இவருக்கு பிள்ளைகள் சொந்தமான வீடு அமைத்து கொடுத்து அதில் சிறப்புடன் வாழ்ந்து வந்தார்.

இவர் 2015ம் ஆண்டு தொடக்கம் இருதய நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெற்று ஈற்றில் நடக்க முடியாத நிலையிலிருந்து 09.07.2021 வெள்ளிக்கிழமை அமாவாசை திதியில் பி.ப 6 மணி 10 நிமிடத்துக்கு அன்னாரின் இல்லத்தில் அவரது உயிர் இறைபதம் அடைந்தது அமரர் சிவசாமி மனோன்மணி அவர்களின் ஆத்மா சாந்தியடைய அவர் குலதெய்வமாக பூசித்து வந்த அம்மாளின் பாதார விந்தாங்களை பணிந்து பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயக வணக்கம்

1. **பா**லும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியேநீ யெனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றுந்தா
2. திருவுங் கல்வியுஞ் சீரும் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவுந் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவ மாய்நம துள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.
3. பிடியதன் உருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடும் அவர்இடர்
கடிகண் பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே.

தேவாரம்

அங்கமும் வேதமும் ஒதுநாவர்
 அந்தணர் நாளும் அடிபரவ
 மங்குல் மதிதவழ் மாடவீதி
 மருகல் நிலாவிய கைந்தசொல்லாய்
 செங்கய லார்புனற் செல்வமல்கு
 சீர் கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள்
 கங்குல் விளங்கெரி யேந்தியாருங்
 கணபதி யீச்சரங் காமுறவே.

திருவே, என் செல்வமே, தேனே, வானோர் செழுஞ்சுடரே,
 செழுஞ்சுடர் நல் சோதி மிக்க
 உருவே, என் உறவே, என் ஊனே, ஊனின் உள்ளமே,
 உள்ளத்தின் உள்ளே நின்ற
 கருவே, என் கற்பகமே, கண்ணே, கண்ணின் கருமணியே,
 மணி ஆடு பாவாய், காவாய்,
 அருஆய வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம்!
 ஆவருதண்துறை உறையும் அமரர் ஏறே!.

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
 மிகநல்ல வீணைதடவி
 மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமே லணிந்தெ
 னுளமே புகுந்தஅதனால்
 ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழம் வெள்ளி
 சனிபாம் பிரண்டுமுடனே
 ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்குமிகவே.

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை
 வரிவளைக் கைம்மட மானி
 பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
 பணிசெய்து நாள்தொறும் பரவப்
 பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகனால்
 வேதமும் பொருள்களு மருளி
 அங்கயற் கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த
 ஆலவா யாவது மிதுவே.

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
 சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
 பத்தி தருவது நீறு பரவ வினியது நீறு
 சித்தி தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே.

நிரைகழலரவம் சிலம்பொலி யலம்பும்
 நிமலர் நீறணிதிரு மேனி
 வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
 வடிவினர் கொடியணி விடையர்
 கரைகெழு சந்தும் காரகிற் பிளவும்
 அளப்பருங் கனமணி வறன்றிக்
 குரைகட லோதம் நித்திலங் கொழிக்கும்
 கோணமாமலை அமர்ந்தாரே.

தாயினும் நல்ல தலைவரென் றடியார்
 தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
 வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
 மாண்பினர் காண்பல வேடர்
 நோயிலும் பிணியுந் தொழிலர்பால் நீக்கி
 நுழைதரு நூலினர் ஞானம்
 கோயிலுஞ் சுனையுங் கடலுடன் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

உற்றுமை சேர்வது மெய்யினையே
 உணர்வது நின்னருள் மெய்யினையே
 கற்றவர் காய்வது காமனையே
 கனல்விழி காய்வது காமனையே
 அற்றம் மறைப்பதும் உன்பணியே
 அமரர்கள் செய்வதும் உன்பணியே
 பெற்றும் உகந்தது கந்தனையே
 பிரம புரத்தை உகந்தனையே.

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்
 காடுடையசுட லைப்பொடிபூசியென் உள்ளங்கவர்கள்வன்
 ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்த
 பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற்
 குமிண்சிரிப்பும்
 பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற்
 பால்வெண்ணீறும்
 இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமுங்
 காணப்பெற்றால்
 மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த
 மாநிலத்தே.

சலம்பு வொடுதூ பமறந் தறியேன்
 தமிழோ டிசைபா டல்மறந் தறியேன்
 நலந்தீங் கிலுமுன் கைமறந் தறியேன்
 உன்னா மம்என்னா வில்மறந் தறியேன்
 உலந்தார் தலையிற் பலிகொண் டுழல்வாய்
 உடலுள் உறுசு லைதவிர்த் தருளாய்
 அலந்தே னடியே னதிகைக் கெடில
 வீரட் டானத் துறையம் மானே.

திருவாசகம்

சிவபுராணம்

தொல்லையிரும் பிறவிச் சூழந்தலைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூரஉ எங்கோன்
திருவாசக மென்னுந் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின் றண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்ல
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உள் மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம் குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க
ஈசன் அடி போற்றி எந்தை அடி போற்றி
தேசன்அடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி

நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன்அடி போற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன்அடி போற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளும்மலை போற்றி
 சிவன் அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவன் அரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார்கழல் இறைஞ்சி
 விண்நிறைந்தும் மண்நிறைந்தும் மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறைந்தெல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்மிருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்ல அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யாயின வெல்லாம் போய்அகல வந்தருளி
 மெஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகம்

ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனம் கழிய நின்றமறை யோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்துதெங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலன்ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துஉள் உருகும்
 நலந்தான் இல்லாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
 பாசம்மாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பொம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கிஎன் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்துஎன்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும்இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாய் வையகத்தில் வெவ்வேறே வந்தறிவாய்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம்ஐயா அரனேஓ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய் கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாரும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
 அன்பினில் விளைந்த ஆ ரமுதே
 பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலையனேன் றனக்குச்
 செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே
 சுரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை
 பாதியே பரனே பால்கொள்வெண்ணீற்றாய்
 பங்கயத் தயனுமா லறியா
 நீதியே செல்வத் திருப்பெருந்துறையில்
 நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 ஆதியே அடியேன் ஆதர்த் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

கடையவ னேனைக் கருணையி
 னாற்கலந் தாண்டுகொண்ட
 விடையவ னேவிட் டிருதிகண்
 டாய்விறல் வேங்கையின்தோல்
 உடையவ னேமன்னும் உத்தர
 கோசமங் கைக்கரசே
 சடையவ னேதளர்ந் தேன்எம்பி
 ரான்என்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே.

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்
 துன்விரை யார்கழற்கென்
 கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர்
 ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
 பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி
 சயசய போற்றி யென்னும்
 கைதான் நெகிழ விடேன்உடை
 யாய்என்னைக் கண்டுகொள்ளே.

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்
 பரணே பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்தரசே
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
 ஆரொடு நோகென் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
 ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
 வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன்றருள் புரியாயே.

செங்கண் நெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
 பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
 எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொண்டு
 தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்
 அங்கணன் அந்தணனாய் அறைகூவி வீடருளும்
 அங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

பூத்தாரும் பொய்கைப் புனலிதுவே எனக்கருதிப்
 பேய்த்தேர் முகக்குறும் பேதைகுண மாகாமே
 தீர்த்தாய் திகழ்தில்லை அம்பலத்தே திருநடஞ்செய்
 கூத்தா உன் சேவடி கூடும்வண்ணந் தோணோக்கம்.

ஏரார் இளங்கிளியே எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
சீரார் திருநாமம் தேர்ந்துரையாய் - ஆரூரன்
செம்பெருமான் வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புவபோல்
எம்பெருமான் தேவர்பிரான் என்று.

பூங்கமலத் தயனொருமால் அறியாத நெறியானே
கோங்கலர்சேர் குவிமுலையாள் கூறாவெண் ணீறாட
ஓங்கெயில்கூழ் திருவாரூர் உடையானே அடியேன்றின்
பூங்கழல்கள் அவையல்லா தெவையாதும் புகழேனே.

வெய்ய வினையிரண்டும் வெந்தகல மெய்யுருகிப்
பொய்யும் பொடியாகா தென்செய்கேன் - செய்ய
திருவார் பெருந்துறையான் தேனுந்து செந்தீ
மருவா திருந்தேன் மனத்து

கண்களிரண்டும் அவன்கழல் கண்டு களிப்பன ஆகாதே
காரிகை யார்கள்தம் வாழ்விலென் வாழ்வு கடைப்பரும் ஆகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு மறந்திடும் ஆகாதே
மாலறி யாமலர்ப் பாதம் இரண்டும் வணங்குதும் ஆகாதே
பண்களி கூர்தரு பாடலொ டாடல் பயின்றிடும் ஆகாதே
பாண்டிநன்னாடுடை யான்படை யாட்சிகள் பாடுதும் ஆகாதே
விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்துவெளிப்பரும் ஆகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்பரும் ஆயிடிவே.

திருவிசைப்பா

அன்னமாய் விசம்பு பறந்தயன் தேட
அங்ஙனே பெரியநீ சிறிய
என்னைஆள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த
எளிமையை யென்றும்நான் மறக்கேன்
முன்னம்மால் அறியா ஒருவனாம் இருவா
முக்கணா நாற்பெருந் தடந்தோட்
கன்னலே தேனே அமுதமே கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
நெற்றிக்கண் உடையதோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமே யோக
வெள்ளமே மேருவில் வீரா
ஆறணி சடைஎம் அற்புதக் கூத்தா
அம்பொன்செய் அம்பலத் தரசே
ஏறணி கொடிஎம் ஈசனே உன்னைத்
தொண்டனேன் இசையுமா றிசைய.

நையாத மனத்தினனை
நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஐயாநீ உலாப்போந்த
அன்றுமுதல் இன்றுவரை
கையாரத் தொழுதருவி
கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ அருள் கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
 உணர்வுசூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
 சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே
 அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே
 அம்பலம் ஆடரங் காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக்
 கரையிலாக் கருணைமா கடலை
 மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
 மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
 செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎம் சிவனைத்
 திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
 கொற்றவன் றன்னைக் கண்குகண் டுள்ளம்
 குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே.

இவ்வரும் பிறவிப் பெளவநீர் நீந்து
 மேழையேற் கென்னுடன் பிறந்து
 வைவரும் பகையே யார்துணை யென்றோ
 லஞ்சலென் றருள்செய்வான் கோயில்
 கைவரும் பழனங் குழைத்தசெஞ் சாலிக்
 கடைசியர் களைதரு நீலஞ்
 செய்வரம் பரும்பு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
 திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

ஏகநா யகனை இமையவர்க்கு(கு) அரகை
 என்னுயிர்க்கு(கு) அமுதிகனை எதிரில்
 போகநா யகனைப் புயல்வணற்(கு) அருளிப்
 பொன்னெடுஞ் சிவிகையா வூர்ந்த
 மேகநா யகனை மிகுதிரு வீழி
 மிழலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயில்
 யோகநா யகனை அன்றிமற் றொன்றும்
 உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

தன்னடி நிழற்கீழ் என்னையும் தகைத்த
 சசிகுலா மவுலியைத் தானே
 என்னிடைக் கமலம் மூன்றினுள் தோன்றி
 எழுஞ்செழுஞ் சுடரினை அருள்சேர்
 மின்னெடுங் கடலுள் வெள்ளத்தை வீழி
 மிழலையுள் விளங்குவெண் பளிங்கின்
 பொன்னடிக்(கு) அடிமை புக்கினிப் போக
 விருவனோ பூண்டுகொண் டேனே.

இத்தெய்வ நெறிநன் றென்(று)இருள் மாயப்
 பிறப்பறா இந்திர சாலப்
 பொய்த்தெய்வ நெறிநான் புகாவகை புரிந்த
 புராணசிந்தா மணி வைத்த
 மெய்த் தெய்வ நெறிநான் மறையவர் வீழி
 மிழலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயில்
 அத்தெய்வ நெறியிற் சிவமலா(து) அவமும்
 அறிவரோ அறிவுடை யோரே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள்
 வஞ்சகர் போயகலப்
 பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து
 புவனியெல் லாம்விளங்க
 அின்ன நடைமட வாள்உமை கோன்அடி
 யோமுகக் கருள்புரிந்து
 பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்
 மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
 கொண்டும் கொடுத்தும் குடிகுடி யீசற்காட்
 செய்மின் குழாம்புகுந்
 தண்டங்கடந்த பொருள்அள வில்லதோர்
 ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
 பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொருள் என்றே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சொல்லாண் டசுரு திருப்பொருள்
 சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
 சில்லாண் டிற்சிறை யும்சில
 தேவர் சிறுநெறி சேராமே
 வில்லாண்ட கனகத் திரன் மேரு
 விடங்கன் விடைப்பாகன்
 பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

புரந்தரன் மாலயன் பூசலிட்(ரு)
ஓலமிட்(ரு) இன்னம் புகலரிதாய்
இரந்திரந்(து) அழைப்பஎன் னுயிராண்ட
கோவினுக்(கு) என்செய வல்லம் என்றும்
கரந்துங் கரவாத கற்பக
னாகிக் கரையில் கருணைக்கடல்
பரந்தும் நிரந்தும் வரம்பிலாப்
பாங்கற்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன் செங்கண்மால்
எங்குந் திசைதிசையன
கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக் குழாங்குழா
மாய்நின்று கூத்தாடும்
ஆவிக் கமுதைஎன் ஆர்வத் தனத்தினை
அப்பனை ஒப்பமரர்
பாவிக்கும் பாவகத் தப்புறத் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே

சீரும் திருவும் பொலியச்
சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்
பெற்றதார் பெறுவார் உலகில்?
ஊரும் உலகும் கழற உள்ளி
உமைமண வாளனுக்(கு)ஆம்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சேலுங் கயலும் திளைக்கும்
 கண்ணார்இளங் கொங்கையில் செங்குங்குமம்
 போலும் பொடியணி மார்பிலங்
 குமென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப
 மாலும் அயனும் அறியா
 நெறி தந்துவந்தென் மனத்தகத்தே
 பாலும் அமுதமும் ஒத்துநின்
 றானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
 பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லைதன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
 பலமே இடமாகப்
 பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே

தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்(கு)
 இவ் அண்டத்தொடும் உடனே
 பூதலத் தோரும் வணங்கப்பொற்
 கோயிலும் போனகமும் அருளிச்
 சோதி மணிமுடித் தாமமும்
 நாமமும் தொண்டர்க்கு நாயகமும்
 பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத்
 தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

குழலொலி யாமொலி கூத்தொலி
 ஏத்தொலி எங்கும் குழாம்பெருகி
 விழவொலி விண்ணளவும் சென்று
 விம்மி மிகுதிரு ஆருரின்
 மழவிடை யாற்கு வழிவழி யாளாய்
 மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
 பழஅடி யாரொடுங் கூடி எம்மானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

ஆரார் வந்தார் அமரர்
 குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரைநாள்
 நாராயணனொடு நான்முகன்
 அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
 தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
 திசையனைத்தும் நிறைந்து
 பாரார் தொல்புகழ் பாடியும்
 ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே

எந்தை எந்தாய் சுற்றம் முற்றும்
 எமக்கு அமுதாம் எம்பிரான் என்றென்று
 சிந்தை செய்யும் சிவன்சீர்
 அடியார் அடிநாய் செப்புறை
 அந்தமில் ஆனந்தச் சேந்தன்
 எனைப்புகுந் தாண்டுகொண் டாருயிர்மேல்
 பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே
 என்று பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்
நிலவு உலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்து ஆடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

தண்ணளி வெண்குடை வேந்தன் செயல் கண்டு தரியாது
மண்ணவர் கண்மழை பொழிந்தார் வானவர் பூமழை சொரிந்தார்
அண்ணலவன் கண்ணெதிரே அணிவீதி மழைவிடைமேல்
விண்ணவர்கள் தொழநின்றான் வீதி விடங்கப்பெருமான்.

வேதநெறி தழைத் தோங்க
மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம்ப ரைபொலியப்
புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற்புகலித்
திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு
திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

இறவாத இன்ப அன்பு
வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும்
பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும்
வேண்டும்நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ ஆடும் போதுன்
அடியின்கீழ் இருக்க என்றார்

ஐந்துபே ரறிவுங் கண்களே கொள்ள
 அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும்
 சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றும்
 திருந்துசாத் துவிகமே யாக
 இந்துவாழ் சடையான் ஆருமா னந்த
 வெல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
 வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
 மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணைபோற்றி
 ஏவருந் துதிக்க நின்ற ஈராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
 மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி போற்றி அன்னான்
 சேவலும் மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே யுருவமாகி
 அற்புதக் கோலநீடி அருமறை சிரத்தின் மேலாம்
 சிற்பர வியோம மாகும் திருச் சிற்றம்பலத்துள் நின்று
 பொற்புடன் நடஞ்செய் கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி.

பச்சைமா மலைபோல்மேனி பவளவாய் கமலச் செங்கண்
 அச்சுதா அமர ரேறே ஆயர்தம் கொழுந்தே என்னும்
 இச்சுவை தவிர யான்போய் இந்திர லோக மாளும்
 அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன் அரங்கமா நகரு ளானே.

வானுலகும் மண்ணுலகும் வாழமறை வாழப்
 பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
 ஞானமத ஐந்துகர மூன்றுவிழி நால்வாய்
 ஆனைமுக கைப்பரவி அஞ்சலிசெய் கிற்பாம்

திருப்புகழ்

உம்பர்தருத் தேநுமணிக் கசிவாகி
 ஒண்கடலிற் றேனமுதத் துணர்வுறி
 இன்பரசத் தேபருகிப் பலகாலும்
 என்றனுயிர்க் காதரவுற் றருள்வாயே
 தம்பிதனக் காகவனத் தணைவோனே
 தந்தைவலத் தாலருள்கைக் கனியோனே
 அன்பர்தமக் கானநிலைப் பொருளோனே
 ஐந்துகரத் தானைமுகப் பெருமானே.

அபகார நிந்தைபட் ருழலாதே
 அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே
 உபதேச மந்திரப் பொருளாலே
 உனைநானி கைந்தருட் பெறுவேனோ
 இபமாழு கன் தனக் கிளையோனே
 இமவான் மடந்தையுத் தமிழாலா
 ஜெபமாலை தந்தசற் குருநாதா
 திருவாவி னன்குடிப் பெருமானே.

துள்ளுமத வேள்கைக் கணையாலே
 தொல்லைநெடு நீலக் கடலாலே
 மெள்ளவரு சோலைக் குயிலாலே
 மெய்யுருகு மானைத் தழுவாயே
 தெள்ளுதமிழ் பாடத் தெளிவோனே
 செய்யகும ரேசத் திறலோனே
 வள்ளல்தொழு ஞானக் கழலோனே
 வள்ளிமண வாள்ப் பெருமானே.

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
 பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
 குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசொற் குமரேசா
 அறநாலைப் புகல்வோனே அவிநாசிப் பெருமானே.

பாதி மதிநதி போது மணிசடை	
நாத ரருளிய	குமரேசா
பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்	
பாதம் வருடிய	மணவாளா
காது மொருவிழி காக முறஅருள்	
மாய னரிதிரு	மருகோனே
கால னெனையணு காம லுனதிரு	
காலில் வழிபட	அருள்வாயே
ஆதி யயனொடு தேவர் சுருல	
காளும் வகையுறு	சிறைமீளா
ஆடு மயிலினி லேறி யமரர்கள்	
சூழ வரவரு	மிளையோனே
சூத மிகவளர் சோலை மருவுசு	
வாமி மலைதனி	லுறைவோனே
சூர னுடலற வாரி சுவறிட	
வேலை விடவல	பெருமானே.

கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி
 கப்பிய கரிமுக னடிபேணிக்
 கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ
 கற்பக மெனவினை கடிதேகும்
 மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்
 மற்றொரு திரள்புய மதயானை

மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
 மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே
 முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்
 முற்பட எழுதிய முதல்வோனே
 முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்
 அச்சது பொடிசெய்த அதிதீரா
 அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
 அப்புன மதனிலை இபமாகி
 அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை
 அக்கண மணமருள் பெருமானே.

தண்டையணி வெண்டையங் கிண்கிணிச தங்கையுந்
 தண்கழல்சி லம்புடன் கொஞ்சவேநின்
 தந்தையினை முன்பரிந் தின்பவரி கொண்டுநன்
 சந்தொடம ணைந்துநின் றன்புபோலக்
 கண்டுறக டம்புடன் சந்தமகு டங்களுங்
 கஞ்சமலர் செங்கையுஞ் சிந்துவேலும்
 கண்களுமு கங்களுஞ் சந்திரநி றங்களுங்
 கண்குளிர என்றன்முன் சந்தியாவோ
 புண்டரிகர் அண்டமுங் கொண்டபகி ரண்டமும்
 பொங்கியெழு வெங்களங் கொண்டபோது
 பொன்கிரியெ னஞ்சிறந் தொங்கினும்வ ளர்ந்துமுன்
 புண்டரிகர் தந்தையுஞ் சிந்தைகூரக்
 கொண்டநட னம்பதஞ் செந்திலிலும் என்றன்முன்
 கொஞ்சிநட னங்கொளுங் கந்தவேனே
 கொங்கைகுற மாங்கையின் சந்தமணம் உண்டிடுங்
 கும்பமுநி கும்பிடுந் தம்பிரானே.

திருமந்திரம்

ஊரெலாங் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டு
சூரையாங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே.

படமாடக் கோயிற் பகவற்கொன் நீயில்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங் காகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கொன் நீயில்
படமாடக் கோயிற் பகவற்க தாமே.

சிவசிவ வென்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவ சிவ வென்றிடத் தீவினை மாளுந்
சிவ சிவ வென்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவ சிவ வென்னச் சிவகதி தானே.

அன்பு சிவம் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே.

கந்தசஷ்டிக் கவசம்

காப்பு

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம், துன்பம் போம்,
நெஞ்சில் பதிப்போர்க்குக் செல்வம் பலித்துக் கதித்து ஓங்கும்,
நிஷ்டையுங் கைகூடும்,
நிமலர் அருள் கந்தர் சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவணபவனார்
சிஷ்டருக்குதவும் சொங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாட கிண்கிணி யாட
மைய நடஞ்செயும் மயில்வாகனனார்
கையில் வேலால் எனைக்காக்கவென்று வந்து
வரவர வேலாயுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக

இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
 மந்திரவடிவேல் வருக வருக
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
 ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
 நீரிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவணபவனார் சடுதியில் வருக
 ரவண பவச ரரரர ரரர
 ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விணபவ சரவண வீரா நமோநம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
 வசர வணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண்டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும், உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுங் செளவும் கிளரொளியையும்
 நிலை பெற்றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலியாம் சிவகுகன் தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீரிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பண்ணிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்

ஆறிரு திண்புயத் தழுகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்ப முகுடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற் சீராவும்
 இருதொடை அழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு, டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலாவிநோத னென்று
 உன்றிருவடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்றனை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க

கதிர்வேல் இரண்டு கண்ணினைக்காக்க
 விதிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவை செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவேல் காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங்கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறியிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்டமிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழுந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க

எப்பொழுதும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப்பேய்கள்
 அல்லல்படுத்தும் அடங்காமுனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடைமுனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக்காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என் பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகலசத்துடன்
 மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்

ஒட்டிய பாவையும் ஒட்டிய செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதும்அஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தானெனைக் கண்டால் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிகெட் டோட
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்குசெக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகை சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்றுபற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலதுவாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந்தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளுப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைம் சயம்குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாயை

கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருஅரை யாப்பும்
 எல்லாப்பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லாதோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணாளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவணபவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமாராபதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்காமத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன்குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின் மாமலையுறும் செங்கல்வராயா
 சமராபுரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என் நாஇருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேசமுடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாசவினைகள் பற்றது நீங்கி

உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புடன் இரக்ஷி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தமெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற்றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்கவாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்கவாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்கவாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்கவாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்கவாழ்க வாரணத் துவஜம்
 வாழ்கவாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனைகுறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென்றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென்மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளி
 தஞ்சமென்றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டிகவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததை
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேசமுடனொரு நினைவதுவாகிக்
 கந்தர் சஷ்டிக்கவசமிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத்தாறுருக்கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருளுவர்
 மாற்றலரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்

நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வார்
 கந்தர் கைவேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க்காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியால்காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடியாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தெனதுள்ளம் அட்டலட்சு மிகளில்
 வீரலட்சுமிக்கு விருந்துணவாகச்
 சூரபத்மாவைத் துணித்தகை அதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினில் இருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ்கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேவா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனகசபைக்கோ ரரசே
 மயில் நடமிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

சரஸ்வதி பாமாலை

வெள்ளைத் தாமரைப் பூவில் இருப்பாள்,
வீணை செய்யும் ஒலியில் இருப்பாள்
கொள்ளை யின்பம் குலவு கவிதை
கூறு பாவலர் உள்ளத் திருப்பாள்
உள்ள தாம்பொருள் தேடி யுணர்ந்தே
ஓதும் வேதத்தின் உள்நின் றொளிர்வாள்
கள்ள முற்ற முனிவர்கள் கூறும்
கருணை வாசக்த் துட்பொரு ளாவாள்.

மாதர் தீங்குரற் பாட்டில் இருப்பாள்,
மக்கள் பேசும் மழலையில் உள்ளாள்
கீதம் பாடும் குயிலின் குரலைக்
கிளியின் நாவை இருப்பிடங் கொண்டாள்
கோத கன்ற தொழிலுடைத் தாகிக்
குலவு சித்திரம் கோபுரம் கோயில்
ஈதனைத்தின் எழிலிடை யுற்றாள்
இன்ப மேவடி வாகிடப் பெற்றாள்.

புத்தகத் துள்ளுறை மாதே பூவில் அமர்ந்திடு வாழ்வே
வித்தகப் பெண்பிள்ளாய் நங்காய் வேதப் பொருளுக்கு இறைவி
முத்தின் குடைஉடை யாளே மூவுல குந்தொழுது ஏத்துஞ்
செப்புக் கவித்த முலையாய் செவ்வரி ஓடிய கண்ணாய்
தக்கோலந் தின்னும் வாயாய் சரஸ்வதி என்னுந் திருவே
எக்காலமும் உன்னைத் தொழுவேன் இயல்/இசை நாடகம் என்னும்
முத்தமிழ்க் கல்விகள் எல்லாம் முழுதும் எனக்கருள்ள செய்துஎன்
சித்தந் தனில்நீ இருந்து திருவருள் செய்திடுவாயே.

சகலகலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந் தாங்க வென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ சக மேழு மளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித் தாகவுண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே சகலகலா வல்லியே.

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள் வாய் பங்கயாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடுஞ் சுமக்குங் கரும்பே சகலகலா வல்லியே.

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கவிமழை சிந்தக் கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே சகலகலா வல்லியே.

தூக்கும் பனுவற் றுறை தோய்ந்த கல்வியுஞ் சொற்சுவை தோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள் வாய்வட நூற்கடலுந்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந் தொண்டர் செந்நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே சகலகலா வல்லியே.

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்ய பொற் பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென் நேநெடுந் தாட்கமலத் (து)
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன் செந் நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய் சகலகலா வல்லியே.

பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந் தீஞ்சொற் பனுவலும் யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல் காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங் கனலும் வெங் காலுமன்பர்
கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய் சகலகலா வல்லியே.

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல் காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ் தீம்பா லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெள்ளோமதிப் பேடே சகலகலா வல்லியே.

சொல்விற் பனமு மவதான முங்கவி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமை கொள் வாய் நளி னாசனஞ் சேர்
செல்விக் கரிதென் றொருகால முஞ்சிதை யாமைநல்குங்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே சகலகலா வல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்க்ஞ் ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
நற்குஞ்சரத்தின் பிடியோ டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத் தாளே சகலகலா வல்லியே

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண்டளவிற் பணியச்செய் வாய்படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண் டேனும் விளம்பிலுன் போற்
கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ சகலகலா வல்லியே.

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை — தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள் என் உள்ளத்தின் உள்ளே
இருப்பளிங்கு வாரா(து) இடர்.

படிகநிறமும் பவளச் செவ் வாயும்
கடி கமழ்பூந் தாமரைபோற் கையும் — துடியிடையும்
அல்லும் பகலும் அனவரதமும் துதித்தால்
கல்லும்சொல் லாதோ கவி.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பட்ட திருப்பள்ளியெழுச்சி

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந் தண்வயல் சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அருணானிந் திரன்றிசை யணுகின னிருள்போய்
அகன்றது வுதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரிய எழுஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணலங் கண்ணாந்
திரணிரை யறுபத முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
அருணிதி தரவரு ம்ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின வியம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை யொளியொளி உதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவ நற்செறிகழற் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரு மறிவரியா யெமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

இன்னிசை வீணையர் யாளினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திர மியம்பின ரொருபால்
 துன்னிய பிணைமலர்க் கையின ரொருபால்
 தொழுகைய ரழுகையர் துவள்கைய ரொருபால்
 சென்னியி லஞ்சலி கூப்பின ரொருபால்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 என்னையு மாண்டு கொண்டி ன்னருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பூதங்கள் தோறு நின்றாயெனின் அல்லாற்
 போக்கிலன் வரவில னெனநினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுத ல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோமுனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயற்றிருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும்அரியாய் எங்கள் முன்வந் (து)
 ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பப்பற வீட்டிருந் துணருநின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றாரணங்கின்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலந் தண் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
 கரிதென எளிதென அமரரு மறியார்
 இதுஅவன் றிருவுரு இவனவன் எனவே
 யொங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந்தருளும்

மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
எதுவெமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

முந்திய முதல்நடு இறுதியு மானாய்
மூவரு மறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
பந்தணை விரலியும் நீயுநின் னடியார்
பழங்குடில் தொறும் எழுந் தருளிய பரணே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோவிலுங் காட்டி
அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

விண்ணகத் தேவரு நண்ணவு மாட்டா
விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
எண்ணகத் தாய் உலகுக்குயி ரானாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
போக்குகின் றோம் அவமேயிந்தப் பூமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாரென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவ னாசைப்
படவுநின் அலர்ந்த மெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை யாட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாழ்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார் கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலி போய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மி விம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள்ளன் னேஎன்னே
ஈதேயெந் தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்

பேசும்போ தெப்போது இப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசீ இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய்

2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்

அத்தன்ஆ னந்தன் அமுதன் என் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழுவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல் லாதோ
எத்தோநின் அன்புடமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்

3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவுங்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்தும்
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய்.

4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞானமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேஎன்றும்
ஒலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

5

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றனும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும்எமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடலோ ரெம்பாவாய்.

6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பல அமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாளன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்

என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்ன துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 எழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழிந் தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

8

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 மன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கொங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய்

9

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தானும்
 ஓத உலவா ஒரு தோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்தன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடிச் செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளர்
 ஐயாநீ ஆ கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமாற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய் 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன்கிவ் வானுங் குவையமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிசூழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகமும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய் 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல் பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய் 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்

சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடிச்
 ஆதி திறம்பாடி அந்தம்ஆ மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய்.

14

ஓரோருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரோருகால் வாயோவாள் சித்தாங் களிகூர
 நீரோருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரோருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான் பணியாள்
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரோருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடே லோ ரெம்பாவாய்

15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள் நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாப் மழையேலோ ரெம்பாவாய்

16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளஞ் சேவகனே
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நாங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோரெம்பாவாய்

17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம் அகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணே இப்பூம்புனல்வாய்ந் தாடேலோரெம்பாவாய். 18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று
 அங்கு) அப் பழஞ்சொற் புதுக்கும்எம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகல்எங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கு)இப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நலகுதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய் 19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமஞ் செந்தளிர்கன்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய் 20

திருப்பொற்சுண்ணம்

முத்துநற் றாமம்பு மாலைதாக்கி
முளைக்குடம் தூபம்நற் நீபம்வைம்மின்
சக்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியுங்
கங்கையும வந்து கவரிகொண்மின்
அந்தன்ஐ யாறன்அம் மானைப்பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

பூவியல் வார்சடை யெம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்க வேண்டும்.
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குனிமின் தொழுமினெங் கோனெங்கூத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடிந்துநாமே

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோனயன் தன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலான்தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்
கேய்ந்தபொற் சுண்ணம் இடிந்து நாமே.

காசணி மின்க ளுலக்கையெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்து நின்று
பாடிப் பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

அறுகெடுப் பாரய னும்அரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர்க ணாங்களெல்லாம்
நம்மிற்பின் பல்ல தெடுக்கவொட்டோம்
செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பற்
காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

உலக்கை பலவோச்சு வார்பெரியர்
உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
காண உலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியோமை யாண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப் பாடி
மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் இடிந்துநாமே.

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பவார்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பவார்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பவார்ப்ப
 நாமும் அவர் தம்மை ஆர்ப்பவார்ப்ப
 பாடக மெல்லடி யார்க்கும் மாங்கை
 பாங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்
 காடக மாமலை அன்னகோவுக்
 காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வாள்தடங் கண்மட மாங்கைநல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
 தோள்திரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
 சோத்தெம் பிரானென்று சொல்லிச் சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதாங்காட்டி
 நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வையக மெல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

முத்தாணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடும் ஆட ஆடச்
 சொங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆட ஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆட ஆட
 அந்தன் கருணையொ டாட ஆட
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துதாமே.

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப் பாடிக்
 தேடுமின் எம்பெரு மானைத் தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
 ஆடுமின் அம்பலந் தாடினானுக்
 காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துதாமே.

மையமர் கண்டனை வான நாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை
 ஐயனை ஐயர்பி ரானை நம்மை
 அகப்படுத் தாட்கொண் ட்ருமைகாட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்கொடித்தோட்
 பையர வல்குல் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப் பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை யாரமு தெங்களப்பன்
 எம்பெரு மானிம வான்மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன்
 தமையன்எம் மையன் தாள்கள்பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

சங்கம் அரற்றச் சிலம் பொலிப்பத்
 தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி, வாயித முந்துடிப்பச்
 சேயிழை யீர்சிவ லோகம் பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அராவிரைக்கும்
 கற்றைச் சடைமுடி யான் கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகை
 நாடற்கரிய நலத்தை நந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
 சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

ஆவகை நாமும் வந் தன்பர் தாம்மோ
 டாட்செயும் வண்ணாங்கள் பாடிவிண்மேல்
 தேவர்க னாவிலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டும் செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ண மிடித்து நாமே.

தேனக மாலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப்பிள்ளைபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்து
 மூனக மாமழுச் சூலம்பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்ய அன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே.

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடிக்
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
 காலனைக் காலால் உதைத்தல்பாடிக்
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
 நாதற்குச் சுண்ண மிடித்துநாமே.

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
சிற்பம் பலத்தொங்கள் செல்வம் பாடிக்
கட்டிய மாசுணக் கச்சைபாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
இட்டுநின் றாடு மரவம்பாடி
ஈசற்குச் சுண்ண மிடித்து நாமே.

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையு மாயினார்க்குச்
சோதியு மாய்இரு ளாயினார்க்குத்
துன்பமு மாய்இன்ப மாயினார்க்குப்
பாதியு மாய்முற்று மாயினார்க்குப்
பந்தமு மாய்வீடு மாயினாருக்
காதியும் அந்தமும் மாயினாருக்
காடப்பொற் சுண்ண மிடித்து நாமே.

அபிராமி அந்தாதி

கணபதி காப்பு

தாரமர் கொன்றையும் சண்பகமாலையும் சாத்தும் தில்லை
ஊரார் தம் பாகத்து உமைமைந்தனே! உலகு ஏழும் பெற்ற
சீர் அபிராமி அந்தாதி எப்போதும் என் சிந்தையுள்ளே
காரமர் மேனிக் கணபதியே! நிற்க கட்டுரையே.

1. ஞானமும் நல்வித்தையும் பெற

உதிக்கின்ற செங்கதிர், உச்சித்திலகம், உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம், மாதுளம் போது, மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி, மென்கடிக்குங்கும தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்தன் விழித்துணையே.

2. பிரிந்தவர் ஒன்று சேர

துணையும் தொழும் தெய்வமும், பெற்றதாயும் சுருதிகளின்
பணையும், கொழுந்தும் பதி கொண்டவேரும் பனிமலர்பூங்
கணையும், கருப்புச்சிலையும், மென்பாசாங்குசமும், கையில்
அணையும் திரிபுர சுந்தரி ஆவது அறிந்தனமே.

3. குடும்பக் கவலையிலிருந்து விடுபட

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை, அறிந்துகொண்டு
செறிந்தேன் உனது திருவடிக்கே, திருவே! வெருவிப்
பிறந்தேன் நின்அன்பர் பெருமைஎண்ணாதகரும நெஞ்சால்
மறிந்தே விழும் நரகுக்கு உறவாய மனிதரையே.

4. உயர் பதவிகளை அடைய

மனிதரும் தேவரும் மாயா முனிவரும் வந்து சென்னி
குனிதரும் சேவடிக் கோமளமே! கொன்றைவார்சடைமேல்
பனிதரும் திங்களும், பாம்பும், பகீரதியும் படைத்த
புனிதரும் நீயும் என்புந்தி எந்நாளும் பொருந்துகவே.

5. மனக்கவலை தீர

பொருந்திய முப்புரை! செப்புரை செய்யும் புணர்முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குல் மனோன்மணி! வார்சடையோன்
அருந்திய நஞ்சு அமுதாக்கிய அம்பிகை! அம்புயமேல்
திருந்திய சுந்தரி அந்தரி பாதம்என் சென்னியதே.

6. மந்திர சித்தி பெற

சென்னியது உன்பொன் திருவடித்தாமரை சிந்தையுள்ளே
மன்னியது உன் திருமந்திரம் சிந்தூர வண்ணப்பெண்ணே!
முன்னிய நின் அடி யாருடன் கூடி முறை முறையே
பன்னியது என்றும் உன் தன் பரமாகம பத்ததியே.

7. மலையென வரும் துன்பம் பனியென நீங்க

ததியுறு மத்திற் சுழலும் என்ஆவி தளர்விலதோர்
கதியுறும் வண்ணம் கருது கண்டாய் கமலாலயனும்,
மதியுறு வேணி மகிழ்நனும், மாலும் வணங்கிஎன்றும்
துதியுறு சேவடியாய்! சிந்துரானை சுந்தரியே.

8. பற்றுகள் நீங்கி பக்தி பெருகிட

சுந்தரி! எந்தை துணைவி! என் பாசத் தொடரைஎல்லாம்
வந்தரி சிந்துர வண்ணத்தினாள் மகிடன் தலைமேல்
அந்தரி நீலி அழியாத கன்னிகைக் ஆரணத்தோன்
சுந்தரி கைத்தலத்தாள் மலர்த்தாள் என் கருத்தனவே.

9. அனைத்தும் வசமாக

கருத்தன, எந்தை தன் கண்ணன், வண்ணக் கனகவெற்பில்
பெருத்தன, பால்அழும் பிள்ளைக்கு நல்கின, பேரருள்கூர்
திருத்தன பாரமும் ஆரமும், செங்கைச் சிலையும், அம்பும்
முருத்தனமூரலும், நீயும், அம்மே! வந்துஎன்முன் நிற்கவே.

10. மோட்ச சாதனம் பெற

நின்றும், இருந்தும், கிடந்தும், நடந்தும் நனைப்பது உன்னை
என்றும் வணங்குவது உன்மலர்த்தாள் எழுதாமறையின்
ஒன்றும் அரும் பொருளே! அருளே! உமையே இமயத்து
அன்றும் பிறந்தவளே! அழியா முத்தி ஆனந்தமே!

11. இவ்வாழ்க்கையில் இன்பம் பெற

ஆனந்தமாய் என் அறிவாய், நிறைந்த அமுதமுமாய்,
வான் அந்தமான வடிவுடையாள், மறை நான்கினுக்கும்
தான் அந்தமான சரணார விந்தம் தவளநிறக்
கானம் தம் ஆடரங்கம் எம்பிரான் முடிக்கண்ணியதே.

12. தியானத்தில் நிலைபெற

கண்ணியது உன்புகழ் கற்பது உன் நாமம் கசிந்து பத்தி
பண்ணியது உன் இருபாதாம் புயத்தில் பகல் இரவா
நண்ணியது உன்னை நயந்தோர் அவையத்து நான் முன்செய்த
பண்ணியம் ஏது என் அம்மே புவி ஏழையும் பூத்தவளே.

13. வைராக்கிய நிலை எய்த

பூத்தவளே புவனம் பதினான்கையும் பூத்தவண்ணம்
காத்தவளே பின்கரந்தவளே! கறைக் கண்டனுக்கு
மூத்தவளே! என்றும் மூவா முகுந்தற்கு இளையவளே!
மாத்தவளே உன்னை அன்றிமற்றோர் தெய்வம் வந்திப்பதே!

14. தலைமை பெற

வந்திப்பவர் உன்னை வானவர், தானவர், ஆனவர்கள்
சிந்திப்பவர் நல் திசைமுகர் நாரணர் சிந்தையுள்ளே
பந்திப்பவர் அழியாப் பரமானந்தர் பாரில் உன்னைச்
சந்திப்பவர்க்கு எளிதாம் எம்பிராட்டி நின் தண் ஒளியே.

15. பெருஞ்செல்வமும் பேரின்பமும் பெற

தண்ணளிக்கு என்றுமுன்னே பலகோடிதவங்கள் செய்வார்
மண்ணளிக்கும் செல்வமோ பெறுவார்? மதிவானவர் தம்
விண்ணளிக்கும் செல்வமும் அழியா முத்தி வீடுமன்றோ?
பண்ணளிக்கும் சொல் பரிமள யாமளைப் பைங்கிளியே.

16. முக்காலமும் உணரும் திறன் உண்டாக

கிளியே! கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து, கிளர்ந்து, ஒளிரும்
ஒளியே! ஒளிரும் ஒளிக்கிடமே எண்ணில் ஒன்றுமில்லா
வெளியே! வெளிமுதல் பூதங்களாகி விரிந்த அம்மே!
அளியேன் அறிவளவிற்கு அளவானது அதிசயமே.

17. கன்னிகைகளுக்கு நல்ல வரன் அமைய

அதிசயமான வடிவுடையாள், அரவிந்தமெல்லாம்
துதிசய ஆனன சுந்தரவல்லி, துணைஇரதி
பதிசயமானது அபசயம் ஆக முன் பார்த்தவர் தம்
மதிசயமாக அன்றோ வாமபாகத்தை வவ்வியதே.

18. மரண பயம் நீங்க

வவ்விய பாகத்து இறைவரும், நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும்
செவ்வியும், உங்கள் திருமணக்கோலமும் சிந்தையுள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்தென்னை ஆண்டபொற்பாதமும் ஆகிவந்து
வெவ்விய காலன் என்மேல்வரும் போது வெளிநிற்கவே.

19. பேரின்ப நிலையடைய

வெளிநின்ற நின் திருமேனியைப்பார்த்தேன் விழியும் நெஞ்சம்,
களிநின்ற வெள்ளம் கரை கண்டதில்லை கருத்தினுள்ளே
தெளிநின்ற ஞானம் திகழ்கின்றது என்ன திருவுளமோ?
ஒளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும் மேவி உறைபவளே.

20. வீடு வாசல் முதலிய செல்வங்கள் உண்டாக

உறைகின்ற நின் திருக்கோயிலில் நின்கேள்வர் ஒருபக்கமோ?
அறைகின்ற நான்மறையின் அடியோ? முடியோ? அமுதம்
நிறைகின்ற வெண்திங்களோ? கஞ்சமோ? எந்தன் நெஞ்சமோ?
மறைகின்ற வாரிதியோ? பூரணாசல மங்கலையே.

21. அம்பிகையை வழிபடாமல் இருந்த பாவம் தொலைய

மங்கலை! செங்கலசம் முலையாள்! மலையாள்! வருணச்
சங்கலை செங்கை! சகலகலாமயில்! தாவுகங்கை
பொங்கு அலைதங்கும் புரிசடையோன் புடையாள்! உடையாள்!
பிங்கலை! நீலி! செய்யாள்! வெளியாள்! பசும் பொற்கொடியே.

22. இனிப் பிறவா நெறி அடைய

கொடியே! இளவஞ்சிக் கொம்பே எனக்கு வம்பே பழுத்த
படியே! மறையின் பரிமளமே! பனிமால் இமயப்
பிடியே! பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்ற அம்மே!
அடியேன் இறந்து இங்கு இனிப்பிறவாமல் வந்தாண்டு கொள்ளே.

23. எப்போதும் மகிழ்ச்சியாய் இருக்க

கொள்ளேன் மனத்தில் நின்கோலம் அல்லாது என்பர் கூட்டம் தன்னை
விள்ளேன் பரசமயம் விரும்பேன் வியன் மூவுலகுக்கு
உள்ளே, அனைத்தினுக்கும் புறம்பே உள்ளத்தே விளைந்த
கள்ளே! களிக்கும் களியே அளிய என் கண்மணியே.

24. நோய்கள் விலக

மணியே! மணியின் ஒளியே! ஒளிரும் மணிபுனைந்த
அணியே! அணியும் அணிக்கு அழகே! அணுகாதவர்க்குப்
பிணியே! பிணிக்கு மருந்தே! அமரர் பெருவிருந்தே!
பணியேன் ஒருவரை நின் பத்மபாதம் பணிந்தபின்னே.

25. நனைத்த காரியம் நிறைவேற

பின்னே திரிந்து உன் அடியாரைப் பேணிப் பிறப்பறுக்க
முன்னே தவங்கள் முயன்று கொண்டேன் முதல் மூவருக்கும்
அன்னே! உலகுக்கு அபிராமி என்னும் அருமருந்தே!
என்னே! இனி உன்னையான் மறவாமல் நின்று ஏத்துவனே.

26. சொல்வாக்கும் செல்வாக்கும் பெருக

ஏத்தும் அடியவர் ஈரேழுலகினையும் படைத்தும்,
காத்தும், அழித்தும் திரிபவராம் கமழ் பூங்கடம்பு
சாத்தும்குழல் அணங்கே! மணம் நாளும் நின்தாள் இணைக்கு என்
நாத்தங்கு புன்மொழி ஏறியவாறு நகையுடத்தே.

27. மனநோய் அகல

உடைத்தனை வஞ்சப் பிறவியை உள்ளம் உருகும் அன்பு
படைத்தனை பத்மபதயுகம் சூரும் பணி எனக்கே
அடைத்தனை நெஞ்சத்து அழுக்கை எல்லாம் நின் அருள்புனலால்
துடைத்தனை சுந்தரி! நின்னருள் ஏதென்று சொல்லுவதே.

28. இம்மை மறுமை இன்பங்கள் அடைய

சொல்லும் பொருளும் என நடமாடும் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியே நின் புதுமலர்த்தாள்
அல்லும் பகலும் தொழும் அவர்க்கே அழியா அரகம்
செல்லும் தவநெறியும் சிவலோகமும் சித்திக்குமே.

29. எல்லா சித்திகளும் அடைய

சித்தியும், சித்திதரும் தெய்வமுமாகத் திகழும்
பராசத்தியும், சக்தி தழைக்கும் சிவமும் தவம் முயல்வார்
முத்தியும், முத்திக்கு வித்தும், வித்தாகி முளைத்தெழுந்த
புத்தியும், புத்தியின் உள்ளே புரக்கும் புரத்தையன்றே.

30. அடுத்தடுத்து வரும் துன்பங்கள் நீங்க

அன்றே தடுத்து! என்னை ஆண்டுகொண்டாய் கொண்டதல்ல என்கை
நன்றே உனக்கு இனி நான் என்செயினும், நடுக்கடலுள்
சென்றே விழினும் கரையேற்றுகை நின் திருவுளமே
ஒன்றே! பல உருவே! அருவே! என் உமையவளே!

31. மறுமையில் இன்பம் உண்டாக

உமையும், உமையொரு பாகனும் ஏக உருவில் வந்திங்கு
எமையும் தமக்கு அன்பு செய்ய வைத்தார் இனி எண்ணுதற்குச்
சமையங்களும் இல்லை ஈன்றெடுப்பாள் ஒரு தாயும் இல்லை
அமையும் அமையுறு தோளியர் மேல் வைத்த ஆசையுமே.

32. துர்மரணம் வராமலிருக்க

ஆசைக்கடலில் அகப்பட்டு அருளற்ற அந்தகன் கைப்
பாசத்தில் அல்லல்பட இருந்தேனை, நின் பாதம் என்னும்
வாசக்கமலம் தலைமேல் வலியவைத்து ஆண்டு கொண்ட
நேசத்தை என் சொல்லுவேன்? ஈசர்பாகத்து நேரிமையே!

33. இறக்கும் நிலையிலும் அம்பிகை நினைவோடு இருக்க

இழைக்கும் வினைவழியே ஆடும் காலன் எனைநடுங்க
அழைக்கும் பொழுதுவந்து அஞ்சல் என்பாய் அத்தர் சித்தமெல்லாம்
குழைக்கும் களபக் குவிமுலை யாமலைக் கோமளையே!
உழைக்கும் பொழுது உன்னையே அன்னையே என்பன் ஓடிவந்தே.

34. சிறந்த நன்செய் நிலங்கள் கிடைக்க

வந்தே சரணம் புகும் அடியாருக்கு வான்உலகம்
தந்தே பரிவொடு தான்போய் இருக்கும் சதுர்முகமும்
பைந்தேன் அலங்கல் பருமணி ஆகமும் பாகமும் பொன்
செந்தேன் மலரும் அலர்கதிர் ஞாயிறும் திங்களுமே.

35. திருமணம் நிறைவேற

திங்கள் பசுவின் மணம் நாளும் சீறடி சென்னிவைக்க
எங்கட்கு ஒருதவம் எய்தியவா! எண்ணிறந்த விண்ணோர்
தங்கட்கும் இந்தத் தவம் எய்துமோ? தரங்கக் கடலுள்
வெங்கண் பணியணைமேல் துயில்கூரும் விழுப்பொருளே.

36. பழைய வினைகள் வலிமை பெற

பொருளே! பொருள் முடிக்கும் போகமே! அரும்போகம் செய்யும்
மருளே! மருளில் வரும் தெருளே என் மனத்து வஞ்சத்து
இருளேதும் இன்றி ஒளிவெளியாகி இருக்கும் உன்தன்
அருளேது அறிகின்றிலேன் அம்புயாதனத்து அம்பிகையே!

37. நவமணிகளைப் பெற

கைக்கே அணிவது கன்னலும் பூவும் கமலம் அன்ன
மெய்க்கே அணிவது வெண்முத்து மாலை விட அரவின்
பைக்கே அணிவது பண்மணிக்கோவையும் பட்டும், எட்டுத்
திக்கே அணியும் திருவுடையான் இடம் சேர்பவளே!

38. வேண்டியதை வேண்டியவாறு அடைய

பவளக் கொடியில் பழுத்த செவ்வாயும், பனிமுறுவல்
தவளத் திருநகையும் துணையா எங்கள் சங்கரனைத்
துவளப் பொருது துடியிடை சாய்க்கும் துணை முலையாள்
அவளைப் பணிமின் கண்டீர் அமராவதி ஆளுகைக்கே.

39. கருவிகளைக் கையாளும் வலிமை பெற

ஆளுகைக்கு உன் தன் அடித்தாமரைகள் உண்டு அந்தகன்பால்
மீளுகைக்கு உன் தன் விழியின் கடைஉண்டு மேல் இவற்றின்
முளுகைக்கு என்குறை நின்குறையே அன்று முப்புரங்கள்
மாளுகைக்கு அம்பு தொடுத்த வில்லான் பங்கில் வாள்நுதலே!

40. பூர்வ புண்ணியம் பலன்தர

வாணுதல் கண்ணியை, விண்ணவர் யாவரும் வந்திறைஞ்சிப்
பேணுதற்கு எண்ணிய எம்பெருமாட்டியைப் பேதைநெஞ்சில்
காணதற்கு அண்ணியள் அல்லாத கன்னியைக் காணும் அன்பு
பூணுதற்கு எண்ணிய எண்ணமன்றோ முன்செய் புண்ணியமே.

41. நல்லடியார் நட்புப் பெற

புண்ணியம் செய்தனமே மனமே! புதுப் பூங்குவளைக்
கண்ணியும், செய்ய கணவரும் கூடி நம் காரணத்தால்
நண்ணி இங்கே வந்து தம் அடியார்கள் நடுவிருக்கப்
பண்ணிநம் சென்னியின் மேல் பத்மபாதம் பதித்திடவே.

42. உலகினை வசப்படுத்த

இடம் கொண்டு விம்மி, இணைகொண்டு இறுகி, இளகி, முத்து
வடம்கொண்ட கொங்கை மலை கொண்டு, இறைவர் வலிய நெஞ்சை
நடம்கொண்ட கொள்கை நலங்கொண்ட நாயகி நல்லரவின்
படங்கொண்ட அல்குல் பனிமொழி வேதப்பரிபுரையே.

43. தீமைகள் ஒழிய

பரிபுரச் சீறடி! பாசாங் குசை! பஞ்ச பாணி! இன்சொல்
திரிபுர சுந்தரி சிந்தூர மேனியள் தீமைநெஞ்சில்
பரிபுர வஞ்சரை அஞ்சக் குனிபொருப்புச் சிலைக்கை
எரிபுரை மேனி இறைவர் செம்பாகத்து இருந்தவளே.

44. பிரிவுணர்ச்சி அகல

தவளே! இவள் எங்கள் சங்கரனார் மனை மங்கலமாம்
அவளே, அவர் தமக்கு அன்னையும் ஆயினள் ஆகையினால்
இவளே, கடவுளர் யாவர்க்கும் மேலை இறைவியுமாம்
துவளேன், இனியொரு தெய்வம் உண்டாக மெய்த்தொண்டு செய்தே.

45. உலகோர் பழியிலிருந்து விடுபட

தொண்டு செய்யாது நின் பாதம் தொழாது, துணிந்து இச்சையே
பண்டு செய்தார் உளரோ? இலரோ? அப்பரிசு அடியேன்
கண்டு செய்தால் அது கைதவமோ? அன்றிச் செய்தவமோ?
மிண்டு செய்தாலும் பொறுக்கை நன்றே பின் வெறுக்கை அன்றே.

46. நல்நடத்தையோடு வாழ

வெறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் தம் அடியாரை மிக்கோர்
பொறுக்கும் தகைமை புதியதன்றே புது நஞ்சைஉண்டு
கறுக்கும் திருமிடற்றான் இடப்பாகம் கலந்துபொன்னே!
மறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும், யான் உன்னை வாழ்த்துவேனே!

47. யோகநிலை அடைய

வாழும்படி ஒன்று கண்டு கொண்டேன் மனத்தே ஒருவர்
வீழும்படி அன்று, விள்ளும் படி அன்று, வேலைநிலம்
ஏழும் பருவரை எட்டும் எட்டாமல் இரவுபகல்
சூழும் சுடர்க்கு நடுவே கிடந்து சுடர்கின்றதே.

48. உடல் பற்று நீங்க

சுடரும் கலைமதி துன்றும் சடைமுடிக் குன்றில் ஒன்றிப்
படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதிந்து நெஞ்சில்
இடரும் தவிர்த்து இமைப்போது இருப்பார் பின்னும் எய்துவரேர்
குடரும் கொழுவும் குருதியும் தோயும் குரம்பையிலே.

49. மரணத் துன்பம் இல்லாதிருக்க

குரம்பை அடுத்துக் குடிபுக்க ஆவி வெங்கூற்றுக்கிட்ட
வரம்பை அடுத்து மறுகும் அப்போது வளைக்கை அமைத்து
அரம்பை அடுத்த அரிவையர் சூழவந்து அஞ்சல்என்பாய்
நரம்பை அடுத்த இசைவடிவாய் நின்ற நாயகியே.

50. அம்பிகையை நேரில் காண

நாயகி நான்முகி நாராயணி கை நளின பஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமளை சாதிநச்சு
வாயகி மாலினி வாராகி சூலினி மாதங்கி என்று
ஆயகி ஆதி உடையாள் சரணம் அரண் நமக்கே.

51. மோகம் நீங்க

அரணம் பொருள் என்றருள் ஒன்றிலாத அசுரர் தங்கள்
முரண்அன்றழிய முனிந்த பெம்மானும், முகுந்தனுமே
சரணம் சரணம் எனநின்ற நாயகி தன் அடியார்
மரணம், பிறவி இரண்டும் எய்தார் இந்த வையகத்தே.

52. பெருஞ்செல்வம் அடைய

வையம், துரகம், மதகரி, மாமகுடம், சிவிகை
பெய்யும் கனகம், பெருவிலை ஆரம், பிறைமுடித்த
ஐயன் திருமனையாள் அடித்தாமரைக்கு, அன்பு முன்பு
செய்யும் தவம் உடையார்க்கு உளவாகிய சின்னங்களே.

53. பொய்யுணர்வு நீங்க

சின்னஞ்சிறிய மருங்கினில் சாத்திய செய்யபட்டும்,
பென்னம் பெரிய முலையும், முத்தாரமும் பிச்சிமொய்த்து
கன்னங்கரிய குழலும்கண் மூன்றும் கருத்தில் வைத்துத்
தன்னந்தனி இருப்பார்க்கு இது போலும் தவமில்லையே.

54. கடன் தீர

இல்லாமை சொல்லி ஒருவர் தம்பால்சென்று இழிவுபட்டு
நில்லாமை நெஞ்சில் நிகைகுவிரேல், நித்தம் நீடுதவம்
கல்லாமை கற்ற கயவர்தம்பால் ஒரு காலத்திலும்
செல்லாமை வைத்த திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மின்களே.

55. மோனநிலை எய்த

மின்னாயிரம் ஒரு மெய்வடிவாகி விளங்குகின்றது
அன்னாள் அகமகிழ் ஆனந்தவல்லி அருமறைக்கு
முன்னாய் நடுளங்குமாய் முடிவாய் முதல்விதன்னை
உன்னாது ஒழியினும், உன்னினும் வேண்டுவது ஒன்று இல்லையே.

56. யாவரையும் வசீகரிக்கும் ஆற்றல் உண்டாக

ஒன்றாய் அரும்பிப் பலவாய் விரிந்து இவ்வுலம் எங்குமாய்
நின்றாள், அனைத்தையும் நீங்கி நிற்பாள்என்தன் நெஞ்சினுள்ளே
பொன்றாது நின்று புரிகின்றவர் இப்பொருள் அறிவார்
அன்று ஆலிலையில் துயின்ற பெம்மானும் என் ஐயனுமே.

57. வறுமை ஒழிய

ஐயன் அளந்தபடி இருநாழி கொண்டு அண்டமெல்லாம்
உய்ய அறம்செய்யும் உன்னையும் போற்றி ஒருவர்தம்பால்
செய்ய பசுந்தமிழ்ப் பாமாலையும் கொண்டு சென்று பொய்யும்
மெய்யும் இயம்ப வைத்தாய் இதுவோ உன்தன் மெய்யருளே.

58. மனஅமைதி பெற

அருணாம் புயத்தும் என் சித்தாம் புயத்தும் அமர்ந்திருக்கும்
தருணாம் புயத்தும் முலைத்தையல் நல்லாள், தகை சேர்நயனக்
கருணாம் புயமும் வதனாம் புயமும் கரம்புயமும்,
சரணாம் புயமும் அல்லாற் கண்டிலேன் ஒருதஞ்சமுமே.

59. பிள்ளைகள் நல்லவர்களாக வளர

தஞ்சம் பிறதில்லை ஈதல்லது என்று உன் தவநெறிக்கே
நெஞ்சம் பயில நனைக்கின்றிலேன் ஒன்றை நீள்சிலையும்
அஞ்சம் அம்பும் மிக்கலராக நின்றாய் அறியார் எனினும்
பஞ்ச அஞ்சம் மெல்லடியார் அடியார் பெற்ற பாலரையே.

60. மெய்யுணர்வு பெற

பாலினும் சொல் இனியாய்! பனி மாமலர்ப்பாதம் வைக்க
மாலினும் தேவர் வணங்கநின்றோன் கொன்றை வார்சடையின்
மேலினும் கீழ்நின்று வேதங்கள் பாடும் மெய்ப்பீடம் ஒரு
நாலினும் சாலநன்றோ அடியேன் முடைநாய்த்தலையே?

61. மாயையை வெல்ல

நாயேனையும் இங்கு ஒரு பொருளாக நயந்துவந்து
நீயே நனைவின்றி ஆண்டுகொண்டாய் நினை உள்ளவண்ணம்
பேயேன் அறியும் அறிவுதந்தாய் என்ன பேறுபெற்றேன்?
தாயே! மலைமகளே! செங்கண்மால் திருத்தங்கச்சியே.

62. எத்தகைய அச்சமும் அகல

தங்கச்சிலை கொண்டு தானவர் முப்புரம் சாய்த்து, மத
வெங்கண் கரிபுரி போர்த்த செஞ்சேவகன் மெய்யடையக்
கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி! கோகனகச்
செங்கைக் கரும்பும், அலரும் எப்போதும் என் சிந்தையதே.

63. அறிவு தெளிவோடு இருக்க

தேறும்படி சில ஏதுவும் காட்டிமுன் செல்கதிக்குக்
கூறும்பொருள் குன்றில்கொட்டும் தறிகுறிக்கும் சமயம்
ஆறும் தலைவி இவளாய் இருப்பது அறிந்திருந்தும்
வேறும் சமயம் உண்டென்று கொண்டாடிய வீணருக்கே.

64. பக்தி பெருக

வீணே பலிகவர் தெய்வங்கள் பாற்சென்று மிக்க அன்பு
பூணேன் உனக்கு அன்பு பூண்டு கொண்டேன் நிற்புகழ்ச்சியன்றிப்
பேணேன் ஒருபொழுதும் திருமேனி பிரகாசமின்றிக்
காணேன் இருநிலமும் திசை நான்கும் ககனமுமே.

65. ஆண்மகப்பேறு அடைய

ககனமும், வானமும், புவனமும் காணவிற் காமன் அங்கம்
தகனம்முன் செய்த தவப்பெருமாற்குத் தடக்கையும் செம்
முகனும் முந்நான்கு இருமூன்றெனத் தோன்றிய மூதறிவின்
மகனும் உண்டாயது அன்றோ? வல்லி நீ செய்த வல்லபமே!

66. கவிஞராக

வல்லபம் ஒன்றறியேன் சிறியேன் நின் மலரடிச்செம்
பல்லவம் அல்லது பற்று ஒன்றிலேன் பசும் பொற்பொருப்பு
வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப்பாய் வினையேன்தொடுத்த
சொல் அவமாயினும் நின்திருநாமங்கள் தோத்திரமே.

67. பகைவர்கள் அழிய

தோத்திரம் செய்து, தொழுது, மின்போலும் நின் தோற்றம்ஒரு
மாத்திரைப் போதும் மனதில் வையாதவர் வண்மை, குலம்
கோத்திரம், கல்வி, குணம், குன்றி நாளும் குடில்கள்தொறும்
பாத்திரம் கொண்டு பலிக்கு உழலாநிற்பர் பாரெங்குமே.

68. நிலம் வீடு போன்ற செல்வங்கள் பெருக

பாரும், புனலும், கனலும், வெங்காலும், படர்விசம்பும்,
ஊரும் முருகு சுவைஒளி ஊறொலி ஒன்றுபடச்
சேரும் தலைவி, சிவகாமசுந்தரி சீரடிக்கே
சாரும் தவமுடையார் படையாத தனம் இல்லையே.

69. சகல செளபாக்கியங்களும் அடைய

தனந்தரும் கல்வி தரும் ஒருநாளும் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வ வடிவுந்தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனந்தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே.

70. நுண் கலைகளில் சித்தி பெற

கண்களிக்கும்படி கண்கொண்டேன் கடம்பாடவியில்
பண்களிக்கும் குரல் வீணையும் கையும் பயோதரமும்
மண்களிக்கும் பச்சை வண்ணமும் ஆகி மதங்கர் குலப்
பெண்களில் தோன்றிய எம்பெருமாட்டிதன் பேரழகே.

71. மனக்குறைகள் தீர

அழகுக்கு ஒருவரும் ஒவ்வாதவல்லி அருமறைகள்
பழகிச் சிவந்த பதாம் புயத்தாள் பனி மாமதியின்
குழவித் திருமுடிக் கோமள யாமளைக் கொம்பிருக்க
இழவுற்று நின்றுநெஞ்சே இரங்கேல் உனக்கு என் குறையே!

72. பிறவிப் பிணி தீர

என்குறை தீரநின்று ஏத்துகின்றேன் இனி யான் பிறக்கின்
நின்குறையே அன்றி யார் குறை காண் இரு நீள்விசம்பின்
மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற நேரிடை மெல்லியலாய்?
தன்குறை தீர எங்கோன் சடைமேல்வைத்த தாமரையே.

73. குழந்தைப் பேறு உண்டாக

தாமம் கடம்பு படைபஞ்சபாணம் தனுக்கரும்பு
யாமம் வயிரவர் ஏத்தும் பொழுது எமக்கென்று வைத்த
சேமம் திருவடி செங்கைகள் நான்கு ஒளி செம்மை அம்மை
நாமம் திரிபுரை ஒன்றோடு இரண்டு நயனங்களே.

74. தொழிலில் மேன்மை அடைய

நயனங்கள் மூன்றுடை நாதனும், வேதமும், நாரணனும்
அயனும் பரவும் அபிராமவல்லி அடியிணையப்
பயன்என்று கொண்டவர் பாவையர் ஆடவும், பாடவும்பொன்
சயனம் பொருந்து தமனியக் காவினில் தங்குவரே.

75. விதியை வெல்ல

தங்குவர் கற்பகத் தருவின் நீழலில் தாயரின்றி
மங்குவர், மண்ணில் வழுவாப் பிறவியை மால்வரையும்
பொங்குவர் அழியும்! ஈரேழ்புவனமும் பூத்த உந்திக்
கொங்கிவர் பூங்குழலாள் திருமேனி குறித்தவரே.

76. தனக்கு உரிமையானதைப் பெற

குறித்தேன் மனத்தில் நின்கோலம் எல்லாம் நின் குறிப்பறிந்து
மறித்தேன் மறலிவருகின்ற நேர்வழி வண்டுக்கிண்டி
வெறித்தேன் அவிழ்கொன்றை வேணிப்பிரான் ஒருகூற்றை மெய்யில்
பறித்தே குடிபுகுதும் பஞ்சபாண பயிரவியே.

77. பகை அச்சம் நீங்க

பயிரவி, பஞ்சமி, பாசாங்குசை, பஞ்சபாணி, வஞ்சவர்
உயிரவி உண்ணும் உயர்சண்டி, காளி ஒளிரும்கலா
வயிரவி, மண்டலி, மாலினி, சூலி வராகி என்றே
செயிரவி நான்மறை சேர்திருநாமங்கள் செப்புவரே.

78. சகல செல்வங்களையும் அடைய

செப்பும், கனக கலசமும் போலும் திருமுலைமேல்
அப்பும் களப அபிராமவல்லி! அணிதிரளக்
கொப்பும், வயிரக் குழையும், விழியின் கொழுங்கடையும்
துப்பும் நிலவும் எழுதிவைத்தேன்என் துணைவிழிக்கே.

79. கட்டுகளில் இருந்து விடுபட

விழிக்கே அருளுண்டு அபிராமவல்லிக்கு வேதம்சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சுண்டு எமக்கு அவ்வழி கிடக்கப்
பழிக்கே சுழன்று எம் பாவங்களே செய்து பாழ்நரகக்
குழிக்கே அழுந்தும் கயவர் தம்மோடு என்ன கூட்டினியே.

80. பெற்ற மகிழ்ச்சி நிலைத்திட

கூட்டியவா! என்னைத் தன் அடியாரில் கொடியவினை
ஒட்டியவா! என்கண் ஓடியவா! தன்னை உள்ளவண்ணம்
காட்டியவா! கண்ட கண்ணும் மனமும் களிக்கின்றவா!
ஆட்டியவா நடம் ஆடகத்தாமரை ஆரணங்கே.

81. நன்னடத்தை உண்டாக

அணங்கே! அணங்குகள் நின் பரிவாரங்கள் ஆகையினால்
வணங்கேன் ஒருவரை வாழ்த்துகிலேன் நெஞ்சில் வஞ்சகரோடு
இணங்கேன் எனது உனது என்றிருப்பார் சிலர் யாவரொடும்
பிணங்கேன் அறிவொன்றிலேன் என்கண் நீவைத்த பேரளியே.

82. மன ஒருமைப்பாடு அடைய

அளியார் கமலத்தில் ஆரணங்கே! அகிலாண்டமும் நின்
ஒளியாக நின்ற ஒளிர்திருமேனியை உள்ளுதொறும்
களியாகி, அந்தக்கரணங்கள் விம்மி, கரைபுரண்டு,
வெளியாய்விடின், எங்ஙனே மறப்பேன் நின்விரகினையேன்.

83. ஏவலர் பலர் உண்டாக

விரவும் புதுமலர் இட்டு நிற்பாத விரைக்கமலம்
இரவும் பகலும் இறைஞ்ச வல்லார், இமையோர் எவரும்
பரவும் பதமும், அயிராவதமும், பகீரதீயும்
உரவும் குலிசமும், கற்பகக் காவும் உடையவரே.

84. சங்கடங்கள் தீர

உடையாளை, ஒல்கு செம்பட்டு உடையாளை ஒளிர்மதிசெஞ்
சடையாளை வஞ்சகர் நெஞ்சடையாளை, தயங்குநுண்ணூல்
இடையாளை, எங்கள்பெம்மான் இடையாளை, இங்கு என்னை இனிப்
படையாளை, உங்களையும் படையாவண்ணம் பார்த்திருமே.

85. துன்பங்கள் நீங்க

பார்க்கும் திசைதொறும் பாசாங்குசமும், பனிச்சிறை வண்டு
ஆர்க்கும் புதுமலர் ஐந்தும், கரும்பும் என் அல்லல்எல்லாம்
தீர்க்கும் திரிபுரையாள் திருமேனியும் சிற்றிடையும்,
வார்க்குங்கும முலையும், முலைமேல் முத்துமாலையுமே.

86. ஆயுத பயம் நீங்க

மாலயன் தேட, மறைதேட, வானவர் தேட, நின்ற
காலையும், சூடகக் கையையும், கொண்டு, கதித்தகப்பு
வேலை வெங்காலன் என்மேல் விரும்போது வெளிநில்கண்டாய்
பாலையும் தேனையும், பாகையும் போலும் பணிமொழியே.

87. செயற்கரிய செய்து புகழ் பெற

மொழிக்கும், நினைவுக்கும் எட்டாத நின் திருமூர்த்தி என்தன்
விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்றதால்! விழியால் மதனை
அழிக்கும் தலைவர் அழியா விரதத்தை அண்டமெல்லாம்
பழிக்கும் படி ஒருபாகம் கொண்டாளும் பராபரையே.

88. எப்போதும் அம்பிகை அருள் பெற

பரம் என்று உனை அடைந்தேன் தமியேனும் உன் பக்தருக்குள்
தரம் அன்று இவன்என்று தள்ளத்தகாது தரியலர் தம்
புரம்அன்று எரியப் பொருப்புவில்வாங்கிய போதில் அயன்
சிரம் ஒன்று செற்ற கையான் இடப்பாகம் சிறந்தவளே!

89. யோக சித்தி பெற

சிறக்கும் கமலத் திருவே! நின்சேவடி சென்னிவைக்கத்
துறக்கம் தரும், நின் துணைவரும் நீயும் துரியம் அற்ற
உறக்கம் தரவந்து உடம்போடு உயிர் உறவற்ற, அறிவு
மறக்கும் பொழுது, என்முன்னே வரல்வேண்டும் வருந்தியுமே.

90. கணவன் மனைவி கருத்து வேற்றுமை நீங்க

வருந்தா வகைகள் மனத்தாமரையினில் வந்துபுதுந்து
இருந்தாள் பழைய இருப்பிடமாக இனிஎனக்குப்
பொருந்தாது ஒருபொருள் இல்லை விண்மேவும் புலவருக்கு
விருந்தாக, வேலை மருந்தானதை நல்கும் மெல்லியலே.

91. அரசாங்கச் செயலில் வெற்றி பெற

மெல்லிய நுண் இடைமின் அனையானை, விரிசடையோன்
புல்லிய மென்முலை பொன் அனையானைப் புகழ்ந்துமறை
சொல்லிய வண்ணம் தொழும்அடியாரைத் தொழுமவர்க்குப்
பல்லியம் ஆர்த்தெழ வெண்பகடு ஊரும் பதம்தருமே.

92. மனநிலை பக்குவமடைய

பதத்தே உருகி, நிற்பாதத்திலே மனம் பற்றி, உன்தன்
இதத்தே ஒழுக அடிமைகொண்டாய் இனியான் ஒருவர்
மதத்தே மதிமயங்கேன் அவர் போன வழியும் செல்லேன்
முதல்தேவர் மூவரும், யாவரும் போற்றும் முகிழ்நகையே.

93. உள்ளத்தில் ஒளி உண்டாக

நகையே இ.:திந்த ஞாலம் எல்லாம்பெற்ற நாயகிக்கு
முகையே முகிழ்முலை மாணே முதுகண் முடிவில் அந்த
வகையே பிறவியும் வம்பே மலைமகள் என்பது நாம்
மிகையே இவள்தன் தகைமையை நாடி விரும்புவதே.

94. மனநிலை தாய்மையாக

விரும்பித் தொழும் அடியார், விழிநீர்மல்கி மெய்புளகம்
அரும்பி, ததும்பிய ஆனந்தமாகி அறிவிழந்து,
சுரும்பிற் களித்து மொழி தருமாறி, முன் சொன்னஎல்லாம்
தரும்பித்தர் ஆவரென்றால், அபிராமி சமயம் நன்றே.

95. மன உறுதி பெற

நன்றே வருகினும், தீதே விளைகினும், நான் அறிவது
ஒன்றேயும் இல்லை உனக்கே பரம் எனக்கு உள்ள எல்லாம்
அன்றே உனதென்று அளித்து விட்டேன் அழியாத குணக்
குன்றே! அருட்கடலே! இமவான் பெற்ற கோமளமே!

96. எங்கும் பெருமை பெற

கோமள வல்லியை அல்லியம் தாமரைக்கோயில் வைகும்
யாமள வல்லியை, ஏதம் இலாளை, எழுதரிய
சாமள மேனிச் சகலகலா மயில் தன்னைத் தம்மால்
ஆமளவும் தொழுவார் எழுபாருக்கும் ஆதிபரே.

97. புகழும் அறமும் வளர

ஆதித்தன், அம்புலி, அங்கி, குபேரன், அமரர்தங்கோன்
போதிற் பிரமன், புராரி, முராரி, பொதியமுனி,
காதிப் பொருபடைக் கந்தன், கணபதி, காமன் முதல்
சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலர் போற்றுவர் தையலையே.

98. வஞ்சகர் செயல்களிலிருந்து பாதுகாப்பு பெற

தைவந்து நின்னடித் தாமரைகூடிய சங்கரற்குக்
கைவந்த தீயும், தலைவந்த ஆறும் கரந்தது எங்கே?
மெய்வந்த நெஞ்சில் அல்லால் ஒருகாலும் விரகர் தங்கள்
பொய்வந்த நெஞ்சில் புக அறியா மடப் பூங்குயிலே.

99. அருள் உணர்வு வளர

குயிலாய் இருக்கும் கடம்படாவியிடைக் கோல இயல்
மயிலாய் இருக்கும் இமயாசலத்திடை வந்துதித்த
வெயிலாய் இருக்கும் விசம்பில் கமலத்தின் மீது அன்னமாம்
கயிலாயருக்கு அன்று இமவான் அளித்த கனங்குழையே.

100. அம்பிகையை மனத்தில் காண

குழையைத் தழுவிய ஒன்றை அம்தார் கமழ் கொங்கைவல்லி
கழையைப் பொருத திருநெடுந்தோளும், கரும்புவில்லும்
விழையப்பொருதிறல்வேரி அம்பாணமும் வெண்ணகையும்,
உழையப் பொருகண்ணும், நெஞ்சில் எப்போதும் உதிக்கின்றனவே.

101. நூற்பயன்

ஆத்தாளை, எங்கள் அபிராமவல்லியை, அண்டம் எல்லாம்
பூத்தாளை, மாதுளம் பூநிறத்தாளை, புவிஅடங்காக்
காத்தாளை ஐங்கணை பாசாங்குசமும், கரும்பும், அங்கை
சேர்த்தாளை, முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு ஒரு தீங்கு இல்லையே

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதும் ஓர்
கபடு வாராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
கழுபிணியிலாத உடலும்
சலியாத மனமும் அன்பகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தானமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்
தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு
துன்பமில்லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும் உதவிப் பெரிய
தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்
அலையாழி அறிதுயிலும் மாயனது தங்கையே
ஆதிகடவுரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
அருள்வாமி ! அபிராமியே !

கௌரிக் காப்பு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரி அம்மாள் தாயாரே
 காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
 காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திருவேன்
 எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திருவாய்
 பண்ணும் வினையாவும் பனிபோல் போக்கிருவாய்
 உண்ணும் உணவாக உயிருக்கு உயிராக
 என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திருவாய்
 கடும் கடந்து வந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
 காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திருவாய்
 சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
 அரியை உடையவளே அம்மா காளித்தாயே
 கொடிய மகிஷாசுரனைக் கூறு போட்டவளே
 அசுரர் குலம் யாவும் அழிக்கும் சுடர்க் கொடியே
 சிவனை நனைத்தல்லோ சீர் விரதம் நீ இருந்தாய்
 பரனை நனைத்தல்லோ பதிவிரதம் நீ இருந்தாய்
 அரனை நனைத்தல்லோ அம்மா நீ நோன் பிருந்தாய்
 சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரி நீ நோன் பிருந்தாய்
 ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்று நீ நோன் பிருந்தாய்
 விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
 அம்மா உனை அனைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே
 வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
 நெறியறியா த் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்
 காப்பைப் புனைந்துவிடு கால பயம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணிறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழ்விடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே

காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விளைகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான் விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்குத் திருமகளே வாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்கு கலைமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம் மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடன் பாருமம்மா
 பால் பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல வகைத் திரவியங்கள்
 நானுனக்குத் தானேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
 விந்தை விதைப்பவளே வினை காக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திருவோம் எல்லாம் உனதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையைக் கணப்பொழுதில் மாற்றி விட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திருவோம் ஏத்து புகழ் தேவியளே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இழகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்து வரும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்ட தெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவிடும்
 நாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்து வரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரி அம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிக விட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்

நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்பு கட்டதனில்
பூவும் நீறுமிட்டு போற்றி வணங்கிடுவேன்
காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவோம்
ஞானக் கொழுஞ் சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
ஏய்ப்பவரைக்கண்டால் எரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
தீமை செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
சொல்லற்கரிதான சோதிமிக்க காப்பதனை
இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிரு
பக்தி மனதுடனே பரவிய ணிவோர்க்கு
சித்தி எல்லாம் தருவாள் சீர்பெருகும் கௌரியவள்
முத்திக்கு வழியுண்டு முக்கால முணர்வுண்டு
எச்சகத்தி லோர்களுெல்லாம் ஏற்றியெம்மைப் போற்றிடுவார்
சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
அச்சக்தி யெல்லாம் அருள்வாய் கௌரியம்பாள்
கௌரி காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத் தீங்கனியே
காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்.

திவ்விப பிரபந்தம்

பச்சை மா மலை போல் மேனி பவள வாய் கமலச் செங்கண்
அச்சுதா அமரர் ஏறே ஆயர் தம் கொழுந்தே என்னும்
இச்சுவை தவிர யான் போய் இந்திர லோகம் ஆளும்
அச்சுவை பெறியும் வேண்டேன் அரங்க மா நகர் உளானே.

ஊரிலேன் காணியில்லை உறவு மற்றொருவர் இல்லை
பாரில் நின் பாதமூலம் பற்றிலேன் பரமமூர்த்தி
காரொளி வண்ணனே கண்ணனே கதறுகின்றேன்
ஆருளர் களைகண் அம்மா அரங்கமாநகருளானே

கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ,
திருப்பவளச் செவ்வாய்தான் தித்தித்தி ருக்கும்மோ,
மருப்பொசித்த மாதவன்றன் வாய்ச்சுவையும் நாற்றமும்,
விருப்புற்றுக் கேட்கின்றேன் சொல்லாழி வெண்சங்கே.

வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தால்
பெருந்துயர் இரும்பையில் பிறந்து
கூடினேன் கூடி இளையவர் தம்மோ
டவர்தரும் கலவியே கருதி
ஓடினேன் ஓடி உய்தோர் பொருளால்
உணர்வெனும் பெரும்பதம் தெரிந்து
நாடினேன் நாடி நான்கண்டு கொண்டேன்
நாராயணாவென்னும் நாமம்

குலம்தரும் செல்வம் தந்திரும் அடியார்
பருதுயர் ஆயின எல்லாம்
திலந்தரம் செய்யும் நீள்விசம் பருளும்
அருளொடு பெருநிலம் அளிக்கும்
வலந்தரும் மற்றும் தந்திரும் பெற்ற
தாயினும் ஆயின செய்யும்
நலந்தரும் சொல்லை நான்கண்டு கொண்டேன்
நாராய ணாவென்னும் நாமம்

பிள்ளையார் கதை

காப்பு

கூரும்பும் இளநீருங் காரெள்ளுந் தேனும்
விரும்பும் அவல்பலமும் மேன்மேல் - அருந்திக்
குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்கள் - தீர்க்குங்
கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு.

திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏறி
வரும் அரன்றாள் ஈன்றருளு மைந்தா - முருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானை முகவா உனைத் தொழுவேன்
என்கதைக்கு நீயென்றுங் காப்பு.

விநாயகர் துதி

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரு ஆனை முகத் தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தம் கை.

ஒற்றை மருப்பும் ஓரிரண்டு கைத்தலமும்
 வெற்றி புனைந்த விழிமூன்றும் - பெற்றதொரு
 தண்டைக்கால் வாரணத்தைத் தன்மனத்தில் எப்பொழுதுங்
 கொண்டக்கால் வாராது கூற்று.
 பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும் இவை
 நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலஞ்செய்
 துங்கக் கரிமுகத்துத் தாமணியே நீ எனக்குச்
 சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

சப்பாணி

எள்ளுப் பொரிதேன் அவல் அப்பமிக்கும் பயறும் இளநீரும்
 வள்ளிக்கிழங்கும் மாம்பழமும் வாழைப்பழமும் பலாப்பழமும்
 வெள்ளைப்பாலும் மோதகமும் விரும்பிப் படைத்தேன் சந்நிதியில்
 கொள்ளைக்கருணைக் கணபதியே கொட்டி அருள்க சப்பாணி
 சண்டப் பெருச்சாளி ஏறிச் சடைகொண்டு வையத் துலாவி
 அண்டத் தமரர் துதிக்க அடியார்க்கு அருளும் பிரானே
 எண்திக்கும் அன்பர்கள் பார்க்க இணையற்ற பேரொளிவீசக்
 குண்டைக் கணபதிநம்பி கொடுங்கையாற் சப்பாணி கொட்டே.

சரஸ்வதி துதி

புத்தகத்து உள்ளுறை மாதே பூவில் அமர்ந்திடு வாழ்வே
 வித்தகப் பெண்பிள்ளை நங்காய் வேதப்பொருளுக்கு இறைவீ
 முத்தின் குடைஉடை யாளே மூவுல குந்தொழுது ஏத்துஞ்
 செப்புக் கவித்த முலையாய் செவ்வரி ஓடிய கண்ணாய்
 தக்கோலந் தின்னும் வாயாய் சரஸ்வதி என்னுந் திருவே
 எக்காலமும் உன்னைத் தொழுவேன் இயல்இசை நாடகம் என்னும்
 முத்தமிழ்க் கல்விகள் எல்லாம் முழுதும் எனக்கருள் செய்துஎன்
 சித்தந் தனில்நீ இருந்து திருவருள் செய்திடுவாயே.

அதிகாரம்

பொன்னிறங் கடுக்கும் புனற்செறி குடுமித்
தென்மலை இருந்த சீர்சால் முனிவன்
கந்த மும்மதக் கரிமுகன் கதைதனைச்
செந்தமிழ் வகையாற் தெளிவுறச் செப்பினன்
அன்னதிற் பிறவில் அறிறபத் திரட்டித்
தொன்னெறி விளங்கச் சொல்லுவன் கதையே.

கதை

மந்தர கிரியில் வடபால் ஆங்கோர்
இந்துதவழ் சோலை இராசமா நகரியில்
அந்தணன் ஒருவனும் ஆயிழை ஒருத்தியும்
சுந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்
கடவுள் ஆலயமுங் கடிமலர்ப் பொய்கையும்த
தடநிழற் பள்ளியுந் தாம்பல சமைத்துப்
புதல்வரைத் தருகெனப் பொருப்பரசு ஈன்ற
மதர்விழி பாகனை வழிபடு நாளின்
மற்றவர் புரியு மாதவங் கண்டு
சிற்றிடை உமையாள் சிவனடி வணங்கிப்
பரணே சிவனே பல்லுயிர்க்கு உயிரே
அரணே மறையவர்க்கு அருள்புரிந்து அருளென
அந்தஅந் தணனுக்கு இந்தநற் பிறப்பின்
மைந்தரில் லைஎன்று மறுத்தரன் உரைப்ப
எப்பரி சாயினும் எம்பொருட்டு ஒருசுதன்
தப்பிலா மறையோன் தனக்கு அருள் செய்கென
எமையா ளுடைய உமையாள் மொழிய
இமையா முக்கண் இறைவன் வெகுண்டு

பொண்சொற் கேட்டல் பேதைமை என்று
 பண்சொற் பயிலும் பாவையை நோக்கிப்
 பேதாய் நீபோய்ப் பிறவென மொழிய
 மாதுமை அவளும் மனந்தளர்வு உற்றுப்
 பொன்றிடும் மானிடப் புன்பிறப்பு எய்துதல்
 நன்றல என்றே நடுக்கமுற்று உரைப்பக்
 கறைமிடற்று அண்ணல் கருணை கூர்ந்து
 பிறைநுதல் அவட்குநீ பிள்ளையாகச்
 சென்றவண் வளர்ந்து சிலபகல் கழித்தால்
 மன்றல்செயது அருள்வோம் வருந்தலை என்று
 விடைகொடுத்து அருள விலங்கன்மா மகளும்
 பெடைமயிற் சாயற் பெண்மக வாகித்
 தார்மலி மார்பன் சதுர்மறைக் கிழவன்
 சீர்மலி மனைவி திருவயிற்று உதித்துப்
 பாவையுஞ் சிற்றிலும் பந்தொடு கழங்கும்
 யாவையும் பயின்ற இயல்பினள் ஆகி
 ஐயாண்டு அடைந்தபின் அன்னையும் அத்தனும்
 மையார் கருங்குழல் வாணுதல் தன்னை
 மாணுட மறையோர்க்கு வதுவை செய்திடக்
 கானமர் குழலியைக் கருதிக் கேட்பப்
 பிறப்புஇறப்பு இல்லாப் பொரியோற்கு அன்றி
 அறத்தகு வதுவைக்கு அமையேன் யான்என
 மற்றவன் தன்னைஉன் மணமக னாகப்
 பெற்றிடல் அரிதெனப் பெயர்த்தவர் பேச
 அருந்தவ முயற்சியால் அணுகுவேன் யான்எனக்
 கருந்தட நெடுங்கண் கவுரியங்கு உரைப்ப
 மருமலி கமல மலர்த்தடத்து அருகிற்
 தருமலி நிழற்தவச் சாலையது அமைத்துப்
 பணியணி பற்பல பாங்கியர் சூழ

அணிமலர்க் குழல்உமை அருந்தவம் புரிதலும்
 அரிவை தன்அருந்தவம் அறிவோம் யாம்என
 இருவரும் அறியா இமையவர் பெருமான்
 மானிடம் ஏந்தும் வண்ணமது ஒழிந்து
 மானிட யோக மறையவன் ஆகிக்
 குடையொடு தண்டுநற் குண்டிகை கொண்டு
 மடமயில் தவம்புரி வாவிக்கரையிற்
 கண்ணுதல் வந்து கருணை காட்டித்
 தண்ணுறுங் கூந்தல் தையலை நோக்கி
 மின்பெறு நுண்ணிடை மெல்லிய லாய்நீ
 என்பெறத் தவம்இங்கு இயற்றுவது என்றலுங்
 கொன்றைவார் சடையனைக் கூடஎன்று உரைத்தலும்
 நன்றுஎனச் சிரித்து நான்மறை யோனும்
 மாட்டினில் ஏறி மான்மழுத் தரித்துக்
 காட்டினிற் கூடலையிற் கணத்துடன் ஆடிப்
 பாம்பும் எலும்பும் பஹலை மாலையுஞ்
 சாம்பரும் அணிந்து தலையோடு ஏந்திப்
 பிச்சைகொண்டு உழலும் பித்தன் தன்னை
 நச்சிநீ செய்தவம் நகைதரு நுமக்கெனப்
 பூங்கொடி அருந்தவம் பூசுரன் குலைத்தலும்
 ஆங்கவள் நாணமுற்று அணிமனை புகுதச்
 சேடியர் வந்து செழுமலர் குழலியை
 வாடுத லொழிகென மனமிகத் தேற்றிச்
 சிந்தூர வாணுதற் சேடியர் சிலர்போய்த்
 தந்தைதாய் இருவர் தாளினை வணங்கி
 வாவிக்கரையில் வந்தொரு மறையோன்
 பாவைதன் சொங்கையைப் பற்றினன் என்றலுந்
 தோடலர் கமலத் தொடைமறை முனியை
 ஆடக மாடத் தணிமனை கொணர்க என

மாடக யாழ்முரல் மாங்கையர் ஓடி
 நீடிய புகழாய் நீயெழுந்து அருளென
 மைம்மலர்க் குழலி வந்து எனை அழைக்கில்
 அம்மனைப் புகுவன் என்று அந்தணன் உரைத்தலும்
 பொற்றொடி நீபோய்ப் பொய்கையில் நின்ற
 நற்றவ முனியை நடாத்திக் கொணர்கென
 சிவனை இகழ்ந்த சிற்றறிவு உடையோன்
 அவனையான் சென்றிங்கு அழைத்திடேன் என்று
 சிற்றிடை மடந்தையும் சீறின ளாகி
 மற்றைய மாதர் மதிமுகம் நோக்கி
 நெற்றியிற் கண்ணுடை நிமலுக்கு அல்லவென்
 பொற்பமர் கொங்கை பொருந்துதற்கு அரிதால்
 மானிட வேட மறையவன் தனக்கு
 யான்வெளிப் படுவது இல்லைஎன்று இசைப்ப
 மலையிடை வந்த மாமுனி தன்னை
 இணையடி தொழுதல் இளையோர்க்கு இயல்பெனத்
 தந்தையுந் தாயுந் தகைபெற மொழியச்
 சிந்தை குளிர்ந்து சீறுதல் ஒழிந்து
 தாய்சொல் மறுத்தல் பாவம் என்று அஞ்சி
 ஆயிழை தானும் அவன்எதிர் சென்று
 சுற்றிவந்து அவனடி சுந்தரி வணங்கி
 மறவவன் தன்னை மனையிற் கொணர்ந்து
 ஆதியம் பகவற்கு அன்பன் ஆகும்
 வேதியன் பழைய விருத்தன் என்று எண்ணி
 ஆசனம் நல்கி அருக்கிய முதலாப்
 பாதபூ சனைகள் பண்ணிய பின்னர்ப்
 போனகம் படைத்துப் பொரிக்கறி பருப்புநெய்
 ஆன்பால் மாங்கனி அழகிய பலாச்சுளை
 தேன்கத லிப்பழம் சீர்பெறப் படைத்து

அந்தணன் தன்னை அமுதுசெய் வித்துச்
 சந்தனங் குங்குமச் சாந்திவை கொடுத்துத்
 தக்கோ லத்தொடு சாதிக் காயும்
 கர்ப்பு ரத்தொடு கவின்பெறக் கொண்டு
 வெள்ளிலை அடைக்காய் விளங்கிய பொன்னின்
 ஒள்ளி யதட்டில் உகந்து முன்வைத்துச்
 சிவன்எனப் பாவனை செய்து நினைந்து
 தவமுறை முனிவனைத் தாளினை வணங்கத்
 தேனமா குழலி திருமுகம் நோக்கி
 மோனமா முனிபுன் முறுவல் காட்டிக்
 கற்றைச் சடையுங் கரமொரு நான்கும்
 நெற்றியில் நயனமும் நீல கண்டமும்
 மானும் மழுவும் மலர்க்கரத்து இலங்கக்
 கூன்மதி நிலவும் கொழித்திட முடிமேல்
 வரந்தரு முதல்வன் மடமயில் காணக்
 கரந்ததன் உருவம் காட்டி முன் நிற்ப
 மரகத மேனி மழலைகள் தானும்
 விரைவொடுஅங் கவன்அடி வீழ்ந்துகிறைஞ் சினளே
 அரியயன் இந்திரன் அமரர் விஞ்சையர்
 கருடர் கின்னரர் காய வாசியர்
 ஏதமில் முனிவர் அவுணர் இராக்கதர்
 பூதர் இயக்கர்கிம் புருடர் அலகை
 சித்தர் தாரகைகந் தருவர்கள் முதலாய்க்
 கணிக்கரும் பதினெண் கணத்தில்உள் ளவரும்
 மணிக்கருங் களத்தனை வந்தடைந்து அதன்பின்
 மன்றலங் குழலிக்கு வதுவைநாள் குறித்துத்
 தென்றல் வந்துஇலங்கு முன்றில் அகத்துப்
 பொன்திகழ் பவளப் பொற்கால் நாட்டி
 மாணிக்க கத்தால் வளைபல பரப்பி

ஆணிப்பொற் தகட்டால் அழுகுற வேய்ந்து
 நித்தில மாலை நிரைநிரை தூக்கிப்
 பத்திகள் தோறும் பலமணி பதித்துத்
 தோரணம் நாட்டித் துகில்விதா னித்துப்
 பூரணப் பொற்குடம் பொலிவுற வைத்துத்
 திக்குத் தோறும் திருவிளக்கு ஏற்றிப்
 பத்திப் படர்முளைப் பாலிகை பரப்பிக்
 கன்னலுங் கழுகுங் கதலியும் நாட்டிப்
 பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர் சோடித்து
 நலமிகு கைலோர் நஞ்சணி மிடற்றனைக்
 குலவிய திருமணக் கோலம் புனைந்தார்
 வருசுரர் மகளிர் மலைமகள் தன்னைத்
 திருமணக் கோலஞ் செய்தனர் ஆங்கே
 எம்பி ரானையும் இளங்கொடி தன்னையும்
 உம்பரெல்லாம் ஒருங்குடன் கூடிக்
 கடல்என விளங்கும் காவணத் தன்னிற்
 சுடர்விடு பவளச் சுந்தரப் பலகையின்
 மறைபுகழ்ந்து ஏத்த மகிழ்த்துஉட னிருத்திப்
 பறைஒலியோடு பனிவளை ஆர்ப்ப
 வதுவைக்கு ஏற்ற மறைவிதி நெறியே
 சதுர்முகன் ஓமச் சடங்குகள் இயற்ற
 தறுகலன் ஒளிபொற் தாலி பூட்டிச்
 சிறுமதி நுதலியைச் சிவன்கைப் பிடித்தபின்
 அரிவலஞ் சூழ எரிவலம் வந்து
 பரிவுடன் பரிமளப் பாயலில் வைகிப்
 போதணி கருங்குழற் பூவை தன்னுடனே
 ஓதநீர் வேலைசூழ் உஞ்சைஅம் பதிபுக
 ஏரார் வழியின் எண்திசை தன்னைப்
 பாரா தேவா பனிமொழி நீஎன

வருங்கருங் குழலாண் மற்றும் உண் டோளனத்
 திருந்திழை மடந்தை திரும்பினள் பார்க்கக்
 களிறும் பிடியுங் கலந்துவிளை யாடல்கண்டு
 ஒளிர்மணி பூணாள் உரவோன் உடனே
 இவ்வகை யாய்விளை யாடுவோம் ஈங்கென
 அவ்வகை அரணும் அதற்கு உடன்பட்டு
 மதகரி உரித்தோன் மதகரி யாக
 மதர்விழி உமைபிடி வடிவம தாகிக்
 கூடிய கலவியிற் குவலயம் விளங்க
 நீடிய வானோர் நெறியுடன் வாழ
 அந்தணர் சிறக்க வானினம் பெருகச்
 செந்தழல் வேள்விவேத ஆகமஞ் சிறக்க
 அறம்பல பெருக மறம்பல சுருங்கத்
 திறம்பல அரசர் செகதலம் விளங்க
 வெங்கரி முகமும் வியன்புலைக் கையோடு
 ஐங்கர தலமும் மலர்ப்பதம் இரண்டும்
 பவளத்து ஒளி சேர் பைந்துவர் வாயுந்
 தவளக் கிம்புரித் தடமருப்பு இரண்டுங்
 கோடிகு ரியாபோற் குலவிடும் மேனியும்
 பேழைபோல் அகன்ற பெருங்குட வயிறும்
 நெற்றியில் நயனமும் முப்புரி நூலுங்
 கற்றைச் சடையுங் கனகநீண் முடியுந்
 தங்கிய முறம்போல் தழைமடிச் செவியுமாய்
 ஐங்கரத்து அண்ணல் வந்து அவதரித்தலும்
 பொங்கர அணிந்த புண்ணிய மூர்த்தியும்
 மாங்கை மனமிக மகிழ்ந்துடன் நோக்கி
 விண்ணு லோர்களும் விரிந்த நான்முகனும்
 மண்ணு லோர்களும் வந்துனை வணங்க
 ஆங்கவர் தங்கட்கு அருள் சுரந்துஅருளித்

தீங்கது தீர்த்துச் செந்நெறி அளித்துப்
 பாரண மாகப் பலகனி அருந்தி
 ஏரணி ஆலின்கீழ் இனிதிரு என்று
 பூதலந் தன்னிற் புதல்வனை இருத்திக்
 காதல்கூர் மடநடைக் கன்னியுந் தானும்
 மைவளர் சோலை மாநகர் புகுந்து
 தெய்வ நாயகன் சிறந்தினிது இருந்தபின்
 வான வராலும் மானு டராலும்
 கானமர் கொடிய கடுவி லங்காலுங்
 கருவி களாலுங் கால னாலுங்
 ஒருவகை யாலும் உயிர் அழியாமல்
 திரம்பெற மாதவஞ் செய்து முன் நாளில்
 வரம்பெறு கின்ற வலிமை யினாலே
 ஐமுகச் சீயமொத் தடற்படை சூழக்
 கைம்முகம் படைத்த கயமுகத்து அவுணன்
 பொன்னுலகு அழித்துப் புலவரை வருத்தி
 இந்நிலத் தவரை இடுக்கண் படுத்திக்
 கொடுந் தொழில்புரியும் கொடுமை கண்டுஏங்கி
 அடுந்தொழிற் குலிசத்து அண்ணலும் அமரருங்
 கறைபடு கண்டக் கடவுளைப் போற்றி
 முறையிடக் கேட்டு முப்புரம் எரித்தோன்
 அஞ்சலீர் என்று அவர்க்கு அபயங்கொடுத்தே
 அஞ்சுகைக் கரிமுகத்து அண்ணலை நோக்கி
 ஆனைமா முகத்து அவுணனொடு அவன்தன்
 சேனைகள் முழுவதும் சிந்திடப் பொருது
 குன்றுபோல் வளர்ந்த குறட்படை கூட்டி
 வென்றுவா என்று விடைகொடுத்து அருள
 ஆங்கவன் தன்னொடு அமர்பல உடற்றிப்
 பாங்குறும் அவன்படை பற்றறக் கொன்றபின்

தேர்மிசை ஏறிச் சினங்கொடு செருவிற்
 கார்முகம் வளைத்த கயமுகா சுரன்மேல்
 ஒற்றைவெண் மருப்பை ஒடித்தவன் உரத்திற்
 குற்றிட எறிந்தான் குருதிசோர்ந் திடவே
 சோர்ந்தவன் வீழ்ந்து துண்ணென எழுந்து
 வாய்ந்தமூ டிகமாய் வந்துஅவன் பொரவே
 வந்த மூடிகத்தை வாகனம் ஆக்கி
 எந்தை விநாயகன் ஏறினன் இப்பால்
 எறிந்தவெண் மருப்புஅங்கு இமைநொடி அளவிற்
 செறிந்தது மற்றவன் திருக்கரத் தினிலே
 வெல்லவைக் கதிர்வேல் விழிபடைத்து அருளும்
 வல்லவை தனைத்தன் மனையென மணந்தே
 ஓகையோடு எழுந்தாங்கு உயர்படை சூழ
 வாகையும் புனைந்து வரும்வழி தன்னிற்
 கருச்சங் கோட்டிற் கயல்கமுகு ஏறுந்
 திருச்செங் காட்டிற் சிவனை அர்ச் சித்துக்
 கணபதீச் சரம் எனுங் காரண நாமம்
 பண்பதி புகழ்தரு பதிக்கு உண்டாக்கிச்
 சங்கரன் பார்ப்பதி தனிமன மகிழ
 இங்குவந்து அன்புடன் எய்திய பின்னர்க்
 கணங்களுக்கு அரசாய்க் கதிர்முடி சூட்டி
 இணங்கிய பெருமைபெற்று இருந்திட ஆங்கே
 தேவர்கள் முனிவர் சித்தர் கந்தருவர்
 யாவரும் வந்திவன் ஏவல் செய்திடுநாள்
 அதிகமாய் உரைக்கும் ஆவணித் திங்களின்
 மதிவளர் பக்கம் வந்திடு சதுர்த்தியில்
 விநாயகற்கு உரிய விரதம் என்று எண்ணி
 மனாதிகள் களித்து மரபொடு நோற்றார்
 இப்படி நோற்றிட்டு எண்ணிய பெருநாள்

ஒப்பரும் விரதத்து உறுமொரு சதுர்த்தியில்
 நோற்று நற்புசை நுடங்காது ஆற்றிப்
 போற்றி செய்திட்டார் புலவர் ஐங்கரனை
 மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே
 நிருமலன் குமரன் நிருத்தம் புரிந்தான்
 அனைவருங் கைதொழுது அடிஇணை போற்ற
 வனைகழற் சந்திரன் மனச்செருக்கு அதனால்
 பேழைபோல் வயிறும் பெருத்த காத்திரமும்
 தாழ்துளைக் கையும் தழைமுறைச் செவியுங்
 கண்டனன் நகைத்தான் கரிமுகக் கடவுளுங்
 கொண்டனன் சீற்றங் குபேரனை நோக்கி
 என்னைக் கண்டிங்கு இகழ்ந்தனை சிரித்தாய்
 உன்னைக் கண்டவர் உரைக்கும் இத்தினத்திற்
 பழியொடு பாவமும் பலபல விதனமும்
 அழிவும்எய் துவரென்று அசனிபோற் சபித்தான்
 விண்ணவர் எல்லா மிகமனம் வெருவிக்
 கண்ணருள் கூறுங் கடவுள்இத் தினத்திற்
 கோரவெஞ் சினமிகக் கொண்டனன் அந்நாள்
 மார்கழித் திங்கள் மதிவளர் பக்கஞ்
 சதயந் தொட்ட சட்டிநல் விரதமென்று
 இதயத்து எண்ணி யாவரும் நோற்றார்
 இப்புவி மாந்தர் இயம்பிய விரதம்
 வைப்புடன் நோற்ற வகைஇனிச் சொல்வாம்
 குருமணி முடிபுனை குருகுலத் துதித்த
 தருமனும் இளைய தம்பியர் நால்வருந்
 தேவகி மைந்தன் திருமுகம் நோக்கி
 எண்ணிய விரதம் இடையூறு இன்றிப்
 பண்ணியபொழுதே பலிப்பு உண்டாகவுஞ்
 செருவினில் எதிர்த்த செறுநரை வென்று

மருமலர்ப் புயத்தில் வாகை சூடவும்
 எந்தத் தெய்வம் எவ்விர தத்தை
 வந்தனை செய்யில் வருநமக்கு உரையெனப்
 பாட்டாளி துதையும் பசுந்துழாய் மார்பனுங்
 கேட்டருள்வீர் எனக் கிளர்த்துதல் உற்றான்
 அக்குநீ றணியும் அரன்முதல் அளித்தோன்
 விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக மூர்த்தி
 ஓடவைத் திடும்பொன் ஒத்தஒளி விளங்குங்
 கோடி சூரியர்போற் குலவிய மேனியன்
 கடகரி முகத்தோன் காத்திரம் பெருத்தோன்
 தடவரை போலுஞ் சதுர்ப்புயம் உடையோன்
 சர்வ ஆபரணமுந் தரிக்கப் பெற்றவன்
 உறுமதிக் குழவிபோல் ஒருமருப் புடையோன்
 ஒருகையிற் தந்தமும் ஒருகையிற் பாசமும்
 ஒருகையில் மோதகம் ஒருகையிற் செபஞ்செய்
 உத்தம மாலையோன் உறுநினை விற்படி
 சித்திசெய் வதனாற் சித்திவி நாயகன்
 என்றுஇமை யவரும் யாவருந் துதிப்ப
 நன்றி தருந்திரு நாமம் படைத்தோன்
 புரவலர்க் காணப் புறப்படும் போதுஞ்
 செருவினில் யுத்தஞ் செய்திடும் போதும்
 வித்தி யாரம்பம் விரும்பிடும் போதும்
 உத்தி யோகங்கள் உஞற்றிடும் போதும்
 ஆங்கவன் தன்னை அருச்சனை புரிந்தால்
 தீங்குறாது எல்லாஞ் செயம் உண் டாகும்
 கரதலம் ஐந்துடைக் கணபதிக்கு உரிய
 விரதம்ஒன் றுளதுஅதை விரும்பினோற் றவர்க்குச்
 சந்ததி தழைத்திடுஞ் சம்பத்து உண்டாம்
 புந்தியில் நினைந்த பொருள்கை கூடும்

மேவலர் தம்மையும் வென்றிட லாம்எனத்
 தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டு
 நுவலரும் விரதம் நோற்றிடும் இயல்பும்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசைசெய் விதமும்
 விரித்தெமக்கு உரைத்திட வேண்டுமென்று இரப்ப
 வரைக்குடை கவித்தோன் வகுத்துரை செய்வான்
 தேருநீ ர் ஆவணித் திங்களின் மதிவளர்
 பூர்வ பக்கம் புணர்ந்திடு சதுர்த்தியின்
 முந்தும் புலரியின் முறைநீர் படிந்து
 சந்தி வந்தனந் தவறாது இயற்றி
 அத்தினம் அதனில் ஐங்கரக் கடவுளைப்
 பத்தியோடு அர்ச்சனை பண்ணுதல் வேண்டும்
 வெள்ளியாற் பொன்னால் விளங்கும் அவன்றன்
 ஒள்ளிய அருள்திரு உருஉண் டாக்கிப்
 பூசனை புரியப் புகன்றனர் பெரியோர்
 ஆசிலா மண்ணால் அமைத்தலுந் தகுமால்
 பூசைசெய் திடும்இடம் புனிதமது ஆக்கி
 வாசமென் மலரின் மஞ்சரி தூக்கிக்
 கோடிகங் கோசிகங் கொடிவிதா னித்து
 நீடிய நூல்வளை நிறைகுடத்து இருத்தி
 விந்தைசேர் சித்தி விநாயகன் உருவைச்
 சிந்தையின் நினைந்து தியானம் பண்ணி
 ஆவா கனமுதல் அர்க்கிய பாத்தியம்
 வாகா ராச மனம்வரை கொடுத்து
 ஐந்துஅமிர் தத்தால் அபிடே கித்துக்
 கந்தஞ் சாத்திக் கணேசமந்தி ரத்தால்
 ஈசுர புத்திரன் என்னுமந் திரத்தால்
 மாசகல் இரண்டு வத்திரஞ் சாத்திப்
 பொருந்துஉமை சுதனாப் புகலுமந் திரத்தாற்

திருந்தும் பளிதத் தீபங் கொடுத்துப்
 பச்சறுகு உடன்இரு பத்தொரு விதமாப்
 பத்திர புட்பம் பலபல கொணர்ந்தே
 உமாசுதன் கணாதிபன் உயர்கரி முகத்தோன்
 குமார குரவன் பாசாங் குசகரன்
 ஏக தந்தன் ஈசுரன் புத்திரன்
 ஆகு வாகனன் அருள்தரு விநாயகன்
 சர்வ காரியமுந் தந்தருள் புரிவோன்
 ஏரம்ப மூர்த்தி என்னு நாமாங்களால்
 ஆரம் பத்துடன் அர்ச்சனை பண்ணி
 மோதகம் அப்பம் முதற்பணி காரந்
 தீதகன் மாங்கனி தீங்கத லிப்பழம்
 வருக்கை கபித்த மாதுளங் கனியொடு
 தரித்திடு நெட்டிலைத் தாழைமுப் புடைக்காய்
 பருப்புநெய் பொரிக்கறி பால்தயிர் போனகம்
 விருப்புள சுவைப்பொருள் மிகவும் முன்வைத்து
 உருத்திரப் பிரியஎன்று உரைக்குமந் திரத்தால்
 நிருந்தன் மகற்கு நிவேதனங் கொடுத்து
 நற்றவர் புகன்றநா னான்கு உப சாரமும்
 மற்றவன் திருவுள மகிழ்ந்திடச் செய்து
 எண்ணுந் தகுதி இருபிறப் பாளர்க்கு
 உண்ணுறு சுவைசே ரோதன நல்கிச்
 சந்தன முத்துத் தானந் தக்கிணை
 அந்தணர்க்கு ஈந்திட்டு அருச்சகன் தனக்குத்
 திருத்தகு விநாயகத் திருஉரு வத்தைத்
 தரித்தவத் திரத்துடன் தானமாக் கொடுத்து
 நைமித் திகம்என நவில்தரு மரபால்
 இம்முறை பூசனை யாவர்செய் தாலும்
 எண்ணிய கருமம் யாவையு முடிப்பர்

திண்ணிய செருவிற் செயமிகப் பெறுவர்
 அரன்இவன் தன்னைமுன் அர்ச்சனை பண்ணிப்
 புரமொரு மூன்றும் பொடிபட எரித்தான்
 உருத்திரன் இவனை உபாசனை பண்ணி
 விருத்திரா சுரனை வென்றுகொன் றிட்டான்
 அகலிகை இவன்தாள் அர்ச்சனை பண்ணிப்
 பகர்தருங் கணவனைப் பரிவுடன் அடைந்தாள்
 தண்ணார் மதிமுகத் தாள்தம யந்தி
 அன்னாள் இவனை அர்ச்சனை பண்ணி
 நண்ணார் பரவு நளனை அடைந்தாள்
 ஐங்கரக் கடவுளை அர்ச்சனை பண்ணி
 வெங்கத நிருகரை வேர்அறக் களைந்து
 தசரதன் மைந்தன் சீதையை அடைந்தான்
 பகிரதன் என்னும் பார்த்திவன் இவனை
 மதிதலந் தன்னின் மலர்கொடு அர்ச்சித்து
 வரநதி தன்னை வையகத்து அழைத்தான்
 அட்டதே வதைகளும் அர்ச்சித்து இவனை
 அட்ட போகத்துடன் அமிர்தமும் பெற்றார்
 உருக்மணி என்னும் ஒண்டொடி தன்னைச்
 செருக்கொடு வவ்விச் சிசுபா லன்றான்
 கொண்டு போம்அளவிற் குஞ்சர முகவனை
 வண்டு பாண்மிலற்றா மலர்கொடு அர்ச்சித்துத்
 தாரியின் மறித்தவன் தன்னைப்புறங் கண்டு
 யாமும்அங் கவளை இன்புறப் பெற்றோம்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசனை புரிந்து
 மிகமிக மனத்தில் விளைந்தன பெற்றார்
 இப்புவி தன்னில் எண்ணுதற் கரிதால்
 அப்படி நீவிரும் அவனை அர்ச்சித்தால்
 எப்பொருள் விரும்பினீர் அப்பொருள் பெறுவீர்

என்றுகற்று அறிந்தோன் எடுத்திவை உரைப்ப
 அன்றுமுதற் தருமனும் அனுசரும் இவனைப்
 பூசனை புரிந்து கட்புலன்இலான் மைந்தரை
 நாசனம் பண்ணி நராதிப ராகிச்
 சிந்தையில் நினைந்தவை செகத்தினிற் செயங்கொண்டு
 அந்தமில் செல்வத்து அரசியல் பெற்றார்.
 ஈங்கிது நிற்க இவ்விர தத்தியல்
 ஓங்கிய காதைமற்று ஒன்றுஉரை செய்வாம்
 கஞ்சநான் முகன்தருங் காசிபன் புணர்ந்த
 வஞ்சக மனத்தாள் மாயைதன் வயிற்றிற்
 சூரன்என்று ஒருவனுந் துணைவருந் தோன்றி
 ஆர்கலி சூழ்புவி அனைத்தையும் அளித்தே
 சீருடைச் சுவர்க்கத் திருவளங் கெடுத்தும்
 புரந்தரன் முதலிய புலவரை வருத்தியும்
 நிரந்தரந் தீய நெறிநடத் துதலால்
 ஆயிரங் கண்ணனும் அமரரும் முனிவரும்
 நீஇராங்கு எமக்கென நெடுங்கரங் கூப்பி
 இரசத கிரிஉரை இறைவனை வணங்கி
 வரமிகுஞ் சூரன் வலிமைகள் உரைக்கச்
 சுடர்விடு மணிமுடிச் சூரனை வெல்லக்
 கதிர்விடு வடிவேல் கரதலத்து ஏந்தும்
 புதல்வனைத் தருவோம் போமின் நீரென
 அமரர் கோனுக்கு அரன்விடை கொடுத்துச்
 சமரவேல் விழித் தையலுந் தானுங்
 கூடிய கலவியிற் கூடாது ஊடலும்
 ஓடிய வானோர் ஒருங்குடன் கூடிப்
 பாவகன் தன்னைப் பரிவுடன் அழைத்துச்
 சூரன் செய்யும் துயரம் எல்லாம்
 ஊரரவு அணிந்தோற்கு உரைஎன உரைப்பக்

காமனை எரித்த கடவுளென்று அஞ்சிப்
 பாவகன் பயமுறப் பயமுனக்கு ஏதென
 உற்றிடுங் கரதலது உன்னையே தரித்தான்
 நெற்றியின் நயனமும் நீயே ஆதலிற்
 குற்ற மடாது கூறுநீ சென்றென
 வாணவர் மொழிய மற்றவன் தானுந்
 தானுமச் சபையிற் தரிய தேகி
 எமையா ளுடைய உமையா ளுடனே
 அமையா இன்பத்து அமர்ந்து இனிதிருந்த
 பள்ளி மண்டபம் பாவகன் குறுகலும்
 ஒள்ளிய மடந்தை ஒதுங்கிநா ணுதலுந்
 தெள்ளிதிற் பரமனுந் தேயுவைக் கண்டே
 அறுமுகப் பிள்ளையை அவன்கையில் ஈதலும்
 வறியவன் பெற்ற வான்பொருள் போலச்
 சோதி நீண்முடிச் சுடரோன் கொணர்ந்து
 வாத ராசன் மலர்கையிற் கொடுப்ப
 நீதி யோடு நின்று கையேந்திப்
 போதநீள் வாயவும் பொறுக்க ஒண்ணாமற்
 தரும்புனற் கங்கை தன்கையிற் கொடுப்பத்
 தரும்புனற் கங்கையும் தாங்கஒண் ணாமற்
 பொருந்திரைச் சரவணப் பொய்கையில் வைப்பத்
 தண்ணார் வதனத் தாமரை ஆறுங்
 கண்ஆ நிரண்டுங் கரம்ஈ ராறும்
 தூண்எனத் திரண்ட தோள் ஈராறும்
 மாணயி லாதி வான்படை யுங்கொண்டு
 அறுமுகக் கடவுள் அங்கு அவதரித் திடலும்
 மறுகிய உம்பர் மகிழ்வுடன் கூடி
 அறுமீன் களைப்பால் அளித்திர் என்றுஅனுப்ப
 ஆங்கவர் முலையுண்டு அறுமுகன் தானும்

ஓங்கிய வளர்ச்சி உற்றிடு நாளில்
 விமலனும் உமையும் விடையுதத் தாறு
 தலைமகன் இருந்த சரவணத் தடைந்து
 முரகலர் குழலுமை முலைப்பால் ஊட்ட
 இருவரும் இன்பால் எடுத்தெடுத்து அணைத்துத்
 தேவர்தம் படைக்குச் சேனா பதியெனக்
 காவல் கொண்டு அளிக்கக் கதிர்முகு சூட்டி
 அயில்வேல் முதற்பல ஆயுதங் கொடுத்துத்
 திசைஎலாஞ் செல்லுந் தேரும்ஒன்று உதவிப்
 பூதப் படைகள் புடைவரப் போய்நீ
 ஓதும் அவுணரை ஒறுத்திடு என்றுஅனுப்ப
 இருளைப் பருகும் இரவியைப் போலத்
 தகுவரென்று அவரைச் சமரிடை முருக்கிச்
 குருகுப் பேர்பெறுங் குன்றமுஞ் சூரன்
 மருமமுந் துளைபட வடிவேல் விடுத்தே
 யாவரும்வியப்புற இந்திரன் மகளாந்
 தேவகுஞ் சரியைத் திருமணம் புணர்ந்திட்டு
 அமரர் கோனுக்கு அமருலகு அளித்துக்
 குமர வேளாங் குவலயம் விளங்க
 அமரா வதியில் அமர்ந்தினிது இருந்தான்
 சமர வேலுடைச் சண்முகன் வடிவுகண்டு
 அமரர் மாதர் அனைவரும் மயங்கி
 எண்டருங் கற்பினை இழந்தது கண்டே
 அண்டர் எல்லாம் அடைவுடன் கூடி
 மாதொரு பாகனை வந்தடி வணங்கி
 மருமலர்க் கடம்பன்எம் மாநகர் புகாமல்
 அருள்செய வேண்டுநீ அம்பிகா பதியென
 இமையவர் உரைப்ப இறையவன் தானுங்
 குமரனைக் கோபங் கொண் டுமுன் முனியக்

காவல்கொண்டு எம்வினை கட்டறுத்து அருளுஞ்
 சேவலங் கொடியோன் தேசம் போகத்
 திருந்திழை உமையாள் அருந்துயர் எய்தி
 வருந்திமுன் நிற்க மங்கையைப் பார்த்து
 மங்கை நீதான் வருந்துதல் ஒழிகுதி
 அங்கையாற் சூதெறிந்து ஆடுவோம் வாவென
 வென்றதும் தோற்றதும் விளம்புவார் யாரெனக்
 குன்றமென் முலையாள் கூறிய சமயம்
 புற்றரவு அணிந்த புனிதனைக் காண அங்கு
 உற்றனன் ரிருமால் ஊழ்வினை வலியாற்
 சக்கிர பாணியை சான்றெனக் குறித்து
 மிக்கதோர் சூது விருப்புடன் ஆடச்
 சாயக நேருந் தடநெடுங் கருங்கண்
 நாயகி வெல்ல நாயகன் தோற்ப
 இன்பவாய் இதழ்உமை யான்வென் றேனென
 எம்பெரு மாணும் யான்வென் றேனென
 ஒருவர்க் கொருவர் உத்தரம் பேசி
 இருவரும் சாட்சி இவனைக் கேட்ப
 மாமனை வதைத்த மான்முக நோக்கிக்
 காமனை எரித்தோன் கண்கடை காட்ட
 வென்ற நாயகி தோற்றான் என்றுந்
 தோற்ற நாயகன் வென்றான் என்றும்
 ஒன்றிய பொய்க்கரி உடன்அங்கு உரைப்பக்
 கன்றிய மனத்தொடு கவுரி யங்குஉருத்து
 நோக்கிநீ இருந்தும் நுவன்றிலை உண்மை
 வாக்கினில் ஒன்றாய் மனத்தினில் ஒன்றாய்
 மைக்கரி உரித்தோன் வதன நோக்கிப்
 பொய்க்கரி உரைத்த புன்மையி னாலே
 கனல்என வயிற்றிற் கடும்பசி கனற்ற

நிலமிசைக் குருட்டு நெட்டுடற் பாம்பாய்க்
 கடகரி முகத்துக் கடவுள் வீற்றுஇருக்கும்
 வடதரு நீழலிற் கிடவெனச் சபித்தாள்
 முளரிகள் பூத்த முகில் நிறத்து உருப்போய்த்
 துளவணி மருமனுந் துணைவிழி யிழந்தே
 ஆண்டவரைக் கனத்தில் ஆயிரம் யோசனை
 நீண்டபைப் பாந்த ணெட்டுடல் எடுத்து
 வளர்மருப்பு ஒன்றுடை வள்ளல் வீற்றுஇருக்குங்
 கிளர்சினை ஆலின் கீழ்க்கிடந் தன்னால்
 திரிகடக் கரியின் திருமுகக் கடவுளும்
 வழிபடும் அடியார் வல்வினை தீர்த்தே
 எழில்பெறு வடமரத்தின்கீழ் இருந்தான்
 கம்பமா முகத்துக் கடவுள்தன் பெருமையை
 அம்புவி யோருக்கு அறிவிப் போம்என
 உம்பர்உலகத்து ஓரெழு கன்னியர்
 தம்பநூல் ஏணியிற் தாரணி வந்து
 கரிமுகக் கடவுளைக் கைதொழுது ஏத்திக்
 கார்த்திகைக் கார்த்திகை கழிந்தபின் நாளில்
 ஆர்த்த கலிங்கத்து அணியிழை வாங்கி
 இருபத்தோர்இழை இன்புறக் கட்டி
 ஒருபோது உண்டி உண்டுஒரு மனமாய்
 வேதத் தாதியும் பூமியில்லெழுத்தும்
 ஆதி விநாயகற்கு ஆன எழுத்தும்
 மூன்றுஎழுத் ததனான் மொழிந்தமந் திரமும்
 தேன்தரும் குழலியர் சிந்தையுள் செபித்தே
 உரைதரு பதினாறு உபசாரத்தால்
 வரைமகன் மதலையை வழிபாடு ஆற்றி
 இருபது நாளும் இப்படி நோற்று
 மற்றைநாள் ஐங்கர மாமுகன் பிறந்த

தற்றைநாட் சதயமும் ஆறாம் பக்கமும்
 சேரும் அத்தினத்திற் தெளிபுனல் ஆடி
 வாரண முகத்தோன் வருபெருங் கோயில்
 சீர்பெற மெழுகித் திருவிளக்கு ஏற்றிக்
 குலவுபொற் கலைகள் கொடு விதானித்து
 மலர்பல தொடுத்திடு மாலைக ளாற்றிக்
 கொலைபுரி வடிவேற் குகற்குமுன் வருகை
 மலைமுகக் கடவுளை மஞ்சன மாட்டிப்
 பொற்கலை நன்னூற் பூந்துகில் சாத்திச்
 சொற்பெறு சந்தனச் சுகந்தம் பூசிச்
 செருந்தி சண்பகஞ் செங்கழு நீரொடு
 குருந்து மல்லிகை கோங்கொடு பிச்சி
 கருமுகை புன்னை கடிகமழ் பாதிரி
 மருவிரி ஞாழன் மகிழ்இரு வாட்சி
 தாமரை முல்லை தளையவிழ் கொன்றை
 பூமலர் நொச்சி பூத்தமைக் குவளை
 காந்தள் ஆத்தி கடம்புசெவ் வந்தி
 வாய்ந்தநல் எருக்கு மலர்க்கர வீரம்
 பச்சிலை நொச்சி படர்கொடி அறுகு
 முத்தளக் கூவிள முதலிய சாத்தித்
 தூப தீபங்கள் சுகம்பெறக் கொடுத்தே
 அப்பம் மோதகம் அவல்எள் ளுண்டை
 முப்பழந் தேங்காய் முதிர்மொளிக் கரும்பு
 சீனிதேன் சர்க்கரை செவ்விள நீருடன்
 பால்நறு நெய்தயிர் பருப்புடன் போனகங்
 கற்பகக் கடவுள் களித்திடத் திருமுன்
 பொற்புறப் படைத்துப் பூசனை பண்ணி
 நோற்பது கண்டு நோலா திருந்த
 பாப்புரு வாகிய பஞ்சா யுதனும்

யாப்புறு கொங்கையீர் யானுநோற் பேன்என
 ஆங்கவன் தனக்கும் வேண்டுவது அளித்துப்
 பாங்கொடு இவ்விரதம் பரிந்துநோற் பித்தார்
 அண்டர்நா யகனாம் ஐங்கர னருளால்
 விண்டுவும் பண்டுள வேடம் பெற்றே
 உஞ்சைமா நகர்புகுந்து உமையொடு விமலன்
 கஞ்சநாண் மலர்ப்பதங் கைதொழு திடலும்
 பஞ்சிமென் சீறடிப் பார்ப்பதி நெஞ்சின்
 வெஞ்சின மிகுந்து விமலனை நோக்கி
 யான்இடுஞ் சாபம் நீங்கியது ஏனென
 மானெடுங் கன்னி மணிக்கதவு அடைப்ப
 இறையவன் இதற்குக் காரண மேதென
 மறிகடற் துயிலு மாயவன் உரைப்பான்
 பிறைமருப்பு ஒன்றுடைப் பிள்ளையன்று எனக்குத்
 தந்தருள் புரிந்த தவப்பயன் ஈதெனச்
 சிந்தை மகிழ்ந்து தேவர் தேவனும்
 பூங்கொடி அடைத்த பொற்றாழ் நீங்கச்
 சாங்குமுன் உரைத்த சக்கர பாணி
 இக்கதை சொல்ல அக்கணி சடையனும்
 மிக்கநல் விரதம் விருப்புட நோற்றபின்
 மாதுமை அடைத்த வன்றாழ் நீக்கி
 நாதனை நணுகிட நம்பனு நகைத்தான்
 நானோ வந்து நகையானது வெனத்
 தேனோ மொழியாள் தெளியக் கூறென
 நன்மதி நுதலாய் நானிலந் தன்னில்
 உன்மகன் நோன்பின் உறுதி அறிந்து
 சிந்தை மகிழ்ந்து சிரித்தேன் யானென
 அந்தமில் அரனை ஆயிழை வணங்கிப்
 பொருஞ்சு ரறவேல் போக்கிய குமரன்

வரும்படி யானும் வருத்திநோற் பேன்என
 இறையவன் கதைசொல ஏந்திழை நோற்றபின்
 குறமட மகளைக் குலமணம் புணர்ந்தோன்
 சுடர்வடி வேலோன் தொல்வினை தீர்ந்து
 தாதுமை வண்டுழுந் தாமத் தானனை
 மாதுமை யாளை வந்து கண்டனனே
 கண்ணநீ கண்ணிலாக் கட்செவி யாகெனத்
 தண்ணறுங் குழலுமை சாபம்இட் டதுவும்
 அக்குநீறணியும் அரன்முதல் அளித்த
 விக்கின விநாயக விரத நோற்று அதன்பின்
 சுடர்க்கதை ஏந்துந் துளவ மாலையன்
 விடப்பணி உருவம் விட்டுநீங் கியதும்
 பரிவுகொள் கூத்துடைப் பரமனு நோற்றுக்
 கவுரிஅன்று அடைத்த கபாடந் திறந்ததும்
 வாசமென் குழலுடை மாதுமை நோற்பத்
 தேசம் போகிய செவ்வேள் வந்ததும்
 வானவர் நோற்று வரங்கள் பெற்றதும்
 நாரத முனிவன் நவின்றிடக் கேட்டே
 இந்நிலந் தன்னில் இவ்விர தத்தை
 மன்னவன் வச்சிர மாலிமுன் னோற்றுக்
 காயத் தெழுந்த கடும்பிணி தீர்ந்து
 மாயிரும் புவியின் மன்னனாய் வாழ்ந்து
 தடமுலைத் திலோத்தமை தனைமணம் புணர்ந்து
 மழவிடை போற்பல மைந்தரைப் பெற்றுக்
 கடைமுறை வெள்ளியங் கைலையி லுற்றான்
 பரிவொடிவ் விரதம் பாரகந் தன்னில்
 விரைகமழ் நறுத்தார் விக்ர மாதித்தன்
 மறிகடற் புவிபெற வருந்தி நோற்றிடுநாள்
 மற்றவன் காதன் மடவர லொருத்தி

இற்றிடும் இடையாய் இலக்கண சுந்தரி
 மெத்தஅன் புடன்இவ் விரதநோற் பேனென
 அத்தந் தன்னில் அணியிழை செறித்துச்
 சித்த மகிழ்ந்து சிலநாள் நோற்றபின்
 உற்ற நோன்பின் உறுதி மறந்து
 கட்டிய விழையைக் காரிகை அவிழ்த்து
 வற்றிய கொவ்வையின் மாடே போட
 ஆங்கது தழைத்தே அலருந் தளிருமாய்ப்
 பாங்குற ஓங்கிப் படர்வது கண்டு
 வேப்பஞ் சேரியிற் போய்ச் சிறையிருந்த
 பூப்பயில் குழல்சேர் பொற்றொடி ஒருத்தி
 அவ்வியம் இல்லாள் அவ்விடந் தன்னிற்
 கொவ்வை அடகு கொய்வாள் குறுகி
 இளையது கிடப்பக் கண்டவள் எடுத்துக்
 குழைதவிழ் வரிவிழிக் கோதைகைக் கட்டி
 அப்பமோடு அடைக்காய் அவைபல வைத்துச்
 செப்ப முடனே திருந்திழை நோற்றிடக்
 கரிமுகத் தண்ணல் கருணை கூர்ந்து
 பண்டையில் இரட்டி பதம் அவளுக்குஅருளக்
 கொண்டுபோய் அரசனுங் கோயிலுள் வைத்தான்
 விக்கிர மாதித்தன் விழிதுயில் கொள்ள
 உக்கிர மான உடைமணி கட்டித்
 தண்டையுஞ் சிலம்பும் தாளினின்று ஒலிப்பக்
 கொண்டல் போல்வருங் குஞ்சர முகத்தோன்
 மனமிகக் கலங்கு மன்னவன் தன்னிடங்
 கனவினில் வந்து காரண மாக
 இலக்கண சுந்தரி இம்மனை இருக்கிற்
 கலக்கம் வந்திடுங் கழித்திடு புறத்தெனத்
 துண்ணென எழுந்து துணைவியை நோக்கிக்

கண்ணுறக் கண்ட கனவின் காரணம்
 அண்ணல் உரைத்திடும் அவ்வழி தன்னில்
 ஆனை குதிரை அவைபல மடிவுற
 மாநகர் கேடுறும் வகையது கண்டு
 இமைப் பொழுது இவளிங்கு இருக்கலா காதுஎன
 அயற்கடை யவனும் அகற்றிய பின்னர்
 வணிகன் தனது மனைபுகுந்து இருப்ப
 மணியும் முத்தும் வலியகல் லாய்விட
 அணியிழை தன்னை அவனும் அகற்ற
 உழவர்தம் மனையில் உற்றவள் இருப்ப
 வழர்பயிர் அழிந்து வளம்பல குன்ற
 அயன்மனை அவரும் அகற்றிய பின்னர்க்
 குயவன் மனையிற் கோற்றொடி செல்லக்
 குயக்கல முடைந்து கொள்ளை போக
 அயற்கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்த்
 தூசுதூய தாக்கும் தொழிலோர் மனைபுகத்
 தூசுகள் எல்லாந் துணிந்துவே றாகத்
 தூசரு அவளைத் தூரஞ் செய்ய
 மாலைக் காரன் வளமனை புகலும்
 மாலை பாம்பாம் வகையது கண்டு
 ஞால மெல்லா நடுங்கவந்து உதித்தாய்
 சாலவும் பாவிநீ தான்யார் என்ன
 வெம்மன மிகவும்மேவி முனிவுறுறா
 அம்மனை அவனும் அகற்றிய பின்னர்
 அவ்வைத் தன்மனை அவள்புகுந் திருப்ப
 அவ்வை செல்லும் அகங்கள் தோறும்
 வைதனர் எறிந்தனர் மறியத் தள்ளினர்
 கைகொடு குற்றினர் கண்டோர் பழித்தனர்
 அவ்வை மீண்டுதன் அகமதிற் சென்று

இவ்வகைக் கன்னிநீ யாரென வினாவக்
காத்தான்டு உலகு கருணையோடு ஆண்ட
மார்த்தாண்ட ராசன் மாமகள் ஒருத்தி
எல்லார்க்கு மூத்தாள் இலக்கண சுந்தரி
சொல்லு விக்கிரம சூரியன் மனையெனச்
சீர்கெட இருந்த தெரிவையை நோக்கி
நீரது கொண்டு நிலமெழு கிடுகெனச்
சாணி எடுக்கத் தையலும் சென்றாள்
சாணியும் உழுத்துத் தண்ணீர் வற்றிப்
பேணிய புழுவாய்ப் பெரிது தோன்ற
மானேர் விழியாள் வருந்துதல் கண்டு
தானே சென்று சாணி எடுத்துத்
தண்ணீர் கொணர்ந்து தரை மெழுக்கிட்டு
மண்ணிய வீட்டின் மணிவிளக்கு ஏற்றிப்
புத்தக மெடுத்து வாவெனப் புகலப்
புத்தகம் பாம்பாய்ப் பொருந்தி நின்றுஆட
மெத்தவுள் நடுங்கி வீழ்ந்தவள் கிடப்பக்
கொவ்வையங் கனிவாய்க் கோதையை விலக்கி
அவ்வை தானே யகமதிற் சென்று
புத்தக மெடுத்துப் பொருந்தப் பார்த்து
வித்தக நம்பி விநாயக மூர்த்தி
கற்பகப் பிள்ளைசெய் காரிய மிதுவென
உத்தமி யவ்வை யுணர்ந்து முன்அறிந்து
தவநெறி பிழைத்த தையலை நோக்கி
நுவலரும் விநாயக னோன்பு நோற்றிடுகெனக்
கரத்து மூழு இழைக் காப்புக் கட்டி
அப்பமும் அவனும் மாம்பல பண்டமும்
செப்ப மதாகத் திருமுன் வைத்தே
அவ்வை கதைசொல ஆயிழை கேட்டு
மத்தகக் களிற்றின் மகா விரதத்தை

வித்தக மாக விளங்கிழை நோற்றுக்
 கற்பக நம்பி கருணை பெற்றுஅதன் பின்
 சக்கர வாள் சைனி யத்தோடு
 விக்ர மாதித்தன் வேட்டையிற் சென்று
 தானுஞ் சேனையுந் தண்ணீர் விரும்பி
 எவ்வகை செய்வோம் எனவுளம் மெலிந்தே
 அவ்வை தன்மனை அங்கவர் அணுக
 எய்துந் தாகமும் இளைப்புங் கண்டு
 செவ்வே அவற்றைத் தீர்க்க எண்ணி
 இலக்கண சுந்தரி என்பவள் தன்னை
 அப்பமும் நீரும் அரசற்கு அருளெனச்
 செப்பிய அன்னை திருமொழிப் படியே
 உண்ணீர்க் கரகமும் ஒரு பணிகாரமும்
 பண்ணேர் மொழியார் பார்த்திபற்கு உதவ
 ஒப்பறு படையும் உயர்படை வேந்தனும்
 அப்பசி தீர் அருந்திய பின்னர்
 ஆனை குதிரை அவைகளும் உண்டுந்
 தானது தொலையாத் தன்மையைக் கண்டே
 இவ்வகை சமைத்தநீ யாரென வினவ
 மவ்வலங் குழலாள் மௌனமாய் நிற்ப
 அவ்வை தான்சென்று அரசற்கு உரைத்தாள்
 கணபதி நோன்பின் காரணங் காணிது
 குணமுடை இவளுன் குலமனை யாட்டி
 இலக்கண சுந்தரி யென்று அவ்வை கூற
 மங்கையை நோக்கி மனமிக மகிழ்ந்து
 திங்கணேர் வெள்ளிச் சிவிகையி ஏற்றிக்
 கொண்டு புருந்தான் கொற்ற வேந்தனும்
 ஒண்டொடி யாரில் உயர்பதம் உதவினன்
 சிந்தூர நுதலார் சென்றுஅடி பணியச்
 சுந்தரி யிருந்தாள் சுகத்துடன் மகிழ்ந்தே.

காப்பு

கரும்பும் இளநீருங் காரெள்ளுந் தேனும்
 விரும்பும் அவல்பலமும் மேன்மேல் - அருந்திக்
 குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்
 கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு
 திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏறி
 வரும் அரன்றாள் ஈன்றருளு மைந்தா - முருகனுக்கு
 முன்பிறந்த யானை முகவா உனைத்தொழுவேன்
 என்கதைக்கு நீயென்றுங் காப்பு.

நூற்பயன்

பொன்னுமிசுங் கல்விமிகும் புத்திரரோடு எப்பொருளும்
 மன்னு நவமணியும் வந்துஅனுகும் - உன்னி
 ஒருக்கொம்பின் யானைமுக உத்தமனார் நோன்பின்
 திருக்கதையைக் கேட்கச் சிறந்தது.

பொற்பனைக்கை முக்கண் புகர்முகத்துப் பொன்மவுலிக்
 கற்பகத்தின் நோன்பின் கதைதன்னைச் - சொற்பெருகக்
 கற்றவரு நோற்றவருங் காதலித்துக் கேட்டவரும்
 பெற்றிடுவர் கற்பகத்தின் பேறு.

வெள்ளை எருதுஏறும் விரிசடையோன் பெற்றுஎடுத்த
 பிள்ளையார் நோன்பின் பெருங்கதையை - உள்ளபடி
 நோற்றார் மிகவாழ்வார் நோலாது அருகிருந்து
 கேட்டோர்க்கும் வாராது கேடு.

சூலிலார் நோற்கிற் சுதரை மிகப்பெறுவார்
 சாலமிகும் வெங்கலியார் தாம்நோற்கில் - மேலைப்
 பிறப்பெல்லா நல்ல பெருஞ்செல்வ மெய்திச்
 சிறப்பிலே வாழ்வார் சிறந்து.

போற்றித் திருவகவல்

அருள்புரிந் தருளு மரசே போற்றி
 இருவினை துடைக்கு மிறைவா போற்றி
 மறைமுனி யொருவன் மாங்கனி கொணர்ந்து
 கறைமிடற் றிறைவன் கையிற் கொடுப்ப
 வேலனு நீயும் விரும்பி முன்னிற்ப
 ஒருநொடி யதனி லுலகெலாம் வலமாய்
 வருமவர் தமக்கு வழங்குவோம் யாமென
 விரைவுடன் மயின்மிசை வேலோன் வருமுனர்
 அரனை வலம்வந் தக்கனி வாங்கிய
 விரகுள விக்ன விநாயக போற்றி
 முன்னடி தெரியாப் முதல்வனைப் போற்றிப்
 பின்னடி தெரியாப் பெருங்கவிப் பெருமான்
 மண்மிசை வைத்துனை வாவியிற் செல்லக்
 கண்ணிலா னிவனெனக் கரந்தவன் போகக்
 கரைமிசை யேறிக் காணா திரங்கி
 உரைதடு மாறி யுள்ளங் கலங்கிக்
 கூகூ கணபதி கூகூ வென்னக்
 கூகூ வென்றருள் குன்றே போற்றி
 அப்பணி சடையோன் முப்புர மெரிக்க
 இப்புவி யதனை யிரத மாக்கித்
 தினகரன் மதிசேர் சில்லி யாகப்
 பொருவரு மறைகளே புரவி யாகச்
 சங்கைசேர் நான்முகன் சாரதி யாகப்
 பங்கயக் கண்ணன் பகழி யாக
 மலைசிலை யாக வாசுகி நாணா
 நிலைபெற நிற்கு நெடுந்தேர் தன்னில்
 விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக நமவெனச்
 கிக்கென விறைவன் செப்பா தேறலின்
 தச்சுறச் சமைத்த தகைமணி நெடுந்தேர்

அச்சுறுத் தருளு மரசே போற்றி
 வேதப் பொருளாம் விமலா போற்றி
 பூதப்படை யுடைப் புனிதா போற்றி
 கரமைந் துடைய சளிநே போற்றி
 பரமன் பயந்த பாலா போற்றி
 அகில மீன்றருளு ளம்மை தனக்குத்
 திரும னாகிய செல்வா போற்றி
 அற்றவர்க் கருள்புரி யரசே போற்றி
 கற்றவர் மனதிற் காண்பாய் போற்றி
 பாசாங் குசங்கை பரித்தாய் போற்றி
 தேசார் மணிமுடித் தேவே போற்றி
 எழுநர கெழுபிறப் பறுப்பாய் போற்றி
 எழுமையு மெமக்கங் கிரங்குவாய் போற்றி
 துளைசெறி வக்கிர துண்டா போற்றி
 வளநிக ரொற்றை மருப்பா போற்றி
 வரமிகு மரிதிரு மருகா போற்றி
 சுரர்தொழு முருகன் றுணைவா போற்றி
 நல்லவர் புகழு நம்பா போற்றி
 வல்லபைக் குரிய மணாளா போற்றி
 கயமுகத் தவுணனைக் காய்ந்தாய் போற்றி
 வயமிகு மூஷிக வாகனா போற்றி
 ஓங்காரத் தனி யுருவே போற்றி
 நீங்காக் கருணை நிமலா போற்றி
 துறவர் தமக்கொரு துணைவா போற்றி
 துண்ட மாமதிபோற் றுலங்கிய கோட்டாற்
 பண்டு பாரதப் பழங்கதை பசும்பொன்
 விண்டுவின் வரைந்த விமலா போற்றி
 போற்றி போற்றியுன் பொற்பதம் போற்றி.

வருக்கக் கோவை

அன்புடைக் கடவுளர்க் கதிபதி செயசெய
 ஆபத் தகற்று மைங்கர செயசெய
 இந்துச் சடைமுடி யிறைவா செயசெய
 ஈசன் பெற்ற எம்மான் செயசெய
 உன்னிய முடிக்கு மொருவா செயசெய
 ஊர்மனை சந்தி யுகந்தாய் செயசெய
 எம்பெரு மானே யேகனே செயசெய
 எழுல குந்தொழ விருப்பாய் செயசெய
 ஐயா கணங்கட் காதீ செயசெய
 ஒற்றை மருப்பை யுடையாய் செயசெய
 ஓங்கிய கரிமுக முற்றாய் செயசெய
 ஒளவிய மில்லா தவனே செயசெய
 அஃர வணிந்த வாதீ செயசெய
 கண்மூன் றுடைய களிநே செயசெய
 நப்போன் மழுவொன் றேந்தீ செயசெய
 சங்கரன் றேரச் சறுத்தாய் செயசெய
 ஞயமுடை வித்தக நம்பீ செயசெய
 இடமுடை விக்கி னேசுரா செயசெய
 இணங்கிய வன்பர்க் கினியாய் செயசெய
 தத்துவ முறைதரு சாமீ செயசெய
 நன்னெறி வித்தக நம்பீ செயசெய
 பகீரதிக் கினிய பாலா செயசெய
 மன்று ளாடி மகனே செயசெய
 இயக்கரைக் களையு மிறைவா செயசெய
 அரவக் கிண்கிணி யணிவாய் செயசெய
 இலகக் கொம்பொன் றேந்தீ செயசெய
 வஞ்சனைப் பழவினை மாற்றுவாய் செயசெய
 அழகிய வேலனுக் கண்ணா செயசெய

இளமத யானை முகத்தாய் செயசெய
 இறக்கரி சாடு மிறைவா செயசெய
 அனந்த லாடு மரசே செயசெய
 கரமைந் துடைய கண்பதி செயசெய
 காமன் பகைவன் காதல செயசெய
 கிரியிற் பாரதந் தீட்டினாய் செயசெய
 கீழ்மை யொழித்துக் கிளர்வாய் செயசெய
 குண்டப் பண்டிக் குருவே செயசெய
 கூறிய மும்மதக் கோவே செயசெய
 கெண்டையங் கண்ணுமை மகனே செயசெய
 கேதாரப் பிரய மானாய் செயசெய
 கையிற் சக்கர முடையாய் செயசெய
 கொவ்வைக் கனிவாய் மதலாய் செயசெய
 கோலக் குடநிகர் வயிற்றாய் செயசெய
 கௌவைப் பழவினை தீர்ப்பாய் செயசெய

விநாயகர் அகவல்

காப்பு

அற்புதவி நாயகர்தம் ஆசிரியர் பாவுரையைச்
சொற்பொருளின் குற்றமின்றிச் சொல்லவே முற்படுசீர்ச்
சொற்பொருளெல் லாங்கடந்து தூய்தாம்மெய்க்ஞானமிகு
கற்பகவி நாயகன்றான் காப்பு.

நூல்

சீதக் களபச் செந்தாமரைப் பூம்
பாதச் சிலம்பு பல இசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகில் ஆடையும்
வன்னமருங்கில் வளர்ந்தழ(கு) எறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்கு சிந்தாரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சில் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன்முடியும்
திரண்ட முப்புரிநூல் திகழ்ஒளி மார்பும்
சொற்பதம் கடந்த துரிய மெய்க்ஞான

அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிதே
 முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன !
 இப்பொழுது என்னை ஆட்கொள வேண்டித்
 தாயாய் எனக்குத் தானெழுந்தது அருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
 திருந்திய முதல்ஜந் தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனில் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திறம்இது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுதத்தால் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டினன் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
 கருவிகள் ஒழுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத் (து) அங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
 கடையில் சுழிமுனைக் கபாலமும் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்
 குண்டலி அதனில் கூடிய அசுபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலாதாரத்து மூண்டெழு கனலைக்

காலால் எழுப்பும் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
 இடச்சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையும் காட்டிச்
 சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூட்சுமம்
 எண்முக மாக இனிதெனக்(கு) அருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரிஎட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்தி
 கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் (கு) அருளி
 என்னை அறிவித் (து) எனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித் (து)
 இருள்வெளி இரண்டுக்கு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத்(து) அழுத்தி என்செவியில்
 எல்லை இல்லா ஆனந்தம் அளித்(து)
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டி
 சித்தத்தின் உள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பானுக் கப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கரத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே !

விநாயகர் கவசம்

வளர்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்கு விநாயகர் காக்க
 வாய்ந்த சென்னி அளவுபடா அதிகசவுந் தரதேக
 மகோற்கடர் தாம் அமர்ந்து காக்க
 விளரறநெற்றியை என்றும் விளங்கிய காசிபர் காக்க
 புருவந் தம்மைத் தளர்வில் மகோதரர் காக்க
 தடவிழிகள் பாலசந்திரனார் காக்க.
 கவின் வளரும் அதரம் கசமுகர் காக்க
 காலங் கணக்கிரீடர் காக்க
 நவில்சிபுகம் கிரிசை சுதர் காக்க
 நனிவாக்கை விநாயகர் தாம் காக்க
 அவர்நகை துன் முகர் காக்க
 அள்ளழிற் செஞ்செவி பாசபாணி காக்க
 தவிர்தலுறா திளங்கொடி போல் வளர்மணி
 நாசியைச் சிந்திதார்த்தர் காக்க.
 காமருபு முகந்தன்மைக் குணேசர் நனி காக்க
 களங் கணேசர் காக்க
 வாமமுறும் இருதோளும் வயங்குகந்த
 பூர்வசர் தாம் மகிழ்ந்து காக்க
 ஏமமுறு மணிமுலை விக்கின விநாயகன் காக்க

இதயந் தன்னைத் தோமகலுங் கணநாதர் காக்க
 அகத்தினைத் துலங்கே ரம்பர் காக்க.
 பக்கம் இரண்டையுந் தராதரர் காக்க
 பிருட்டத்தைப் பாவம் நீக்கும் விக்கினகரன் காக்க
 விளங்கிலிங்கம் வியாளபூடணர் தாம் காக்க
 தக்குய்யந் தன்னை வக்கிரதுண்டர் காக்க
 சகனத்தை அல்லல் உக்கணபன் காக்க
 ஊருவை மாங்களமூர்த்தி உவந்து காக்க.
 தாள்முழுந்தாள் மகாபுத்தி காக்க
 இரு பதம் ஏகதந்தர் காக்க
 வாழ்கரம் க்ஷிப்பிரப் பிரசாதனர் காக்க
 முன்கையை வணங்கு வார்நோய்
 ஆழ்தரச்செய் ஆசாபூரகர் காக்க
 விரல்பதும அத்தர் காக்க
 கேழ்கிளரும் நகங்கள் விநாயகர் காக்க
 கிழக்கினிற் புத்தீசர் காக்க.
 அக்னியில் சித்தீசர் காக்க
 உமா புத்திரர் தென்திசை காக்க
 மிக்கநிருதியிற் கணேசுரர் காக்க
 விக்கினவர்த்தனர் மேற்கென்னுந் திக்கதனிற் காக்க
 வாயுவிற் கசகர்ணன் காக்க
 திகழ் உதீசீ தக்கநிதிபன் காக்க
 வடகிழக்கில் ஈசநந்தனரே காக்க.
 ஏகதந்தர் பகல்முழுதும் காக்க
 இரவினும் சந்தி இரண்டன் மாட்டும்
 ஓகையின் விக்கனகிருது காக்க
 இராக் கதர்பூதம் உருவேதாளம்
 மோகினிபேய் இவையாதி உயிர்திரத்தால்
 வருந்துயரும் முடிவிலாத வேகமுறு பிணிபலவும்

விலக்கு பாசாங்குசர் தாம் விரைந்து காக்க.
 மதிஞானம் தவம் தானம் மானம் ஒளி
 புகழ் குலம் வண்சரீரம் முற்றும்
 பதிவான தனம் தானியம் கிரகம்
 மனைவி மைந்தர் பயில்நட் பாதிக்
 கதியாவும் கலந்து சர்வாயுதர் காக்க
 காமர் பவுத்திரர் முன்னான
 விதியாரும் சுற்றமெல்லாம் மயூரேசர்
 எஞ்ஞான்றும் விரும்பிக் காக்க.
 வென்றி சீவிதம் கபிலர் காக்க
 கரி யாதியெல்லாம் விகடர் காக்க
 என்றிவ்வாறிதுதனை முக்காலமும்
 ஒதிடினும் பால் இடையு றொன்றும்
 ஒன்றுறா முனிவரவர்காள் அறிமின்கள்
 யாரொருவர் ஒதினாலும்
 மன்ற ஆங்கவர்தேகம் பிணியற
 வச்சிரதேகம் ஆகி மின்னும்.

பட்டினத்தார் பாடல்

[உடற்கூற்று வண்ணம்]

ஒரு மட மாதும் ஒருவனும் ஆகி
இன்ப சுகம் தரும் அன்பு பொருந்தி
உணர்வு கலங்கி ஒழுகிய விந்து
ஊறு சுரோணித மீது கலந்து
பனியிலோர் பாதி சிறு துளி மாது
பண்டியில் வந்து புகுந்து திரண்டு
பதுமரகம்பு கமடம் இதென்று
பார்வைமெய் வாய்செவி கால்கைகள் என்ற
உருவமும் ஆகி உயிர் வளர் மாதம்
ஒன்பதும் ஒன்றும் நிறைந்து மடந்தை
உதரமகன்று புவியில் விழுந்து
யோகமும் வாரமும் நாளும் அறிந்து

ஒளிநகை ஊறல் இதழ் மடவாரும்
உவந்து முகந்திட வந்து தவழ்ந்து
மடியில் இருந்து மழலை மொழிந்து
வா இரு போ என நாமம் விளம்ப
உடைமணி ஆடை அரைவடம் ஆட
உண்பவர் தின்பவர் தங்களாடுண்டு
தெருவினிலிருந்து புழுதி அளைந்து
தேடிய பாலரடோடி நடந்து
அஞ்ச வயதாகி விளையாடியே

உயர்தரு ஞான குரு உபதேசம்
முத்தமிழின் கலையும் கரை கண்டு
வளர்பிறை என்று பலரும் விளம்ப
வாழ் பதினாறு பிராயமும் வந்து
மதனசொருபன் இவன் என மோக
மங்கையர் கண்டு மருண்டு திரண்டு
வரிவிழி கொண்டு சுழிய எறிந்து
மாமயில்போல் அவர் போவது கண்டு
மனது பொறாமல் அவர் பிறகோடி
தேடிய மாமுதல் சேர வழங்கி

வளமையும் மாறி இளமையும் மாறி
வன்பல் விழுந்திருகண்கள் இருண்டு
வயது முதிர்ந்து நரைதிரை வந்து
வாதவிரோத குரோதமடைந்து
சொங்கையில் ஓர் தடியும் ஆகியே

வருவது போவது ஒருமுதுகூனும்
மந்தி எணும்படி குந்தி நடந்து
மதியும் அழிந்து செவிதிமிர் வந்து
வாய் அறியாமல் விடாமல் மொழிந்து
கலகலவென்று மலசலம் வந்து
கால்வழி மேல்வழி சார நடந்து

கடன்முறை பேசும் என உரைநாவும்
உறங்கிவிழுந்து கைகொண்டு மொழிந்து
கடைவழி கஞ்சி ஒழுகிட வந்து
பூதமும் நானு சுவாசமும் நின்று

நெஞ்சு தடுமாறி வரும் நேரமே
வளைபிறை போல எயிரும் உரோமம்
முன்சடையும் சிறுகஞ்சியும் விஞ்ச
மனதும் இருண்ட வடிவும் இலங்க
மாமலை போல் யமதூதர்கள் வந்து
வலைகொடு வீசி உயிர்கொடு போக
மைந்தரும் வந்து குனிந்தழ நொந்து
மடியில் விழுந்து மனைவி புலம்ப
மாழ்கினரே இவர் காலமறிந்து

வரிசை கெடாமல் எடும் எனஒடி
வந்திள மைந்தர் குனிந்து சுமந்து
கடுகி நடந்து சுடலை அடைந்து
மானிட வாழ்வென வாழ்வென நொந்து
விறகிடமுடி அழல் கொடுபோட
வெந்து விழுந்து முறிந்து நிணங்கள்
உருகி எலும்பு கருகி அடங்கி
ஒர்பிடி நீறும் இலாத உடம்பை
நம்பும் அடியேனை இனி ஆளுமே

[பட்டினத்து அழகன் தாயாருக்கு இறுதிக்கடன்
செய்யும்போது பாடியவை]

ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெலாம் நொந்து பெற்றுப்
பைய லென்ற போதே பரிந்து எடுத்துச் - செய்ய இரு
கைப்புறத்தில் ஏந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி.

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நூறு நாள் சுமந்து
அந்திபக லாச்சிவனை ஆதரித்துத் - தொந்தி
சரியச் சுமந்து பெற்றதாயார் தமக்கோ
ஏரியத் தழல் மூட்டுவேன்.

வட்டிலிலுந் தொட்டிலும் மார்மேலும் தோள்மேலும்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னை காதலித்து - முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுந் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமூட்டுவேன்.

நொந்து சுமந்து பெற்று நோவாமல் ஏந்திமுலை
தந்து வளர்த்தெடுத்துத் தாழாமே - அந்திபகல்
கையிலேகொண் டென்னைக் காப்பாற்றுந் தாய்தனக்கோ
மெய்யிலே தீமூட்டு வேன்.

அரிசியோ நானிடுவேன் ஆத்தாள் தனக்கு
வரிசையிட்டு பார்த்து மகிழாமல் - உருசியுள்ள
தேனே அமிர்தமே செல்லத் திரவியப்பு
மானேயென அழைத்த வாய்க்கு.

அள்ளி இடுவது அரிசியோ தாய்தலைமேல்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல் - மெள்ள
முகம்மேல் முகம் வைத்து முத்தாடி என்றன்
மகனே என அழைத்த வாய்க்கு.

முன்னையிட்ட தீ முப்புரத்திலே
பின்னையிட்ட தீ தென் இலங்கையிலே
அன்னையிட்ட தீ அடி வயிற்றிலே
யானுமிட்ட தீ மூள்க மூள்கவே.

வேகுதே தீயதனில் வெந்து பொடி சாம்பல்
ஆகுதோ பாவியேன் ஐயகோ - மாகக்
குருவி பறவாமல் கோதாட்டி என்னைக்
கருதி வளர்த் தெடுத்தகை.

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா நிற்பதத்தில்
வந்தாளோ என்னை மறந்தாளோ - சந்ததமும்
உன்னையே நோக்கி உகந்து வரங்கிடந்தென்
தன்னையே ஈன்றெடுத்த தாய்.

வீற்றிருந்தாள் அன்னை வீதிதனில் இருப்பாள்
நேற்று இருந்தாள் இன்று வெந்து நீறு ஆனாள் -பால்தெளிக்க
எல்லீரும் வாருங்கன் ஏது என்று இரங்காமல்
எல்லாம் சிவமயமே யாம்.

நெருப்பான மேவியர் செங்காட்டி லாத்தி நிழலருக்கே
இருப்பார் திருவுள மெப்படியோ வன்னு மன்னைக்
கருப்பா சயக்குழிக்கே தள்ளுமோ கண்ணன் காணரிய
திருப்பாத மேதகுமோ தெரியாது சிவன் செயலே.

பத்தும் புகுந்து பிறந்து வளர்ந்து பட்டாடைசுற்றி
முத்தும் பவளமும் பூண்டு ஓடியாடி முடிந்த பின்பு
செத்துக் கிடக்கும் பிணத்தருகே இனிச்சாம் பிணங்கள்
குத்துங் கணக்கென்ன காண்க கயிலாயபுரிக் காளத்தியனே.

கையொன்று செய்ய விழியொன்று
நாடக் கருத்தொன்று எண்ணப்
பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்று
பேசப் புலால்கமழு
மெய்யொன்று சாரச் செவியொன்று
கேட்க விரும்பும் யான்
செய்கின்ற பூசை யெவ்வாறு கொள்
வாய்வினை தீர்த்தவனே.

வைரவர் பெருமான்

ஓம் வைரவ ஓம் வைரவ	ஓம் வைரவ ஓம்
ஓம் வைரவ ஓம் வைரவ	ஓம் வைரவ ஓம்
பரமஞான வைரவா	ஓம் வைரவா ஓம்
பக்தர்களின் ரட்சகா	ஓம் வைரவா ஓம்
அரிமருக பாலனே	ஓம் வைரவா ஓம்
அடியவர்க் கெளியவா	ஓம் வைரவா ஓம்
கருணைமா மழையென	ஓம் வைரவா ஓம்
காத்து எமை ஆள்பவா	ஓம் வைரவா ஓம்
சஞ்சலம் தவிர்த்தவா	ஓம் வைரவா ஓம்
சர்வ சக்தி உடையவா	ஓம் வைரவா ஓம்
எதிரிலாத தலைவனே	ஓம் வைரவா ஓம்
இணையிலாத தலைவனே	ஓம் வைரவா ஓம்
ஓம் வைரவ ஓம் வைரவ	ஓம் வைரவ ஓம்
ஓம் வைரவ ஓம் வைரவ	ஓம் வைரவ ஓம்

ஞான பைரவர் துதி

அகரத்தின் சிவப்பொருளே
ஆலயத்தை காப்பவரே
கூலம் ஏந்தும் தேவனெல்லோ
கூழ்திக்கெல்லாம் ஆனவரே
சாஸ்திரங்கள் சொல்லிடுவாய்
சஞ்சலங்கள் எப்போ தீரும்
கருநாயின் மீதேறி
காத்திருவீர் என்று சொல்லி
மகாகாளி பங்குசனே
காலை மாலை பாராது
இல்லங்களில் வீற்றிருக்கும்
இம்சை எல்லாம் அகற்றிடுவீர்
சொல்லொண்ணாத் துயரத்திலும்
சொந்தம் இல்லை என்கிறோமே
எல்லை இல்லா எங்கள் ஈசா
எங்களை நீர் காத்திருவீர்
வடை மாலை சாத்திருவோம்
வல்விகையைத் தீர்த்திருவீர்
எட்டுத்திக்கும் உலாவி வரும்
ஏழ்மை விகை போக்கிருவீர்
சரணம் சரணம் என்போம்
பாதமலர் சரணம் அப்பா

[illegible]

✿✿✿✿✿✿✿

ஸ்ரீ ஞானவயிரவர் துதிப்பாடல்கள்

ஆதிமுல நாதனே ஞான வயிரவா - எங்கள்
 அன்புருவே வாரும் அப்பா ஞான வயிரவா
 சோதியில் சோதியனே ஞான வயிரவா - எங்கள்
 சொக்க நாதன் மைந்தனே ஞான வயிரவா
 வேதத்தின் காவலனே ஞான வயிரவா
 மிளிர்யாக நாயகனே ஞான வயிரவா
 மூவிலவேல் கைப்பிடித்த ஞான வயிரவா
 மூத்த கணபதிக்கிளைய ஞான வயிரவா
 பூவிலயன் சிரமறுத்த ஞான வயிரவா - எங்கள்
 பொருந்து மடியார்களுளும் ஞான வயிரவா
 நீல நிறமுடையாய் ஞான வயிரவா - எங்கள்
 நீல கண்டன் மகனே ஞான வயிரவா
 நல்வரத அபயகர ஞான வயிரவா
 நமசிவாய நடமாடும் ஞான வயிரவா
 பரவுவார் துயர் தீர்க்கும் ஞான வயிரவா
 பக்திநெறி தந்திருவாய் ஞான வயிரவா
 ஆதிமகாகாளி மகிழ் ஞான வயிரவா
 அனை வரையும் காக்கின்ற ஞான வயிரவா
 தீரா நோய் தீர்க்கின்ற ஞான வயிரவா
 தீவினைகள் போக்கிடுவாய் ஞான வயிரவா
 அஞ்சேல் என்றெமக்கருளும் ஞான வயிரவா
 ஆன்மநெறி தந்திருவாய் ஞான வயிரவா
 அருவருவமானவனே ஞான வயிரவா
 ஆகமத்தின் வடிவோனே ஞான வயிரவா
 வருஞ்சுணங்க வாகனனே ஞான வயிரவா
 வலிமை எல்லாம் கொண்டவனே ஞான வயிரவா
 பெருஞ்சுகங்கள் தருபவனே ஞான வயிரவா

பிழை பொறுத்துக் காத்தருள்வாய் ஞான வயிரவா
 கருநாயின் மீதேறி ஞான வயிரவா- எங்களைக்
 காத்திடவே ஓடிவருவாய் ஞான வயிரவா
 காக்கும் கடவுளே ஞான வயிரவா - எம்மைக்
 காத்து அருள் புரிவாய் ஞான வயிரவா
 சரணம் சரணம் ஐயா ஞான வயிரவர்
 பாதமலர் சரணம் ஞான கைவரவர்

வயிரவர் துதி

நீல நிறங்கொண்ட திருமேனியும் செவ்விழியும்
 தாகம். நீண்ட செஞ்சடை மகுடமும் கோலமிகு
 செவி தழுவு குண்ட லமும் தலை மாலை
 குலவு மார்புங் கைகளில் சூல முருக்குப்
 பரிசு பாசம் தோன்ற மெய்த்
 துரியநடமாடும் அரகே ஞால மெல்லாம்
 காக்கும் தேவனே கைவரவ நாதனே
 போற்றி போற்றி

வயிரவ சுவாமி துதியை

பரமனை மதித்திடாப் பங்க யாசனன்
 ஒருதலை கிள்ளியே ஒழிந்த வானவர்
 குருதியும், அகந்தையும் கொண்டு தண்டமுன்
 புரிதரு வருகனைப் போற்றி செய்குவாம்.

வெஞ்சினப் பரியமுன் மீது போர்த்திரு
 மிஞ்செனப் புகையென வால மாமெனச்
 செஞ்சடாப் படிவமேற் செறித்த மாமணிக்
 கஞ்சக் கடவுள் பொற்கழல்க ளேத்துவாம்.

பஜனைப் பாடல்கள்

பிள்ளையார் பஜனைப் பாடல்

பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்!
பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்!

ஆற்றங்கரையின் ஓரத்திலே அரசமரத்தின் நிழலிலே
வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார் வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார்!

மஞ்சளினாலே செய்திடினும் மண்ணினாலே செய்திடினும்
ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை நெஞ்சில் ஆழ்த்தும் பிள்ளையார்!

அவல்பொரி கடலையும் அரிசி மாவு கொளுக்கட்டையும்
கவலையின்றி தின்னுவார் கஷ்டங்களை போக்குவார்

வன்னி மரத்தின் நிழலிலே வரங்கள் தரும் பிள்ளையார்
வில்வ மரத்தின் நிழலிலே வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார்

கலியுகத்து விந்தைகளை காணவேண்டி அனுதினமும்
எலியின் மீது ஏறியே இஷ்டம் போலச் சுற்றுவார்!

ஆறுமுக வேலனுக்கு அண்ணனான பிள்ளையார்
நேரும் துன்பம் யாவையும் நீக்கி வைக்கும் பிள்ளையார்

மூவதிக வாகன மோதக ஹஸ்த
சாமர கர்ண விளம்பித சூக்தி
வாமன ரூப மகேஸ்வர புத்ர
விக்கி விநாயக பாத நமஸ்தே.

ஓம் என்னும் ப்ரணவ ரூப நாயகா
உமையவளின் பாலனே விநாயகா
வேதங்கள் போற்றும் வேத நாயகா
தேவாதி தேவனே விநாயகா.

வல்வினைகள் தீர்க்கும் சக்தி நாயகா
வேண்டும் வரம் தந்திடும் விநாயகா
மௌனத்தின் முழுப்பொருளே நாயகா
முக்கண்ணன் மைந்தனே விநாயகா.

பக்தர்களின் உறைவிடமே நாயகா - சர்வ
சக்தியின் பிறப்பிடம் விநாயகா
முக்தி தனை அளித்திருவாய் நாயகா - உனை
நித்தம் பணிந்திருவோம் நாயகா.

ஆவணி சதம்த்தி பெருங்கதை உற்சவத்தின் போது பாடுவது

பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்!
பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்!
ஆற்றங்கரை ஓரத்திலும் அரசமர நிழலிலும்
வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார் வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார்

ஆனைமுகம் கொண்டவர் ஐந்து கரங்கள் உடையவர்
பானைவயிறு படைத்தவர் பக்தர் துயர் தீர்ப்பவர்
அவல்கடலை சுண்டலும் அரிசிமாக் கொழுக்கடைட்டையும்
கவலையின்றித்தின்னுவார் கண்ணைமூடித் தூங்குவார்.

மஞ்சளிலே செய்யினும் மண்ணினாலே செய்யினும்
ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை நெஞ்சில்நாட்டும் பிள்ளையார்
ஓம் நமச்சிவாய என்ற ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை நெஞ்சில்
நாட்டும் பிள்ளையார் சர்வஞானப் பிள்ளையார்

ஆறுமுகவேலனுக்கு அண்ணான பிள்ளையார்
நேரும்துன்பம் யாவையும் நீக்கிவைக்கும் பிள்ளையார்
கலியுகத்தில் விந்தைகளை காணவேண்டி அனுதினமும்
எலியின் மீது ஏறியே இஷ்டம்போல சத்துவார்

சங்கரனின் பிள்ளையாம் சாத்திரத்தில் முதல்வனாம்
சகலத்திற்கும் மூலனாம் சக்தி வாய்ந்த பிள்ளையார்
வன்னிமரத்து நிழலிலே வரங்கள்தரும் பிள்ளையார்
வில்பமரத்து நிழலிலே வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார்

ஐந்தொழிலைச் செய்கின்ற அருமையான பிள்ளையார்
நமச்சிவாய மந்திரத்தின் விளக்கமான பிள்ளையார்
கஜமுகனை அழித்திடவே தோன்றிவந்த பிள்ளையார்
ஞானமோற்சம் தருபவனே கணபதியே பிள்ளையார்

தந்தை தாயைச் சுற்றியே தானேகனி பெற்றவர்
தஞ்சம் என்று சொல்லுமவர் தொல்லைகளை போக்குவார்
விஸ்ணுவின் சாபத்தை தீர்த்துவைத்த பிள்ளையார்
வினைகளெல்லாம் போக்கியே வரமளிக்கும் பிள்ளையார்

வீதிதோறும் பிள்ளையார் வீடு தோறும் பிள்ளையார்
பாரிலெங்கும் கோயில் கொண்டு பாவம் தீர்க்கும் பிள்ளையார்
கனவினிலும் நினைவினிலும் காட்சிதரும் பிள்ளையார்
கர்மவினை போக்கடித்து காத்துவரும் பிள்ளையார்

அகிலமண்டம் அத்தனையும் அடிவயிற்றில் அடங்கியே
அதீதெய்வம் ஆகிநின்று ஆட்சி செய்யும் பிள்ளையார்
மஞ்சளிலும் மண்ணிலும் மகிழ்வுடன் அமர்ந்திருந்து
மனக்கவலை போக்கடிக்க ஓடிவரும் பிள்ளையார்

மலைகளிலே முருகனுடன் மயிலேறி விளையாடி
மாதேவன் மலைமகனை மகிழவைத்த பிள்ளையார்
கைலையிலே கந்தனுடன் கைகோர்த்து விளையாடி
காமாட்சி மலைமகளை மகிழவைத்த பிள்ளையார்

வள்ளிதனைக் கைப்பிடிக்க வருந்திநின்ற வேலனுக்கு
வனந்தனிலே யானையாகி மகிழவைத்த பிள்ளையார்
அறுகினது புல்லைக்கொண்டு அனுதினமும் பூஜை செய்தால்
அருளினையும் பொருளினையும் அள்ளி வீசும் பிள்ளையார்

காக்கையாகி அகத்தியரின் கமண்டலத்தை கவிழ்த்தியே
காவேரியை பூவிலகில் பெருகியோட வைத்தவர்
மூன்று முறை தோப்புக்கரணம் போடுகின்ற பக்தரின்
முன்னைவினை பாவங்களை மூழ்கடிக்கும் பிள்ளையார்

சதுர்த்திசஷ்டி விரதங்களை அனுஷ்டிக்கின்ற அடியவரின்
அல்லல்களை தீர்த்து வைக்கும் ஐந்துமுகப் பிள்ளையார்
ஒளவையார்க்கு அருள்புரிந்த ஆனைமுகப் பிள்ளையார்
ஆறுமுக சோதரனின் ஆசைதீர்த்த பிள்ளையார்

பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்!
பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்!
ஆற்றங்கரை ஓரத்திலும் அரசமர நிழலிலும்
வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார் வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார்

ப்ரபோ கணபதே பரிபுரண வாழ்வருள்வாயே
ப்ரபோ கணபதே பரிபுரண வாழ்வருள்வாயே

சார்ந்து வணங்கி துதி பாடி ஆடி உந்தன்
சன்னதி சரணடைந்தோமே உந்தன்
சன்னதி சரணடைந்தோமே
சாந்த சித்த சௌபாக்கியம் யாவையும்
சாந்த சித்த சௌபாக்கியம் யாவையும்
தந்தருள் சற்குரு நீயே ப்ரபோ கணபதே....

ஆதி மூல கணநாத கஜானன
அற்புத தவள ஸ்வரூபா - அற்புத தவளஸ்ல ரூபா
தேவ தேவ ஜெய விஜய விநாயக
தேவ தேவ ஜெய விஜய விநாயக
சின்மய பரசிவ தீபா - குரு
சின்மய பரசிவ தீபா - ப்ரபோ கணபதே....

தேடித் தேடி எங்கும் ஓடுகின்றார் உன்னைத்
தேடிக் கண்டு கொள்ளலாமே உள்ளே
தேடி கண்டுகொள்ளலாமே
கோடி கோடி மத யானைகள் துதிசெய்ய
கோடி கோடி மத யானைகள் துதிசெய்ய
குன்றென விளங்கும் பெம்மானே குணக்
குன்றென விளங்கும் பொம்மானே.

ப்ரபோ கணபதே பரிபுரண வாழ்வருள்வாயே (2)

முருகன் பாடல்

அன்பருக்கு அன்பனே நீ	வா வா	முருகையா
ஆறு படை வீடுடையாய்	வா வா	முருகையா
இன்பமய ஜோதியே நீ	வா வா	முருகையா
ஈசன் உமை பாலகனே	வா வா	முருகையா
உலகநாதன் மருகானே நீ	வா வா	முருகையா
ஊமைக்கருள் புரிந்தவனே	வா வா	முருகையா
எட்டுக்குடி வேலவா நீ	வா வா	முருகையா
ஏறுமயில் ஏறி நீ	வா வா	முருகையா
ஐங்கரனுக்கு இளையவனே	வா வா	முருகையா
ஆறுமுக வேலவனே	வா வா	முருகையா
ஒய்யாரி வள்ளிலோலா	வா வா	முருகையா
ஒங்கார தத்துவமே	வா வா	முருகையா
ஒளவைக்கு உபதேசித்தவா	வா வா	முருகையா
அகில லோக நாயகனே	வா வா	முருகையா
ஓடிவா நீ ஓடிவா நீ	வா வா	முருகையா
ஆடிவா நீ ஆடிவா நீ	வா வா	முருகையா

நாடெங்கும் செழிக்க வேண்டும் முருகையா என்றும்
நல்லவர்கள் வாழ வேண்டும் முருகையா
வீடெல்லாம் சிறக்க வேண்டும் முருகையா - எங்கள்
வினைகளெல்லாம் நீங்க வேண்டும் முருகையா

அன்புறங்கள் ஓங்க வேண்டும் முருகையா - தீமை
அத்தனையும் மாய வேண்டும் முருகையா
இன்ப நலம் கூடவேண்டும் - நல்லோர் இருக்கண் எல்லாம்
போக்க வேண்டும் முருகையா

வள்ளி மணவாளன் எனும் முருகையா - நீ தான்
வாழ்வழி காட்ட வேண்டும் முருகையா
புள்ளி மயில் ஏறிவரும் முருகையா - எங்கள் பன்னம்
எல்லாம் தீர்த்தருள்வாய் முருகையா

கந்தன் என உன்தனையே முருகையா - நாங்கள் கருதி
நிதம் தொழுதிடுவோம் முருகையா
முந்து தமிழ் உன்தனையே முருகையா - என்முற்றும்
உன்னை நம்பி நிற்போம் முருகையா

ஆறுபடை வீடமரும் முருகையா - என்றும் அபயம்
எமக்கருளிருவாய் முருகையா
ஏறுமயில் ஏறி மகிழ் முருகையா - நின்றன் இணையடி
சரண் எமக்கு முருகையா.

வேல்முருகா மால்மருகா வா வா சண்முகா
கால் பிடித்தேன் காத்தருள வா வா சண்முகா

நால்வேத பொருளான நாதா சண்முகா
நல்லதெல்லாம் உன்பால் கொண்டாய் நாதா சண்முகா
செல்வமாக சிவன் அனைத்தும் சேயே சண்முகா
செங்கதிர் வேல் தாங்கிய என் தேவா சண்முகா (வேல் முருகா)

ஆறுபடை வீடுடைய ஆண்டவா சண்முகா
ஆனந்தமே அற்புதமே ஆண்டவா சண்முகா
தேறுதலை தருபவனே தேவா சண்முகா
சிங்கார ஓங்கார சீலனே சண்முகா (வேல்முருகா)

நாறுமாலை அணிமார்பா நாயகா சண்முகா
நாதவிந்து கலாநீத நாயகா சண்முகா
ஏறுமயில் வாகனனே ஏந்தலே சண்முகா
நீறணிந்தார் வினை போக்கும் நீதமே சண்முகா (வேல்முருகா)

பாரும் பனி தந்திருவாய் பண்டிதா சண்முகா
பக்திரிடன் கூடிருவாய் முத்தனே சண்முகா
ஆடும் சேவல் கொடியழகா ஆண்டவா சண்முகா
அடியார் உள்ளம் குகையமர்ந்த ஆனந்த சண்முகா (வேல்முருகா)

எல்லையில்லா ஆனந்தனே ஏகாந்தா சண்முகா
எங்கும் நிறை அன்புருவே ஓம்முருகா சண்முகா
தில்லையிலே ஆடும் தேவி பாலகா சண்முகா
திருட்டுத்தனமாய் குறக்கொடியை கொண்டவா சண்முகா (வேல்முருகா)

தொல்லையெல்லாம் கடந்த பதம் தந்திரும் சண்முகா
 தோத்தரித்தோம் எங்கள் முன்னே வந்திடாய் சண்முகா
 கல்லை ஒத்த மனமுருக கருணைசெய் சண்முகா
 கல் எனச்சிலம்பொலிக்க ஓடி வா சண்முகா

(வேல்முருகா)

குமரமலை வீற்றிருக்கும் எங்கள் குல தெய்வம் - தேவகுஞ்சரியை
 மணம் புரிந்த எங்கள் குலதெய்வம் - சிவ
 சரவணையில் வந்துதித்த எங்கள் குல தெய்வம் - சிவ
 சண்முகமாய் வந்துதித்து எங்கள் குல தெய்வம்
 பழனிமலை வந்துதித்த எங்கள் குல தெய்வம்
 பக்தர்களை காத்தருளும் எங்கள் குல தெய்வம்
 பண்டாரம் போலிருக்கும் எங்கள் குல தெய்வம் - தேவ
 பச்சைமயில் ஏறி வரும் எங்கள் குல தெய்வம்
 ஆண்டி வேடம் பூண்டிருக்கும் எங்கள் குல தெய்வம் - அவர்
 அண்டினோரை ஆதரிக்கும் எங்கள் குல தெய்வம்
 வேலாயுதம் தரித்த எங்கள் குல தெய்வம் - வடி
 வேல்முருகா நாமம் படைத்த எங்கள் குலதெய்வம்
 தண்டாயுதம் தரித்த எங்கள் குல தெய்வம் - பால
 தண்டபாணி பெயருடைய எங்கள் குல தெய்வம்
 விபூதி தரித்திருக்கும் எங்கள் குலதெய்வம் - அவர்
 வீறு மயில் ஏறிவரும் எங்கள் குல தெய்வம்
 ஆறுமுகம் ஆனபொருள் எங்கள் குலதெய்வம் - அவர்
 ஆறுபடை வீருடைய எங்கள் குலதெய்வம்
 சிவனொருக் குப தேசித்த எங்கள் குல தெய்வம்
 சுப்ரமணி பேருடைய எங்கள் குல தெய்வம்
 சுப்பிரமணி பேருடைய எங்கள் குல தெய்வம்

பாசி படர்ந்த மலை முருகய்யா
பங்குனித் தேர் ஓடும் மலை முருகய்யா

ஊசி படர்ந்த மலை முருகய்யா
உத்திராட்சம் காய்க்கும் மலை முருகய்யா

மலைக்குள் மலை நடுவே முருகய்யா
மலையாள தேசமப்பா முருகய்யா

மலையாள தேசம் விட்டு முருகய்யா
மயிலேறி வருவாயிப்போ முருகய்யா

அந்தமலைக் குயர்ந்த மலை முருகய்யா
ஆகும் பழனி மலை முருகய்யா

எந்த மலையைக் கண்டு முருகய்யா
ஏறுவேன் சந்நிதி முன் முருகய்யா

ஏறாத மலைதனிலே முருகய்யா
ஏறிநின்று தத்தளிக்க முருகய்யா

பாராமல் கை கொடுப்பாய் முருகய்யா
பழனிமலை வேலவனே முருகய்யா

அஞ்சுகைக் கெஞ்சிவர முருகய்யா
அழகு சடை மேற்புரள முருகய்யா

குஞ்ச சடை மேதினிலே முருகய்யா
குயிலிருந்து கூவுதப்பா முருகய்யா

வேலெடுத்து கச்சை கட்டி முருகய்யா
விதவிதமா மயிலேறி முருகய்யா

கோலாகலத்துடனே முருகய்யா
குழந்தை வடிவேலவனே முருகய்யா

உச்சியில் சடையிருக்க முருகய்யா
உள்ளங்கை வேலிருக்க முருகய்யா.

ஆதிமூல முருகா - முருகா ஆதிதேவ முருகா
ஞானபால முருகா - முருகா ஞானதேவ முருகா

கோவிலடி நாடி வந்தேன் முருகா - குறைகள் தீர்க்க வருவாய்
உன் மலையை நாடி வந்தேன் முருகா மனமிரங்கி வருவாய்

பல படிகள் ஏறி வந்தேன் முருகா பரிவடைந்து வருவாய்
கிரியிலேறி வந்தேன் முருகா பெரிய வாழ்வு தருவாய்

கவிகள் பாடி வந்தேன் முருகா கருணை ஒன்று தருவாய் - பல
துதிகள் பாடி வந்தேன் முருகா துணைவனாகி வருவாய்

அடிமையாகி வந்தேன் முருகா அதிகனாகி வருவாய் - உன்
அருமை கண்டு வந்தேன் முருகா அகமகிழ்ந்து வருவாய்

வினைகள் நீங்க வந்தேன் முருகா வேலெடுத்து வருவாய் - என்
பவமழிக்க வந்தேன் முருகா பதமளிக்க வருவாய்

மது மணக்கும் மலரே முருகா மனமிரங்கும் ஒளியே
அதிசயத்தின் வருவே முருகா அருண ஞான குருவே

வேத நாத ஒளியே முருகா வேத போத முடிவே

வேத போத முடிவே முருகா முருகா வேத கான வடிவே

காலமற்ற கலையே முருகா கருவற்ற நிலையே

கனமயூர மணியே முருகா கௌரிதந்த கனியே

அன்னை தந்தை ஆனாய் முருகா அரிய செல்வம் ஆனாய்

என்னை ஆளும் முருகா - முருகா உன்னை என்றும் மறவேன்

அன்பர் ஓங்க வேண்டும் முருகா தானம் ஓங்க வேண்டும்

துன்பம் நீங்க வேண்டும் முருகா இன்பம் ஓங்க வேண்டும்

தர்மம் ஓங்க வேண்டும் முருகா தானம் ஓங்க வேண்டும்

தவமும் ஓங்க வேண்டும் முருகா சாந்தி ஓங்க வேண்டும்

பக்தி ஓங்க வேண்டும் முருகா சக்தி ஓங்க வேண்டும்

சக்தி ஓங்க வேண்டும் முருகா சித்தி ஓங்க வேண்டும்

அன்பர் கூட வேண்டும் முருகா துதிகள் பாடவேண்டும்

துதிகள் பாட வேண்டும் முருகா நீயும் ஆட வேண்டும்

மயிலும் ஆட வேண்டும் சேவல் கொடியும் ஆடவேண்டும்

அயிலும் ஆட வேண்டும் முருகா அரவம் ஆட வேண்டும்

உமையும் ஆட வேண்டும் முருகா உலகம்

தமையான் ஆட வேண்டும் உனது தந்தை ஆட வேண்டும்

ஞான ஜோதி மயமே எங்கும் நம கீத மயமே

நாம கீத மயமே எங்கும் முருகன் நாம மயமே

கார்த்திகை மைந்தா முருகையா
கனிந்தருள் செய்வாய் முருகையா
போற்றிட வந்தோம் முருகையா
புண்ணியம் சேர்ப்பாய் முருகையா

முருகையா திரு முருகையா
வெற்றிகள் தருவாய் முருகையா
முருகையா திரு முருகையா
வெற்றிகள் தருவாய் முருகையா

சக்தியின் பிள்ளை முருகையா
சண்முகநாதா முருகையா
பக்தியில் உன்னை முருகையா
பணிந்திட வந்தோம் முருகையா

உத்தமர் போற்றும் முருகையா
உன்னடி பணிவோம் முருகையா
சித்தம் குளிர்வாய் முருகையா
செய்திரு வாயருள் முருகையா

ஆறுமுகன் நீயே முருகையா
அரவணைப் போனே முருகையா
கருணையின் வடிவே முருகையா
களிப்புறச் செய்வாய் முருகையா

திருமுகம் காட்டி முருகையா
தீவினை மீட்கும் முருகையா
ஒருதரம் உன்னை முருகையா
வணங்கிட நன்மை முருகையா

அறிவினைப் பெருக்கும் முருகையா
அன்பினை வளர்ப்பாய் முருகையா
பெருமைகள் சேர்ப்பாய் முருகையா
பிழைகளை களைவாய் முருகையா

குருபரன் நீயே முருகையா
குமரனும் நீயே முருகையா
வரும்வினை தீர்க்கும் முருகையா
வளமுடன் காப்பாய் முருகையா

குறமகள் வள்ளியை முருகையா
மணம் முடித்தாயே முருகையா
சமநிலை ஓங்கிட முருகையா
நெறிதனை வகுத்தாய் முருகையா

சூரனை வென்றாய் முருகையா
சோதனை தீர்த்தாய் முருகையா
மாமயிலேறி முருகையா
வலம் வருவோனே முருகையா

கணபதி இளையோன் முருகையா
கருணை புரிவாய் முருகையா
துணை வருவாயே முருகையா
தொழுதிருவோமே முருகையா

அறுபடை வீடு முருகையா
அழகுடன் கொண்டாய் முருகையா
திருவருள் செய்திட முருகையா
எழிலுடன் நின்றாய் முருகையா

ஆறெழுத்தோனே முருகையா
அபயம் தருவாய் முருகையா
தேரிழுப் போமே முருகையா
திருவடி பணிந்தே முருகையா

சீறும் பகைமை முருகையா
சிதறிட வைப்பாய் முருகையா
கூறும் அன்பில் முருகையா
ஒன்றிட வேண்டும் முருகையா

பூவுலகெங்கும் முருகையா
புதுமைகள் பரவிட முருகையா
நீயருள் செய்வாய் முருகையா
நின் கழல் பணிந்தோம் முருகையா

வானவர் போற்றும் முருகையா
வடிவழகோனே முருகையா
தேதனமுதான முருகையா
தீந்தமிழ் தந்தாய் முருகையா

சுப்ரமணியனே முருகையா
சொக்கிடும் எழிலே முருகையா
செப்பிடும் போதே முருகையா
செந்தேன் ஊறிடும் முருகையா

கங்கையின் புதல்வா முருகையா
கை கொடுப்பாயே முருகையா
கையினில் கூசம் முருகையா
தாழ் பணிவோமே முருகையா

மாமலை மருதம் முருகையா
மகிழ்வுடன் கண்டாய் முருகையா
காவலும் நீயே முருகையா
கைதொழுவோமே முருகையா

தண்டம் ஏந்தி முருகையா
தனித்திருப்போனே முருகையா
குன்றம் நாடி முருகையா
குடியிருப்போனே முருகையா

குகன் வடிவோனே முருகையா
கும்பிட வந்தோம் முருகையா
மகிழ்வனை அளிப்பாய் முருகையா
மலரடி பணிந்தோம் முருகையா

கோதண்டபாணி முருகையா
குலத்தைக் காப்பாய் முருகையா
பாதம் பணிந்தோம் முருகையா
பழநியாண்டவா முருகையா

செந்தில் நாதர் முருகையா
செய்திருவாயருள் முருகையா
உந்தன் நாமம் முருகையா
உரைத்திட வந்தோம் முருகையா

முத்துக்குமாரா முருகையா
முகன வடிவே முருகையா
முக்தியைத் தருவாய் முருகையா
முன்வினை தீர்ப்பாய் முருகையா

வா வா வா வா முருகையா
வடிவேலட அழகா முருகையா
வா வா வா வா முருகையா
வடிவேல் அழகா முருகையா

நாகர் பதி வாழ் முருகையா
வாழும் வகைதான் அருளையா
வயலூர் வளரும் முருகையா - நாம்
வாழ்த்தி வாழ அருளையா

(வா... வா...)

கதிர்காமத்துறை கந்தையா - நாம்
களிப்புடன் வாழ அருளையா
கந்த கோட்டத்து கந்தையா - உன்
கழலடி வாழ்த்த அருளையா

(வா... வா...)

திருத்தணி வளரும் முருகையா - உன்
திருவடி கைதொழ அருளையா
திருச்செந்தூர் வேல்முருகையா - நாம்
தினமும் வாழ அருளையா

(வா... வா...)

ஆனைமுகன் தனக்கிளையோனே
ஆறு முகந்தனை உடையோனே
ஆறுபடை வீடுடையோனே
ஆடுமயில் மிசை வருவோனே

(வா... வா...)

பழனிமலை வாழ் முருகையா - உன்
பதமலர் பாட பணிந்திருவாய்
பரமசிவன் திரு அருட் குமரா - உன்னைப்
பரவித் துதித்திட அருள் புரிவாய்

(வா... வா...)

நல்லைப் பதிவாழ் முருகையா - நல்ல
வளங்களை தந்திருவாய்
வள்ளி தெய்வ யானையோடுகூறபவனே
வளங்களை எல்லாம் வழங்கிருவாய்

(வா.. வா...)

சந்நிதி பதி வளர் முருகையா
சங்கடம் எல்லாம் தீர்ப்பவனே
திருப்புகழ் தன்னைக் கேட்டிருவாய்
திருவருள் மாரி பொழிந்திருவாய்.

(வா... வா...)

கடல் அலை கொஞ்சம் திருச்செந்தூரில் விஸ்வரூபவே வேலய்யா
பழமுதிர்ச்சோலை அறுபடை வீடும் புண்ணிய தரிசனம் முருகையா
திருநீறணிந்து வரும் போது நெஞ்சில் நின்மதி பிறக்குது கந்தையா
குகனே சிவனார் மகனே உன்னை பாடப்பாட சுகமாகுதையா
வேல்முருகா அரோகரா அரோகரா வேல் முருகா
முருகையா கந்தையா திருச்செந்தூரில் முருகையா

பச்சை மயில் வாகனனே - சிவ
பால சுப்பிரமணியனே வா - இங்கு
இச்சையெல்லாம் உன்மேல் வைத்தேன் - எனக்கு
எள்ளவும் பயமில்லையே - பச்சை

கொச்சை மொழியானாலும் - உன்னை
கொஞ்சி கொஞ்சி பாடிடுவேன் - எந்தன்
சர்ச்சை எல்லாம் அழிந்ததப்பா - எங்கும்
சாந்தி நிலவுதப்பா - பச்சை

நெஞ்சமதில் கோயில் அமைத்து -அங்கு
நேர்மையெனும் தீபம் வைத்து
செஞ்சிலம்பு கொஞ்சிடவே - வா முருகா
சேவல் கொடி மயில் - வீரா பச்சை

வெள்ளம் அது பள்ளந்தனிலே - பாயும்
தண்ணி போல் உள்ளத்தனிலே - நீ
மெல்ல மெல்ல புகுந்து விட்டாய் - எந்தன்
கள்ளமெல்லாம் கரைந்ததப்பா - பச்சை

ஆறுபடை வீடுடையவா - எனக்கு
ஆறுதலை தரும் தேவா - நீ
ஏறுமயில் ஏறிடுவாய் - அப்பா
எங்கும் நிறைவடைந்தவனே - பச்சை

அலைகடல் ஓரத்திலே - என்
அன்பான சண்முகனே - நீ
அலையாய் மனம் தந்தாய் - உனக்கு
அனந்த கோடி நமஸ்காரம் பச்சை ... பச்சை

பல்லவி

குன்றத்திலே குமரனுக்குக் கொண்டாட்டம் அங்கே
 குவிந்ததம்மா பெண்களெல்லாம் வண்டாட்டம் கொண்டாட்டம்
 குன்றத்திலே குமரனுக்குக் கொண்டாட்டம் அங்கே
 குவிந்ததம்மா பெண்களெல்லாம் வண்டாட்டம் கொண்டாட்டம்
 குன்றத்திலே குமரனுக்குக் கொண்டாட்டம்

சரணம் 1

தெய்வயானை திருமணமாம் திருப்பரங்குன்றம்
 தெய்வயானை திருமணமாம் திருப்பரங்குன்றம்
 தெருமுழுதும் பக்தர்களின் ஆனந்தமன்றம்
 தெருமுழுதும் பக்தர்களின் ஆனந்தமன்றம்

தங்கம் வைரம் பவளம் முத்து தவழும் தெய்வானை
 தங்கம் வைரம் பவளம் முத்து தவழும் தெய்வானை
 தாங்கிக் கொண்டாள் வாங்கிக் கொண்டாள் முருகப் பெம்மானை
 தாங்கிக் கொண்டாள் வாங்கிக் கொண்டாள் முருகப் பெம்மானை
 முருகப் பெம்மானை

குன்றத்திலே குமரனுக்குக் கொண்டாட்டம் அங்கே
 குவிந்ததம்மா பெண்களெல்லாம் வண்டாட்டம் கொண்டாட்டம்
 குன்றத்திலே குமரனுக்குக் கொண்டாட்டம்

சரணம் 2

உருகிச் சொல்லுங்கள் முருகனின் பேரை
 நெருங்கிச் செல்லுங்கள் குமரனின் ஊரை
 உருகிக் சொல்லுங்கள் முருகனின் பேரை
 நெருங்கிச் செல்லுங்கள் குமரனின் ஊரை

குழு: வேல்முருகா வெற்றி வேல்முருகா
வேல்முருகா வெற்றி வேல்முருகா

சந்தனம் பூசுங்கள் குங்குமம் சூடுங்கள்
சந்தனம் பூசுங்கள் குங்குமம் சூடுங்கள்
அர'ரா பாடுங்கள் வருவதைப் பாடுங்கள்
அர'ரா பாடுங்கள் வருவதைப் பாடுங்கள்

கந்தனுக்கு வேல்வேல் முருகனுக்கு வேல்வேல்
கந்தனுக்கு வேல்வேல் முருகனுக்கு வேல்வேல்

குழு: கந்தனுக்கு வேல்வேல் முருகனுக்கு வேல்வேல்
கந்தனுக்கு வேல்வேல் முருகனுக்கு வேல்வேல்
வேல்முருகா வெற்றி வேல்முருகா அரோகரா
வேல்முருகா வெற்றி வேல்முருகா

வெற்றி வேல் முருகனுக்கு அரோகரா அரோகரா

குழு: வேல்முருகா வெற்றி வேல்முருகா
வேல்முருகா வெற்றி வேல்முருகா

காளிப்பாடல்

அம்மா அம்மா என் தாயே
ஆறுதல் தந்தெம்மைக் காப்பாயே
இம்மாய் நிலத்தில் நீ தானே
எம்மை ஆளும் தாய் தானே

(அம்மா)

இங்கே நான் படும் வேதனைகள்
எல்லாம் உனக்குத் தெரியாதோ
எல்லாம் நீயே அறிந்திருந்தும்
ஏனோ எம்மை வாட்டுகிறாய்

(அம்மா)

எல்லாப் பிழையும் பொறுத்திடம்மா – தாயே
எம்மைக் காத்திடம்மா
பொல்லாப்பெல்லாம் போக்கிடவே
புதுமை ஒன்றைச் செய்திடம்மா

(அம்மா)

அல்லும் பகலும் உன்நினைவு
எல்லாத் திசையிலும் தெரியிதம்மா
பொல்லா வினைகள் சூழ்ந்தெம்மை
புழுவாய் துடிக்கி வைக்கிதம்மா

(அம்மா)

ஒன்றா இரண்ட நான் நாம் சொல்ல
உள்ளது வேதனை தீராயோ
உன்றும் உன்னை நாம் துதித்தும்
ஏனோ எம்மை வாட்டுகிறாய்

(அம்மா)

நின்றால் நடந்தால் உன் நினைவு
எங்கும் எதிலும் உம் காட்சி
துன்பம் வராமல் காத்தெமக்கு
துணையாய் என்றும் வந்திடம்மா

(அம்மா)

சொல்லால் வடிக்க முடியாது
துயரம் எமக்கு ஏனம்மா
எம்மால் தாங்கமுடியாது
தாயே எம்மைக் காத்திடம்மா

(அம்மா)

பேச்சியம்மன் பாடல்

ஆத்தாவாம் தேத்ததாவாழ் பேச்சியம்மா
 என்னாவிலுறைந்திட்டால்
 காத்தவள் எவரையும் நல்ல காப்பென நின்றிடவே
 நீத்தாலும் அவள் புகழ் பாடியென்னுயிர் அகலும்
 பார்த்தாலே எனை பக்குவம் அடையச் செய்யும்
 பார்வதியாள் முகம் காண நாள் வருமோ?
 நேர்கதி எதுவுமில்லை என் நேர்மையானவளே
 ஓர்மை எனக்குண்டு உனை
 நேர்மை உண்மையினால் புகழ்தழில்
 யார் நானென்றறிவாய் நாயகியே
 நல்லருள் தந்தெனை காப்பாய்
 அதுவே தொண்டதிகை செய்யும் தூய
 நண்பருக்கெலாம் நன்றது ஆகும் நீ
 நீதியை நிலைநாட்டி நேர்மையை நிலைதாக்கி
 வலிதாக்கும் தாயே எனக்கும் ஒருநாள் வழி காட்டுவாய்
 அன்றுன் ஆலயம் வருவேன்
 அதுவரை எனைப் பொறுத்திடம்மா?

உப்போட அமர்ந்திருக்கும் ஆச்சி
உன்னத தெய்வமாம் பேச்சி
பார்த்திருப்பாளா எங்க பேச்சியம்மா
பாவமெல்லாம் போக்கிடுவா!
சேர்த்திருக்கும் நெஞ்சிலதான் தினமிருந்து
நல்ல சேமமெல்லாம் தந்திடுவா!
கோர்த்து வச்ச மாலயத்தான் கொண்டு போடுங்க
நேர்த்தி வச்சி நேரில் நின்று பலனத் தேடுங்க

ஆத்தாளின் கதவு ஆடி திறக்கும் - நீ
ஆச வச்சி ஓடிவந்தா அருள் சுரக்கும்
பாத்தாலே கண்ணில் ஒளி பிறக்கும் - அவ
கருணையினாலே பல நோய் பறக்கும்

தேத்தாவைத் தேடித் தினம் வாருங்க - வந்து
தேவி அற்புதம்தான் காணுங்க
குங்குமத்தாள் மங்களங்கள் சேர்க்கும் - அவ
குடிசைதானே குடியிருப்பா சிறக்கும்

பச்சிலையாம் வேப்பலய பறிச்சி கூடுங்க
பாசம் வச்ச ஆச்சியருள் வந்து கூடுங்க
உடுக்கரவம் கேட்கையிலே - ஆத்தா
உருவேறி நின்னினுடவா பாருங்க

காளியென்றும் மாரியென்றும் ஆத்தா
வேலியாக ஊருக்குத்தான் இருப்பா - உன்
வேதனையை வீடு வந்தே தீர்ப்பா - நீ
வேண்டும் வரம் வேண்டி நின்னா கொடுப்பா

அம்மா! அம்மா! பேச்சியம்மா - உன்
அருளாலேதான் எனக்கிங்கு பேச்சேயம்மா
மூச்சாகி எனக்கு முழு ஆயுள் தந்தாய் -எனை
முழுதாய் இழந்துண் ஆலயம் வந்தேன்
அழுதழுது உனைத் தினம் வேண்டி நின்றேன்
அழகாக வந்தெனக்கு அருள் புரிந்தாய்

ஆசையுடன் ஆச்சியென்று அழைப்போர்க்கு
அம்மா நீ அருள் தந்து காக்கின்றாய்
காசில்லா ஏழையும் உன் சரணடைந்தால்
ஆசி தந்து அன்புடனே காக்கின்றாய்
மாசில்லா மனம் கொண்ட பேச்சியம்மா
மனதார அமர்ந்த இடம் கல்லடியம்மா

ஆத்தாவின் கோயிலுக்கு வந்தாலே போதுமம்மா
அகலாத நோயும் அகன்றே ஒருமம்மா
பேச்சியென்று சொன்னாலே போதும் - வாய்
பேசாத பிள்ளை கூட பேசும்

கல்லடியாம் பதியில் அமர்ந்து - அவள்
நிகழ்த்தும் அற்புதங்கள் விருந்து
நல்லடியார்க்கு நலம் சேர்ப்பாள்
கள்ளமற்ற உள்ளத்தாரின் கவலை தீர்ப்பாள்

வெள்ளி தோறும் பூசை தினம் நடக்கும் - ஆத்தா
இன்முகம் கண்டு அகம் மலரும்
அள்ளித்தரும் தீர்த்தம் பருகி நின்றால்
தள்ளி நின்று நோயும் தவம் கிடக்கும்

உருக்கொலியில் ஆத்தா உயிர் பெறுவாள்
மிருக்கெல்லாம் தீர்த்து மன மகிழ்வாள்
பருக்கையிலே கிடந்தாலும் - அவள்
பாசம் கொண்டே உனை நடக்க வைப்பாள்

தேத்தாவை நீ சுற்றி வந்தால் - உன்
தேவை எல்லாம் நிறைவேறும்
நேர்த்தியை நீ நிறைவு செய்தால்
நினைத்ததெல்லாம் நிறைவேறும்

பேசும் தெய்வம் ஊரில நூறடா
பேச்சி தரிசனமே பெரும் பேறடா

ஆச்சி என்று அழைத்தாலே போதுமே
காட்சி தந்து கவலையெல்லாம் தீருமே

காளி என்றும் மாரி என்றும் வருவா - ஆத்தா
சக்தி கொண்டு சகலமும் புரிவா
நீதி கொண்டு நேர்மை கொண்டு நிற்பா
நீதியில்லா மாந்தருக்கு நெருப்பா நிற்பா

நுன்றி நுவிஸல்

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

எமது குடும்பத்தின் ஒழிவிளக்காகத் திகழ்ந்து எம்மை
எல்லாம் வளர்த்துப் பேணிப் பாதுகாத்து எமது வளமான வாழ்வுக்கு
வழிகாட்டியாகவும், வழித் துணையாகவும் இருந்து கண்ணை இமை
காப்பது போல் காத்துவந்த எங்கள் அன்புத் தெய்வம் சிவசாமி
மனோன்மணி அவர்கள் 09.07.2021 அன்று இறந்த செய்தி அறிந்து
எமது இல்லத்துக்கு நேரில் வந்தும், தொலைபேசி மூலமாகவும்
ஆறுதல் கூறி அனுதாபம் தெரிவித்த உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள்
யாவற்கும் கண்ணீர் அஞ்சலி பிரசுரங்களை வெளியிட்ட
அன்பர்களுக்கும், இறுதிக்கிரியை, அந்தியேட்டி கிரியை ஆகியவற்றை
சிறப்பாக செய்து முடித்த குருமாருக்கும், திருமுறை பாடல்களை
ஓதிய ஓதுவார்கள் அனைவருக்கும் மற்றும் அனைத்து வழிகளிலும்
உதவிகள் புரிந்தவர்களுக்கும் அன்னாரின் நினைவு மலரை
வடிவமைக்க ஆலோசனை வழங்கியவர்களுக்கும், அச்சப் பதிப்புச்
செய்த **S.P.M** பிறின்ரேர்ஸ் நிறுவனத்தினருக்கும் மேலும் பல
வழிகளிலும் உதவிகள் புரிந்த அனைத்து நல்லுள்ளங்கள்
அனைவரிற்கும் எங்கள் இதயம் நிறைந்த நன்றியை தெரிவித்துக்
கொள்கின்றோம்.

இங்ஙனம்,
குடும்பத்தினர்.

கீதையின் வரிகள்....

தன்னை அறிந்தவன் ஆசையடமாட்டான்
உலகை அறிந்தவன் கோப்யடமாட்டான்
துன்பதைக் கண்டு துவண்டுவிடாமல்
இன்பத்தைத் தேடி அலையாமல்
பற்று , பயம், கோபம் இன்றி
உறுதியான உள்ளத்தோடு இறுதிவரை இரு!

சோம்பலும் செயலிழந்த நிலையும் கோழைகளுக்கு உரியது
அவை உனக்கு வேண்டாம்
ஓடி ஒளிந்து கொள்வது பிரச்சினைக்குத் தீர்வு ஆகாது
எதையும் முனைப்போடு எதிர்கொள்
உலகை தலைகீழாக மாற்றும் சக்தி உனக்குண்டு
அதை வெளிக்கொண்டு வா
செயலில் இறங்கு ஆபத்தைக் குறைக்கும் சக்தி உனக்குண்டு
எனவே எழுந்து நில்.

கடமையிலிருந்து நழுவுகின்றவன் அனைத்தையும் இழக்கின்றான்
பொறுப்புக்கள் கொடுக்கப்படுவதில்லை எடுக்கப்படவேண்டும்.

-பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-

